

Onsdag den 4. november 2015 (D)

11. mødeOnsdag den 4. november 2015 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er ministerens holdning til bruttoudgifterne til indvandrere og efterkommere, der i december 1997 for året 1995 af Økonomiministeriet blev opgjort til 29,1 mia. kr. for i alt omkring 315.000 herboende udlændinge og efterkommere, og er det ministerens opfattelse, at bruttoudgifterne med rette i dag kan skønnes at være fordoblet til omkring 60 mia. kr., da antallet af indvandrere og efterkommere i mellemtiden er mere end fordoblet til i alt godt 657.000 herboende indvandrere og efterkommere pr. 1. januar 2015? (Spm. nr. S 114).

2) Til finansministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvordan forholder ministeren sig i dag til det budskab, som en række Venstreborgmestre den 17. juni i år indrykkede i landets aviser med følgende ordlyd: »Når Socialdemokraterne her i den sidste fase af valgkampen desværre forfalder til at prøve på at bilde danskerne ind, at Venstre vil lave massive nedskæringer i kommunerne, så må vi reagere. Det er et ærgerligt lavt niveau i en valgkamp. Og det er naturligvis ikke sandt.«?

(Spm. nr. S 134. Medspørger: Peter Hummelgaard Thomsen (S)).

3) Til finansministeren af:

Pelle Dragsted (EL)

Mener ministeren, at det af regeringen planlagte omprioriteringsbidrag på 1 pct. af kommunernes økonomi skal anvendes på at sænke skatten eller tilbageføres til den kommunale velfærd? (Spm. nr. S 139. Medspørger: Finn Sørensen (EL)).

4) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S)

Hvad er ministerens holdning til Michael Zieglers, konservativ borgmester og formand for KL's Løn- og Personaleudvalg, udtalelser til TV 2 den 14. oktober 2015, hvor han udtaler, at omprioriteringsbidraget »vil ramme alle kernevelfærdsområderne. Det vil kunne mærkes i folkeskolerne, i normeringerne i daginstitutionerne og på ældreområdet. Man kan ikke finde et beløb i den her størrelsesorden ved bare at sige, at vi må kunne gøre tingene lidt smartere«? (Spm. nr. S 145, skr. begr. (omtrykt) Medspørger: Lea Wermelin (S)).

5) Til finansministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Er ministeren enig med sin partifælle og KL-formand, Martin Damm, der til Frederiksborg Amts Avis den 22. oktober udtaler, at »i valgkampen fortalte partierne vælgerne, hvor meget de gik ind for at styrke den nære velfærd, men hvis de lægger stemmer til omprioriteringsbidraget frem mod 2019, så gør de jo det modsatte«? (Spm. nr. S 143 (omtrykt)).

6) Til finansministeren af:

Pelle Dragsted (EL)

Hvad er ministerens holdning til formanden for KL, Martin Damms, klare udmeldinger om, at KL ikke har accepteret omprioriteringsbidraget i årene 2017-2019, og at det alene er regeringens opfindelse? (Spm. nr. S 140. Medspørger: Finn Sørensen (EL)).

7) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S)

Er ministeren enig med sin partifælle og KL-formand, Martin Damm, der i forbindelse med KL's repræsentantskabsmøde den 22. oktober 2015 sagde, »at hvis Folketinget nu vedtager et omprioriteringsbidrag for de kommende år, så vil det komme til at berøre den helt borgernære velfærd i for eksempel vores daginstitutioner, folkeskoler og på ældreområdet«?

(Spm. nr. S 147, skr. begr. (omtrykt) Medspørger: Pernille Schnoor (S)).

8) Til udenrigsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF)

På hvilket grundlag har udenrigsministeren besluttet at nedlægge CKU, og har ministeren tænkt sig at igangsætte andre initiativer, der kan kompensere for den udenrigspolitiske indsats, der går tabt med nedlæggelsen af CKU?

(Spm. nr. S 127, skr. begr.).

9) Til udenrigsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF)

Er udenrigsministeren enig i, at konsekvensen af en lukning af CKU er, at en effektiv og strategisk udenrigspolitisk indsats bliver afløst af fragmenteret og ukoordineret støtte til kultur? (Spm. nr. S 128, skr. begr.).

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Er det ministerens opfattelse, at der bør etableres en støjmur ved Bramdrupdam, så borgerne på bl.a. Poppelallé m.fl. udsættes for mindre støj i deres hjem og haver fra den udvidede motorvej (E20/E45) rundt om Kolding?

(Spm. nr. S 130).

11) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

1

Hvordan forklarer ministeren, at regeringen nu alligevel ikke færdiggør Frederikssundmotorvejen og forlænger Hillerødmotorvejen, selvom Venstre udtrykkeligt har lovet det og bl.a. Venstres borgmester i Gribskov, Kim Valentin, har sagt, at det vil være løftebrud, hvis Venstre løber fra sit løfte og skrinlægger færdiggørelsen af Frederikssundmotorvejen og forlængelsen af Hillerødmotorvejen? (Spm. nr. S 144, skr. begr. Medspørger: Pernille Schnoor (S)).

12) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Hvordan vil ministeren finansiere Venstres mange løfter inden for transportområdet, når regeringen ikke vil udmønte de udisponerede midler i Infrastrukturfonden?

(Spm. nr. S 146, skr. begr.).

13) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Bruus (S)

Synes ministeren, at det er en god idé at gøre al offentlig transport gratis for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre? (Spm. nr. S 150 (omtrykt)).

14) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Anerkender ministeren, at tusindvis af børnefamilier vil blive tvunget ud i fattigdom, som følge af at regeringen indfører den såkaldte integrationsydelse?

(Spm. nr. S 138).

15) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF)

Kan ministeren uddybe, hvorfor han har valgt at takke nej til invitationen fra Europa-Parlamentets Taxe-udvalg for at høre nærmere om deres arbejde, jf. henvendelsen fra Taxe-udvalget dateret den 23. april 2015, »Information on the activities of the TAXE special committee«?

(Spm. nr. S 122).

16) Til sundheds- og ældreministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Synes ministeren, at det er en god idé at indføre et dagligt bad til vores ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

(Spm. nr. S 149).

17) Til sundheds- og ældreministeren af:

Jeppe Bruus (S)

Dansk Folkepartis formand har i partiets ældrefolder givet udtryk for, at der skal for godt og vel 9 mia. kr. forbedringer af omsorgen og plejen af vores ældre borgere til, for at vores ældre borgere kan få et værdigt liv – er ministeren enig i det? (Spm. nr. S 152).

(Spin. iir. S 132).

18) Til sundheds- og ældreministeren af:

Julie Skovsby (S)

Synes ministeren, at det er en god idé at indføre ugentlig støvsugning i hjemmet for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre? (Spm. nr. S 153).

19) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL)

Når regeringen i sit finanslovsforslag vil nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016, vil ministeren så ud fra bestyrelsens beretning for anvendelse af EUDP-midler i 2014, som har støttet 75 nye energiteknologiske projekter og 15 samarbejdsprojekter under Det Internationale Energiagentur (IEA), begrunde, hvorfor regeringen foreslår de omfattende nedskæringer på EUDP-midlerne? (Spm. nr. S 117 (omtrykt)).

20) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL)

Vil ministeren oplyse, hvilke negative konsekvenser det vil få for beskæftigelsen og for eksport af energiteknologi fra Danmark, at regeringen i sit finanslovsforslag vil nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016?

(Spm. nr. S 135).

21) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Kirsten Brosbøl (S)

Hvis ministeren anerkender, at Samsø Energiakademi for sin bevilling på 2,5 mio. kr. årligt gør en stor forskel for Samsø i form af grøn omstilling, arbejdspladser og turismeindtægter og samtidig bidrager til at sætte Danmark på verdenskortet som grøn førernation, hvorfor fjerner regeringen så støtten til Samsø Energiakademi på finansloven for 2016?

(Spm. nr. S 131).

22) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Lea Wermelin (S)

Mener ministeren, at Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) er med til at skabe arbejdspladser og øge danske eksportindtægter?

(Spm. nr. S 133. Medspørger: Kirsten Brosbøl (S)).

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Mener ministeren, at arbejdsløse med andre problemer end ledighed kommer tættere på arbejdsmarkedet, når deres ydelser sænkes? (Spm. nr. S 132).

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at en genindførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen først og fremmest vil ramme børnefamilier?

(Spm. nr. S 136).

25) Til beskæftigelsesministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL)

Mener ministeren, at danske familier skal arbejde mere? (Spm. nr. S 141. Medspørger: Pelle Dragsted (EL)).

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL)

Hvordan vil ministeren skabe bedre vilkår for danske børnefamilier? (Spm. nr. S 142. Medspørger: Pelle Dragsted (EL)).

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Karin Gaardsted (S)

Synes ministeren, at det er en god idé at forhøje ældrechecken for de dårligst stillede ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

(Spm. nr. S 148 (omtrykt)).

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Skovsby (S)

Har ministeren i lyset af sin udtalelse til Berlingske den 19. oktober 2015 om, at nogle forældre ikke arbejder nok sammenlignet med forældre i andre lande, og at for mange arbejder på deltid, tænkt sig at tage de budskaber med sig videre i de bebudede trepartsforhandlinger, og kan vi forvente at se nogle reguleringsmæssige tiltag, der kan fremme ministerens budskaber? (Spm. nr. S 154).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Benny Engelbrecht): Mødet er åbnet.

Først har vi i dag følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Lovforslag nr. L 40 (Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om arbejdsskadesikring. (Regulering af folkepensionsalderen, ændring af revisionsbestemmelsen m.v)).

Justitsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. 41 (Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje, lov om ændring af færdselsloven og pasloven og lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og forskellige andre love. (Videoafhøring af børn og unge i straffesager, bestemmelser om territorial gyldighed for Færøerne og Grønland m.v)),

Lovforslag nr. L 42 (Forslag til lov om ændring af retsplejelov for Grønland. (Videoafhøring af børn og unge i kriminalsager m.v)) og

Lovforslag nr. L 43 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Videoafhøring af børn og unge i straffesager)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 13:00

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det første spørgsmål er til finansministeren, og det er stillet af hr. Christian Langballe fra Dansk Folkeparti.

Kl. 13:00

Spm. nr. S 114

1) Til finansministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til bruttoudgifterne til indvandrere og efterkommere, der i december 1997 for året 1995 af Økonomiministeriet blev opgjort til 29,1 mia. kr. for i alt omkring 315.000 herboende udlændinge og efterkommere, og er det ministerens opfattelse,

at bruttoudgifterne med rette i dag kan skønnes at være fordoblet til omkring 60 mia. kr., da antallet af indvandrere og efterkommere i mellemtiden er mere end fordoblet til i alt godt 657.000 herboende indvandrere og efterkommere pr. 1. januar 2015?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Indledningsvis giver jeg ordet til hr. Christian Langballe for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:00

Christian Langballe (DF):

Tak for ordet, formand. Spørgsmålet lyder:

Hvad er ministerens holdning til bruttoudgifterne til indvandrere og efterkommere, der i december 1997 for året 1995 af Økonomiministeriet blev opgjort til 29,1 mia. kr. for i alt omkring 315.000 herboende udlændinge og efterkommere, og er det ministerens opfattelse, at bruttoudgifterne med rette i dag kan skønnes at være fordoblet til omkring 60 mia. kr., da antallet af indvandrere og efterkommere i mellemtiden er mere end fordoblet til i alt 657.000 herboende indvandrere og efterkommere pr. 1. januar 2015?

Kl. 13:01

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Tak for spørgsmålet. Der foreligger ikke en samlet og komplet opgørelse over, hvor mange offentlige udgifter der går til indvandrere og efterkommere, og hvor mange skatter og afgifter de betaler. Det skal vi rette op på. Vi skal have fakta på bordet, så vi har det bedst mulige grundlag for at føre den rette politik.

Det, vi vil se på, er ikke kun spørgsmålet om bruttoudgifterne til indvandrere og efterkommere, som er rejst i dag. Det relevante er at se på betydningen for de offentlige finanser samlet set, det vil sige inklusive betalinger af skatter og afgifter. Det er et kompliceret regnestykke, men det er altså en opgørelse, som vi sætter i gang nu.

Det er velkendt, at indvandrere og til dels efterkommere fra ikkevestlige lande gennemsnitligt har en lavere grad af tilknytning til arbejdsmarkedet end etniske danskere i samme aldersgruppe. Det kan der være både gode og mindre gode grunde til, men det er i høj grad det, der har betydning for den enkeltes bidrag til de offentlige finanser. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, hvor mange der kommer til Danmark, og hvad de bidrager med. Og lad mig lige sige et par ord om det.

For regeringen er det vigtigt, at der er et klart økonomisk incitament til at komme i arbejde for denne gruppe, og regeringen har jo iværksat en række initiativer, også en række initiativer sammen med spørgeren og spørgerens parti. Så det er altså en øvelse og en beregning, som vi meget gerne vil lave, og som vi vil prøve at komme så langt i bund med som overhovedet muligt.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:03

Christian Langballe (DF):

Mange tak for det positive svar. Der har undertiden været det mantra, at lige præcis på flygtninge- og indvandrerområdet kunne man ikke lave en undersøgelse, fordi det handlede om mennesker. Der vil vi jo sige, at det gør sygehusene og ældreplejen også; det handler også om mennesker, og der laver man rask væk beregninger for at vide, hvor mange penge man har.

Det er klart nok, at den aktuelle situation ikke mindst er med til at nødvendiggøre, at der bliver lavet en undersøgelse. Min kommune, Viborg Kommune, kommer nu til at mangle 20 mio. kr. på grund af det her integrationsprogram for de flygtninge, der er kommet til Viborg.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, hvilke kriterier man så at sige vil lægge ind i den økonomiske beregning. Nu nævnte ministeren tilknytning til arbejdsmarkedet, men der er jo også undersøgelser, der viser, at indvandrere og efterkommere af indvandrere ligger meget højt i kriminalitetsstatistikken, og at der er en stor hyppighed af folk, som er i fængsel. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge: Vil det også være en del af det, som man lægger ind i beregningerne, sådan at vi får et samlet billede – eller hvordan?

Kl. 13:05

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu stiller Christian Langballe et spørgsmål, hvor jeg bliver delvis svar skyldig, for jeg anerkender selvfølgelig, at der er mange træk på de offentlige kasser, og kriminalitet, fængselsvæsen osv. er selvfølgelig en del af det. Det, der er, kan man sige, vanskeligheden ved de her opgaver, er sådan set at se, hvor stor en del af samtlige udgifter og indtægter der går til og betales af bestemte befolkningsgrupper. Derfor er det, vi har i øjeblikket, sådan et skøn for en samlet virkning.

Men lad mig understrege, at alle de budgetvirkninger, der er af indvandrere og efterkommere i Danmark, og skøn for de næste år indregner vi løbende i finansloven, så på de enkelte år har vi jo et skøn. Men altså, jeg giver tilsagn om, at vi går ind i den analyse, fordi det selvfølgelig er et vigtigt redskab.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Jeg minder lige om, at man i anden runde og derefter har 30 sekunder til svar. Det gælder også hr. Christian Langballe. Værsgo.

Kl. 13:06

Christian Langballe (DF):

Tak for det. Altså, jeg er jo meget glad for den imødekommenhed, som finansministeren viser, og bakker det selvfølgelig fuldstændig op. Jeg synes så bare lige, at jeg vil nævne det lidt besynderlige eller sjove kuriosum, at vi i Dansk Folkeparti faktisk i 1997 lavede en beregning, der viste, at de her, så vidt jeg husker, 315.000 indvandrere kostede rundt regnet 29,8 mia. kr. Så lavede Økonomiministeriet en beregning, måske for at gendrive vores undersøgelse, der viste, at det faktisk lå meget tæt på, nemlig på 29,1 mia. kr. Så vi var sådan set tæt på i vores beregning dengang.

Men det er ikke noget spørgsmål, det er bare for lige at nævne forhistorien. Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg har fået svar, så mange tak for det.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen det vil jeg gerne kvittere for og sige, at nu går vi i gang med det her arbejde, og så vi vil drøfte det hen ad vejen.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Skal jeg forstå det sådan på hr. Jesper Langballe, at spørgsmålet dermed er afsluttet? (*Christian Langballe* (DF): Ja).

Godt, vi kan gå videre til næste spørgsmål, og det er også stillet til finansministeren, men af hr. Christian Rabjerg Madsen fra Social-demokraterne.

Kl. 13:07

Spm. nr. S 134

2) Til finansministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S) (medspørger: Peter Hummelgaard Thomsen (S)):

Hvordan forholder ministeren sig i dag til det budskab, som en række Venstreborgmestre den 17. juni i år indrykkede i landets aviser med følgende ordlyd: »Når Socialdemokraterne her i den sidste fase af valgkampen desværre forfalder til at prøve på at bilde danskerne ind, at Venstre vil lave massive nedskæringer i kommunerne, så må vi reagere. Det er et ærgerligt lavt niveau i en valgkamp. Og det er naturligvis ikke sandt.«?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Jeg indleder med at give ordet til hr. Christian Rabjerg Madsen for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 13:07

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet op:

Hvordan forholder ministeren sig i dag til det budskab, som en række Venstreborgmestre den 17. juni i år indrykkede i landets aviser med følgende ordlyd: »Når Socialdemokraterne her i den sidste fase af valgkampen desværre forfalder til at prøve på at bilde danskerne ind, at Venstre vil lave massive nedskæringer i kommunerne, så må vi reagere. Det er et ærgerligt lavt niveau i en valgkamp. Og det er naturligvis ikke sandt.«?

Kl. 13:08

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er enig med Venstreborgmestrene i, at der skal føres en politik, hvor danskernes velfærd prioriteres. Det er jo også derfor, at regeringen har fremlagt et ambitiøst regeringsgrundlag med fokus på at styrke velfærden i en tid med stramme økonomiske rammer. Regeringen styrker bl.a. sundheds- og ældreområdet. Samlet set løftes området med 2,4 mia. kr. Det var det, der blev stillet i udsigt op til folketingsvalget, og det er det, som regeringen nu lægger op til at realisere.

En styrket velfærd skal imidlertid også gå hånd i hånd med en stærk dansk økonomi, og en sund offentlig økonomi er en forudsætning for en stabil økonomisk udvikling og for, at vi ikke efterlader en regning til kommende generationer.

Så vi ønsker altså en finanspolitik, hvor vi ikke kører på grænsen af budgetlovens rammer. Det er ikke mindst vigtigt, at vi i kasseeftersynet har kunnet konstatere, at de offentlige finanser var i en mindre god stand end før valget. Og de her stramme økonomiske rammer indebærer, at der er brug for, at hele den offentlige sektor bidrager til at frigøre ressourcer via effektiviseringer, som man kan prioritere på tværs af sektorer og anvende der, hvor de gør mest gavn.

Kl. 13:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:09

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Der må jeg bare sige, at der kolliderer ministerens opfattelse af mulighederne for at levere service ude i kommunerne altså med den virkelighed, jeg møder i eksempelvis Kolding, hvor jeg er valgt. Der er Venstreborgmester Jørn Pedersen faktisk ganske klar i mælet, når det kommer til konsekvenserne af regeringens politik. Jørn Pedersen udtaler således til TV SYD om regeringens politik og sin egen rolle som medunderskriver af det brev og den annonce, som jeg omtalte tidligere:

»Jeg holder fast i, at den nul-vækst, vi skriver om i brevet, ikke betyder serviceforringelser. Men det gør den minus-vækst, der forlanges« .

Har finansministeren dårlig samvittighed over, at Koldings borgmester Jørn Pedersen i valgkampen skrev under på, at en Venstreregering ikke ville føre til nedskæringer i kommunerne, men nu klart må erkende, at regeringens politik ifølge Venstreborgmester Jørn Pedersens ord fører til lige præcis nedskæringer og serviceforringelser ude i kommunerne?

Kl. 13:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er fuldstændig rigtigt, at omprioriteringsbidraget ikke har noget som helst at gøre med nulvækst eller udgiftsstop. Omprioriteringsbidraget giver en mulighed for en styrket prioritering på tværs af sektorer. Men når det er sagt, vil jeg godt sige, at jeg er af den opfattelse, at kommunerne med en serviceramme på 240 mia. kr. også fremover vil kunne hente betydelige effektiviseringsgevinster ved smartere processer, ved digitalisering, ved intelligente indkøb osv. Og de frigjorte midler fra omprioriteringsbidraget vil jo så blive udmøntet hen over regeringsperioden til prioriterede initiativer, herunder også til indsatser i kommunerne.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:11

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jo, men jeg vil godt bede finansministeren om at forholde sig til lige præcis det, der bliver sagt af hans egen partikollega i Kolding. Han skriver jo under på, og her citerer jeg: at der med en ny Venstreregering ikke vil ske nedskæringer i kommunen.

Vil finansministeren ikke bekræfte, at det lige præcis er det, der er sket, altså at regeringens politik har ført til nedskæringer i kommunen, og at det er det, som Koldings borgmester før valget lovede ikke ville ske med denne regering, men som han nu siger rent faktisk er sket? Vil ministeren ikke forholde sig til lige præcis det?

Kl. 13:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, jeg gerne vil forholde mig til, er, at der skal være orden i landets økonomi. Og det kasseeftersyn, vi lavede, viste, at der ikke var de mange penge, som vi gik og talte om i valgkampen. Og for 2016 er der jo det her bekendte, berømte nul.

Men det, jeg godt vil sige om hele den her diskussion, er, at når man ser på listen over, hvad kommunerne har af udgifter, kan man f.eks. se, at nogle kommuner bruger dobbelt så mange penge som andre på ting og sager. Og der er masser af effektiviseringsmuligheder i kommunerne, uden at det går ud over velfærden.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Til dette spørgsmål er der en medspørger, der har ønsket at deltage. Det er hr. Peter Hummelgaard Thomsen fra Socialdemokraterne. Jeg giver ordet til medspørgeren for 1 minut. Værsgo.

Kl. 13:13

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak. Først og fremmest må man sige – bare lige for at følge op på det sidste, finansministeren siger – at kommunerne også har væsentlig forskellige behov og væsentlig forskellige udfordringer, som skal løses. Det er jo også det, der forklarer, at de bruger forskellige midler.

Men det, jeg bare helt kort godt kunne tænke mig at høre finansministeren forholde sig til, er, at han jo startede med at sige, at han sådan set er enig med Venstreborgmestrene, der skrev under på brevet tilbage i valgkampen, i, at der var behov for en styrkelse af velfærden. Og han får sagt nu her i svaret til allersidst, at omprioriteringsbidraget sådan set også skal gå til at styrke velfærden og forskellige indsatsområder. Men ud over om finansministeren er enig eller uenig med Koldings borgmester, er finansministeren så enig eller uenig med KL's formand, Martin Damm, Venstremand, når han siger, at udgiftslofterne i kommunerne uundgåeligt vil føre til forringet velfærdsservice ude i kommunerne?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren, 1 minut.

Kl. 13:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ja, det er jeg – det må jeg jo så sige. For i forhold til den der argumentation med, at man ikke kan spare, for så rammer det de syge, de gamle, børnene, de handicappede osv., er det en meget mere facetteret diskussion, for kommunerne bruger jo penge på mange andre områder end det. Og jeg kan bare tage et tilfældigt eksempel fra listen: På vejvedligeholdelsesområdet viser en analyse at der kan spares 300-400 mio. kr., hvis kommunerne med de højeste enhedsudgifter var lige så effektive som andre kommuner med samme strukturelle forudsætninger, og hvis kommunerne var bedre til at samarbejde om indkøb og udbud. Og at effektivisere vejvedligeholdelsen tror jeg ikke man kan sige berører kernevelfærd – tværtimod kunne man frigøre midler til netop kernevelfærd.

Kl. 13:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Medspørgeren.

Kl. 13:15

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det lyder alt sammen spændende, men kan finansministeren så her i Folketingssalen i dag love, at de frigivne midler rent faktisk også vil blive prioriteret til kernevelfærd?

I går stod Lars Løkke Rasmussen her i salen og sagde, at det, man ville prioritere, var det, han kaldte for den individuelle velfærd, forstået som skattelettelser. Kan finansministeren her i dag løfte sløret for, om de effektiviseringsgevinster, der i givet fald måtte komme med udgiftslofterne, rent faktisk kommer til at gå tilbage til velfærdsservice og ikke til skattelettelser?

Kl. 13:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Jeg skal lige minde om, at statsministeren skal nævnes ved sin titel og ikke ved sit navn. Men jeg tror, vi kan tilgive det – det skyldes iveren.

Finansministeren.

Kl. 13:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen jeg vil godt lige forfølge det der spor, for hvis man tager jobcentrene, viste en analyse af jobcentrenes ressourceforbrug fra Kommunernes Landsforening og Finansministeriet i 2014, at hvis kommunerne lærte af hinanden i forhold til organisering, arbejdstilrettelæggelse og arbejdstid, er der et potentiale på 500 mio. kr. Så jeg er uenig i påstandene om, at man ikke kan effektivisere, uden at det går ud over de varme hænder og det borgernære. Og det er jo lige præcis det, vi synes er en fælles opgave for os alle sammen, altså at frigøre ressourcer, så vi kan styrke kernevelfærden.

Kl. 13:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tilbage til hovedspørgeren, hr. Christian Rabjerg Madsen. Værsgo. Kl. 13:16

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Altså, jeg må konkludere, at finansministeren siger, at de besparelser, som han nu pålægger kommunerne, sagtens kan findes uden serviceforringelser. Der må konklusionen jo bare være, at det svar fra finansministeren står i fuld kontrast til det, som hans Venstreborgmester i Kolding siger. Han siger helt klart, at minusvækst vil føre til serviceforringelser – det må vi så lade stå.

Mit sidste spørgsmål skal gå på finansministerens svar på spørgsmål S 62, hvoraf det fremgår, at det finanspolitiske råderum er forøget frem mod 2020 til 40 mia. kr. Kan finansministeren bekræfte, at man for de penge ville kunne friholde kommunerne for minusvækst i hele perioden, hvis man ønskede det rent politisk?

Kl. 13:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det synes jeg er en rigtig, rigtig god vinkel at diskutere. Spørgeren kan formentlig tydeligt huske sidste valgkamp, hvor Socialdemokraterne havde 39 mia. kr. til velfærd i perioden frem til 2020. Kasseeftersynet viste så desværre, at det var skrumpet ind til 31 mia. kr.

Men vi sagde i valgkampen: Vi har flere penge til rådighed, fordi vi tør prioritere. Og grunden til, at råderummet er blevet større, er bl.a., at vi har turdet gennemføre og har gennemført en besparelse på ulandsbistanden og andre ting, der gør, at råderummet frem mod 2020 bliver større. Det er i kraft af politiske beslutninger, og det er sådan set det, vi gerne vil have, nemlig at man tør prioritere, sådan at man har nogle flere penge, man kan bruge ved politiske beslutninger.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Vi skal bestræbe os på at overholde taletiderne.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er stillet af hr. Pelle Dragsted fra Enhedslisten. Også ved dette spørgsmål er der en medspørger, og det er hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:18

3) Til finansministeren af:

Pelle Dragsted (EL) (medspørger: Finn Sørensen (EL)):

Mener ministeren, at det af regeringen planlagte omprioriteringsbidrag på 1 pct. af kommunernes økonomi skal anvendes på at sænke skatten eller tilbageføres til den kommunale velfærd?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først er det hr. Pelle Dragsted til oplæsning af spørgsmålet. Værsgo. Kl. 13:18

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Mener ministeren, at det af regeringen planlagte omprioriteringsbidrag på 1 pct. af kommunernes økonomi skal anvendes på at sænke skatten eller tilbageføres til den kommunale velfærd?

Kl. 13:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har, som det også fremgår af regeringsgrundlaget, taget initiativ til at indarbejde omprioriteringsbidrag i det kommunale udgiftsloft på 1 pct. Der er brug for, at hele den offentlige sektor bidrager til at frigøre ressourcer via effektivisering, og det gælder selvfølgelig også i kommunerne, som udgør cirka halvdelen af den samlede offentlige økonomi.

Brugen af omprioritering har i øvrigt været et almindeligt anvendt princip på statens område, og de midler, der frigøres af omprioriteringsbidraget for både staten og kommunerne, vil blive udmøntet over regeringsperioden til prioriterede indsatser, herunder bl.a. den kommunale velfærd. Og som hr. Pelle Dragsted ved fra kommuneaftalen, tilbageførte vi jo allerede dengang 1,9 mia. kr. til kommunerne.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Pelle Dragsted.

Kl. 13:19

Pelle Dragsted (EL):

Tak for det indledende svar. Som vi allerede har hørt fra min kollega, der var heroppe lige før, er det her jo en alvorlig sag, for det handler faktisk om nogle historisk store nedskæringer ude i kommunerne. 7 mia. kr. vil regeringen have at kommunerne skal aflevere over de kommende år, og en række borgmestre, herunder Venstreborgmestre og konservative borgmestre, og KL's formand har været ude med meget, meget klare advarsler om, at det her vil betyde mindre hjælp til vores ældre, mindre hjælp til mennesker ramt af handicap, færre pædagoger i børnehaverne, dårligere undervisning i folkeskolen.

Så siger ministeren: Ja, men man kan jo effektivisere. Det lyder, som om ministeren har den opfattelse, at kommunerne aldrig før er kommet på den idé. Men sagen er den, at det har været stramme år ude i kommunerne siden den økonomiske krise, og at der i den grad er blevet effektiviseret; f.eks. er der blevet skåret omkring 5 millioner hjemmehjælpstimer væk i en situation, hvor der er kommet flere ældre. Så der er skåret langt ind til benet og måske også ind i benet på rigtig mange områder.

Ministeren siger også, at det her omprioriteringsbidrag har vi haft på statens område i lang tid. Ja, det er rigtigt – og med alvorlige konsekvenser. Bare se på SKAT, hvor den her grønthøster år efter år har et alvorligt medansvar for, at vi har tabt milliarder af kroner. Eller se på andre områder, som f.eks. politiet, hvor vi også har set, hvordan grønthøsteren har haft alvorlige konsekvenser og har betydet, at poli-

7

tiet ikke har kunnet løse deres opgaver i tilstrækkelig grad. Så det er ikke en vej, jeg mener der er nogen som helst gode erfaringer med at gå ned ad, heller ikke i forhold til kommunerne.

Men regeringen skal jo have flertal for det her, og derfor synes jeg, at det er meget relevant at gøre helt klart, hvad det er, man stemmer om. Så mit spørgsmål er egentlig meget konkret: Er det korrekt forstået, at hvis et flertal her i Folketinget stemmer for de her lovforslag om udgiftslofter inden jul, vil de penge, man tager fra den kommunale velfærd, principielt kunne bruges af et andet flertal i Folketinget, f.eks. på en reduktion af topskatten i forbindelse med forårets skatteforhandlinger – altså, at de partier, der støtter de her lovforslag, ikke har nogen som helst snor i, hvad pengene efterfølgende bliver brugt til?

Kl. 13:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Pelle Dragsted, at det ikke er min opfattelse, at den offentlige sektor er støbt i beton. Vi møder masser af udfordringer hver eneste dag, hvor tingene ændrer sig, og derfor er den forestilling, hr. Pelle Dragsted har, om, at alting har opnået sin idealtilstand, og at der ikke kan flyttes rundt på noget, efter min mening en illusion.

Den udfordring, vi står over for, er først og fremmest, at der ikke er nogen plads i økonomien. Vi er i gang med en finanslov, og det har hr. Pelle Dragsted aldrig prøvet før. Jeg tror ikke engang, at hans socialdemokratiske kolleger har prøvet at gennemføre en finanslov, hvor alle initiativer skal gennemføres krone for krone. Men det er jo den udfordring, vi står over for i forbindelse med den her opgave, og derfor skal den løses, ved at alle bidrager – kommunerne skal bidrage, staten skal bidrage, regionerne skal bidrage.

Så er det da fuldstændig rigtigt, at kommunerne har gjort en stor indsats igennem en længere årrække for at effektivisere, og hatten af for det, men det betyder jo ikke, at der ikke er et pres på den offentlige økonomi, så også kommunerne må bære deres del, ligesom staten må bære sin del.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det er jo sådan, at der også er en medspørger på dette spørgsmål, så jeg er sikker på, at vi nok skal komme hele vejen rundt, også selv om vi overholder taletiderne.

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:23

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Nu vedrører de her lovforslag om udgiftslofter jo ikke først og fremmest næste år, hvor ministeren siger at der ikke er noget råderum. De vedrører årene 2017, 2018, 2019, altså fremadrettet, hvor der ifølge ministeren selv er et råderum.

Så det er ikke korrekt, når ministeren siger, at det her bare handler om, at der ikke er nogen penge at bruge. Det her handler om, hvad man vil bruge pengene på. Og alle danskere ved jo godt, at regeringen barsler med en skattereform her i foråret, som bl.a. vil lette skatten for de allermest velhavende danskere. Så det er et spørgsmål om, hvad man vil bruge pengene på.

Så jeg vil egentlig bare gerne gentage mit spørgsmål: Er det korrekt, at hvis et flertal herinde i Folketinget stemmer for de her lovforslag om udgiftslofter, er der ikke noget til hinder for, at et flertal i Folketinget til foråret kan bruge pengene fra 2017, 2018, 2019 og fremad på f.eks. at gennemføre en reduktion af skatten for de mest vellønnede danskere?

Kl. 13:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

En af de store landvindinger for dansk økonomi har jo været, at vi har fået budgetloven – at vi har fået et system, hvor der 4 år frem i tiden lægges lofter over, hvad man kan bruge i staten, hvad man kan bruge i kommunerne, og hvad man kan bruge i regionerne. Det er et af de vigtige styringsinstrumenter, vi har til at sikre, at dansk økonomi altid er holdbar, altid er sikker. Det er sådan set det, der er vores guideline.

Så kan et flertal i Folketinget suverænt bestemme, hvilken politik, hvilke reformer der skal gennemføres, men der er jo ingen automatik i forhold til budgetlofterne, og hvad der så skal vedtages, ud over at vi selvfølgelig skal holde os inden for rammerne for, hvad samfundsøkonomien kan tåle.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Vi har som sagt medspørger på. Det er hr. Finn Sørensen. Der er to runder for medspørger; først er der 1 minut, derefter 30 sekunder. Først 1 minut til hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:25

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jamen mit første spørgsmål er: Hvorfor vil ministeren ikke bare svare på hr. Pelle Dragsteds spørgsmål? Det er da et meget enkelt spørgsmål. Hr. Pelle Dragsted spørger: Skal den ene procent, man vil hugge fra kommunerne næste år og de kommende år, anvendes til skattelettelser, eller skal den tilbageføres til den kommunale velfærd? Det burde da ikke være så svært at svare på det og sige: Ja, de bliver tilbageført til kommunerne, vi vil som regering bare lige have snor i, på hvilke velfærdsområder de bliver brugt. Eller sige: Nej, de skal bruges til skattelettelser, fordi det er den sikre vej til vækst i Danmark.

Hvorfor kan ministeren ikke bare give et enkelt svar på det?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, hele ideen med budgetlofterne er jo at fastlægge rammerne for, hvad økonomien kan tåle her i landet, uden at vi kommer i konflikt med EU's vækst- og stabilitetspagt eller vores egen budgetlov eller vores fælles mål om i 2020 at have balance mellem indtægter og udgifter. Det er ligesom det, der indrammer den økonomi, vi arbejder med. Derfor er det en guideline og en ramme om det, den økonomiske politik kan tåle.

Så kan et flertal i Folketinget vedtage reformer, og jeg håber da også, at vores regering vil være i stand til at gennemføre reformer, der frigør midler, eller hvor vi bruger penge. I den her finanslov bruger vi nu 2,4 mia. kr. på sundhed og ældre, et markant løft på det område, og sådan vil det jo udvikle sig i årene fremover. Så jeg kan ikke stå her i dag og sige, hvad de her penge lige præcis vil gå til.

Jeg synes, at det er en underlig, en mærkelig diskussion at have, at Enhedslisten synes, at vi har opnået en idealtilstand, og at man slet ikke kan omprioritere i det her samfund.

Kl. 13:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:27

Finn Sørensen (EL):

Uanset hvad ministeren skyder Enhedslisten i skoene, kan det ikke tilsløre det faktum, at ministeren ikke vil forholde sig til spørgsmålet. Jeg spurgte ikke ministeren, hvad et eller andet tænkt flertal kunne finde på. Jeg spurgte: Hvad er ministerens holdning? Hvad er ministerens formål med at tage de her penge fra kommunerne? Skal de tilbage til kommunerne, så de kan bruges til velfærd, eller skal de bruges til skattelettelser? Det er da meget nemt at svare på, om ministeren har en holdning til det.

Men spørgsmålet er jo, om ministeren ikke indirekte har svaret i sit svar til hr. Christian Rabjerg Madsen, hvor ministeren siger, at der er masser af effektiviseringsmuligheder i kommunerne, uden at det går ud over velfærden. Dermed har ministeren vel også sagt, at de penge ikke kommer tilbage til velfærd, at de skal bruges til skattelettelser.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen vi har et fundamentalt forskelligt syn på det, hr. Finn Sørensen. Jeg synes, at vi skal passe på skatteydernes penge. Vi skal sørge for, at vi får noget for pengene, og hvis den mindre effektive kommune blev lige så effektiv som den effektive, ville Finn Sørensen se, at der ville være 1,8 mia. kr. til rådighed for kommunerne. Nogle kommuner har dobbelt så høje administrationsudgifter som andre kommuner. Der er da noget at komme efter, og jeg synes ikke, at man bare kan sige: Nej, det skal vi ikke røre, fordi tingenes tilstand er, som de er. Nej, vi skal hele tiden arbejde for, at vi får mest muligt for skatteydernes kroner.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til hr. Finn Sørensen. Så er det hr. Pelle Dragsted til en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:29

Pelle Dragsted (EL):

Det sidste er der vist ingen her i Folketinget der er uenig i, men det ændrer dog ikke ved, at ministeren ikke rigtig svarer på det spørgsmål, der er blevet stillet. Det er lidt sjovt, for nu har vi jo været hernede og haft spørgetime med statsministeren i et par år, hvor Venstre har gjort meget ud af, at der ikke blev svaret på spørgsmålene. Så jeg vil egentlig håbe på, at jeg bare kan få et meget, meget klart svar, for det er dybest set meget nemt at svare.

Hvis et flertal i Folketinget vedtager de her lovforslag om udgiftslofter sammen med finansloven, som går ud på, at man tager de her 7 milliarder fra kommunerne og putter dem over i det statslige delloft, er det så korrekt, at der ikke principielt er noget til hinder for, ej heller politisk eller juridisk, at et flertal i Folketinget i foråret kan vælge at bruge de penge i forbindelse med en skattereform til f.eks. at sænke skatten for de danskere, der har de højeste indkomster?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministerens afsluttende 30 sekunder.

Kl. 13:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Men jeg bliver bare nødt til at sige til hr. Pelle Dragsted, at der ikke er nogen sammenhæng mellem udgiftslofterne og en skattereform, en velfærdsreform eller en arbejdsmarkedsreform. Lofterne er fastsat for at sikre, at vi har en sund økonomi, så vi i det hele taget kan betale for alle de ting, vi gerne vil give til danske borgere. Jeg mener, at det måske er for meget at nævne Grækenland, men vi ser jo i disse år, hvad konsekvensen er, hvis man er uansvarlig med økonomien. Så det, vi lægger vægt på, er ansvarlighed. Og de lofter der siger ikke noget om, hvilken politik der skal gennemføres i det her land. Det bliver op til et flertal i Folketinget.

KL 13:30

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgsmålet er afsluttet. Vi siger tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren. Det er stillet af hr. Erik Christensen fra Socialdemokraterne. Medspørger på dette spørgsmål er fru Lea Wermelin, som også er fra Socialdemokraterne

Kl. 13:30

Spm. nr. S 145 (omtrykt)

4) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: Lea Wermelin (S)):

Hvad er ministerens holdning til Michael Zieglers, konservativ borgmester og formand for KL's Løn- og Personaleudvalg, udtalelser til TV 2 den 14. oktober 2015, hvor han udtaler, at omprioriteringsbidraget »vil ramme alle kernevelfærdsområderne. Det vil kunne mærkes i folkeskolerne, i normeringerne i daginstitutionerne og på ældreområdet. Man kan ikke finde et beløb i den her størrelsesorden ved bare at sige, at vi må kunne gøre tingene lidt smartere«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Borgmester: Kernevelfærden bliver ramt – og den bliver ramt hårdt« af 14. oktober 2015 fra TV2.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først er det hr. Erik Christensen til oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:30

Erik Christensen (S):

Hvad er ministerens holdning til Michael Zieglers, konservativ borgmester og formand for KL's Løn- og Personaleudvalg, udtalelser til TV 2 den 14. oktober 2015, hvor han udtaler, at omprioriteringsbidraget »vil ramme alle kernevelfærdsområderne. Det vil kunne mærkes i folkeskolerne, i normeringerne i daginstitutionerne og på ældreområdet. Man kan ikke finde et beløb i den her størrelsesorden ved bare at sige, at vi må kunne gøre tingene lidt smartere«?

Kl. 13:31

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til det er der bare at sige, at jeg slet ikke køber præmissen for spørgsmålet, nemlig at der ikke kan effektiviseres i kommunerne, uden at det går ud over kernevelfærden i kommunerne. Jeg køber slet ikke den præmis. Kommunerne har 240 mia. kr. De står for halvdelen af den samlede offentlige økonomi, og selvfølgelig er det en forpligtelse at effektivisere og sikre, at vi får mest muligt for pengene.

Tag nu f.eks. folkeskolen. En opgørelse af de gennemsnitlige udgifter pr. folkeskoleelev på tværs af kommunerne viser, at de ti kommuner med de højeste udgifter i gennemsnit bruger mere end 20.000 kr. mere pr. elev end de ti kommuner, der bruger færrest midler. Jeg

tror, når man sammenligner med nogle af de undersøgelser, der er af resultaterne, at man ikke kan se, at der er en sådan sammenhæng, at de elever, der går i den kommune, der bruger flest penge, får bedre resultater end de andre. Så jeg køber slet ikke den her præmis.

Tag dagtilbudsområdet, som også er en kommunal opgave. De ti kommuner, der har de højeste udgifter, bruger i gennemsnit 25.000 kr. mere pr. barn end de kommuner, der har færrest midler. Altså, der er jo noget at komme efter inden for kommunerne.

Hele formålet er at styrke det, vi – spørgeren og jeg – gerne vil styrke, nemlig kernevelfærden, velfærden i sundhedsvæsenet, i folkeskolen, i daginstitutioner, for de ældre osv. Det er jo ligesom formålet med det, og der synes jeg det er forkert, når Høje-Taastrups borgmester siger, at der bare er den sammenhæng, at en krone sparet på det kommunale område giver en krone mindre til kernevelfærden.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:33

Erik Christensen (S):

Det er fuldstændig korrekt, at der selvfølgelig er forskel på udgifterne i de enkelte kommuner, hvad angår udgifterne pr. barn i daginstitutioner og i folkeskolen. Formålet med hele vores kommunale selvstyre er vel egentlig, at der kan være forskellige serviceniveauer i forskellige kommuner, alt efter hvad man ude lokalt synes der skal opprioriteres eller nedprioriteres.

Hvis jeg nu skulle købe ministerens argument, måtte det jo være sådan, at vi satte en eller anden beløbsstørrelse, som det må koste at drive en daginstitution eller skole i det her land, og det besluttede Folketinget sig så for. Men det er vel ikke det, ministeren ønsker med det kommunale selvstyre? Så derfor kan man jo ikke bruge sådan nogle tal til at argumentere for, om der vil blive skåret på borgernær velfærd eller ej.

Men jeg vil sige, at hvis vi forudsætter, at regeringen får vedtaget omprioriteringsbidraget på 2,4 mia. kr. om året hvert år i 2017, 2018 og 2019, så vil det svare til godt 7 mia. kr. Det vil omsat være ca. 21.000 stillinger. Mener ministeren, at man kan foretage en så stor besparelse ude i kommunerne blot ved at gøre tingene lidt smartere eller ved med ministerens egne ord at effektivisere, uden at det på nogen som helst måde kommer til at berøre kernevelfærden, borgervelfærden ude i kommunerne?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med den her aftale, med kommuneaftalerne, bekender vi os jo til troen på det kommunale selvstyre, altså at det er ude lokalt, man træffer beslutningerne. Sådan skal det være, og det er også derfor, at man har institutionen kommuneaftaler, for vi mødes så med kommunernes repræsentanter en gang om året og forhandler om, hvordan udviklingen har været. Og for 2016 endte det med, at vi allerede ved aftalens indgåelse udmøntede 1,9 mia. kr. af de 2,4 mia. kr. til kommunerne. Så på den måde vil det være op til en forhandling, og vi bekræfter, at det system skal fortsætte.

Jeg kan jo se, at nogle kommuner er noget optaget af at skulle lade være at lave aftaler med regeringen, og jeg vil gerne advare imod, hvis kommunerne måtte ønske, at vi herindefra skulle fastsætte, hvad man skal bruge i hver enkelt kommune. Men der er stadig kommuneaftalerne, og hele systemet bygger på, at man forhandler om det. Men vi støber ikke den offentlige sektor i beton. Vi forbeholder os med omprioriteringsbidraget ret til, at man kan flytte pen-

ge fra kommuner til stat, fra stat til kommuner, fra kommuner til regioner, alt efter hvor behovet er.

KL 13:36

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ja tak. Der er stadig væk kun 30 sekunders replik. Det er spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:36

Erik Christensen (S):

Men nu er det jo sådan, at i henhold til budgetloven er kommunerne forpligtet til, at der skal være overskud på driften, også i overslagsårene. Det vil sige, at kommunerne faktisk, allerede da man lagde budget for 2016, skulle have overskud på driften i 2017, 2018 og 2019. Det vil sige, at de forlods skulle lægge besparelser ind på 2,4 mia. kr., og det betyder, at de ikke ved, hvad der kommer ud af forhandlingerne med finansministeren, når vi kommer hen til kommuneforhandlingerne. Jeg har på ingen måde hørt finansministeren i dag og statsministeren i går sige noget om, at der er sikkerhed for, at de 2,4 mia. kr. kommer tilbage til kommunerne – nogle af dem måske, men i hvert fald ikke alle sammen. Så det må alt andet lige betyde store besparelser ude i kommunerne i de kommende år.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den offentlige økonomi er stærkt udfordret. Det er sådan set det, vi står med. Selv om der er pæn fremgang i samfundet som sådan, ledigheden falder, beskæftigelsen stiger osv., er den offentlige økonomi under pres. Vi er ved at bevæge os over grænsen for det tilladte faktiske underskud. I 2015 er vi over. Kommer vi i 2016 også over saldoen på 3 pct., løber vi måske ind i en henstilling fra EU om, at vi skal ud at finde 24 mia. kr. over 3 år. Derfor er det altså rettidig omhu, at vi ligesom siger, at der skal være en dæmper på de offentlige udgifter, og så må vi jo sørge for, at de ressourcer, man har og skaffer i fællesskab, kanaliseres derhen, hvor der er størst brug for dem.

Kl. 13:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Det er tid til medspørgeren, fru Lea Wermelin. Først er der 1 minut, og derefter er der 30 sekunder.

Kl. 13:38

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Jeg synes jo ikke rigtig, ministeren svarer på det, som min kollega her spørger om. Jeg kan forstå, at ministeren siger, at Høje-Taastrups borgmester er forkert på den. Ministeren sagde ikke så meget om, hvordan han er det. Men gør det ikke indtryk på ministeren, når dem, der sidder med den kommunale kernevelfærd til daglig, helt klart siger: Det kan ikke lade sig gøre at spare så meget, som ministeren gerne vil, uden at det kan mærkes i forhold til daginstitutioner, folkeskoler, ældrepleje.

Michael Ziegler, som vi netop drager ind, er både borgmester og med i bestyrelsen i KL, og han siger samtidig, at han håber, at man så har mod og mandshjerte nok til at sige, hvad de her nedskæringer reelt betyder, sådan at det ikke er ude lokalt, man skal gøre det beskidte arbejde. Så har ministeren det, altså mod og mandshjerte nok i dag til at sige, hvad de her nedskæringer reelt vil betyde?

Kl. 13:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:39

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er jo gensidige forpligtelser i kommuneaftalen. Vi har samtidig forpligtet os til at lette administrative byrder og er i gang med en proces. En af tingene er, at vi vil lempe planloven og give kommunerne større handlefrihed. Det er den anden side af medaljen.

Nu er jeg jo så gammel – og jeg har været med i politik i rigtig mange år – at jeg kan sige til fru Lis Wermelin, at den der klagesang om, at det er de syge, de gamle, de unge, forældrene og børnene, det går ud over, hørte man også i 1974, da man gennemførte reformer, og man hørte det i 1984, da man gennemførte reformer under Schlüterregeringen. Da blev der talt om den sociale massegrav, men kendsgerningen er, fru Lis Wermelin, at det er gået fremad i det danske samfund hele tiden. Velfærden er i dag uendelig meget større, end den var i 1974 og i 1984.

Så spørgeren må undskylde, men sådan en gammel mand, der har hørt de der klagesange i lang tid, gør det måske ikke så stort et indtryk på, for det, der er vores fælles formål, er jo at sikre en bedre og bedre velfærd til danskerne.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

For god ordens skyld: Det er fru *Lea* Wermelin, der stiller spørgsmål. (*Finansministeren* (Claus Hjort Frederiksen): Undskyld, undskyld). Det tror jeg nok endda går an. Værsgo, fru Lea Wermelin.

Kl. 13:40

Lea Wermelin (S):

Nu kan jeg forstå på ministeren, at han åbenbart synes, at det, man har gang i i det kommunale bagland, er en klagesang. Det mener jeg nu ikke det er. Jeg er sådan set meget enig med de borgmestre, som har været ude og sige, at det her vil betyde markante nedskæringer. Og de siger samtidig – så måske skulle ministeren lukke ned for automatreaktionen – at de lavthængende frugter er plukket. Man er jo i gang med at effektivisere, og derfor vil det her ramme kernevelfærden.

Jeg kan forstå, at ministeren siger, at det for regeringen sådan set handler om at styrke velfærden. Kan jeg så få ministeren til her på falderebet at garantere, at det, man lægger op til med omprioriteringsbidraget, ikke vil betyde, at man til foråret vil bruge de her penge til skattelettelser?

Kl. 13:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Finansministeren.

Kl. 13:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er en meget, meget mærkelig diskussion. For hvis vi skal føre politik her i landet, skal vi også frigøre nogle midler til at føre politik for. Vi sidder p.t. med den opgave, at alle gode ting skal finansieres, og der skal man altså finde besparelsen et andet sted. Så det er jo en meget svær opgave.

Derfor er det helt afgørende for os at bevare en fleksibilitet. Jeg kan jo ikke stå her i dag og sige, hvad der bliver det politiske udkomme af alle mulige forskellige aftaler i de næste år. Jeg kan bare sige, at når det gælder omprioriteringsbidraget, er det sådan, at vi hvert år skal have en forhandling med kommunerne. Og den forhandling vil vise, hvor meget der bliver ført tilbage til kommunerne, måske det hele, måske det halve.

Det kan vi ikke vide i dag, og siden vi oplevede den socialdemokratiske regering, som lovede og garanterede en pokkers masse, men som løb fra alle løfterne, er vi jo blevet stærkt allergiske over for dette ønske om, at vi skal garantere alt muligt. Det vil vi ikke fanges i

Kl. 13:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Så er det hr. Erik Christensen til afrunding af spørgsmålet. Der er 30 sekunder og efterfølgende 30 sekunder til ministeren.

Kl. 13:42

Erik Christensen (S):

Jeg må gøre ministeren bekendt med, at jeg også har været i politik i mange år, bare lidt ude i landet, ude i kommunerne. Og jeg kan sige, hvis ministeren ikke er klar over det, at der er sket rigtig meget ude i kommunerne. Ellers vil jeg gerne invitere ham med ud på et plejecenter, hvor man kan se, hvordan det foregår i dag. Jeg kan i hvert fald sige, at da jeg startede for 20 år siden, var det en helt anden situation, der var. Men lad det nu ligge.

Lad os tage fat i det, som ministeren sagde for et stykke tid siden, nemlig at statens økonomi er presset. Hvis jeg nu accepterer det, er det jo stadig væk sådan, at de 2,4 mia. kr., som man fjerner fra kommunerne, ikke er penge, som ikke skal bruges.

Det, ministeren bare ønsker, er, at de 2,4 mia. kr., som i dag bruges på den borgernære velfærd, skal der være mulighed for at bruge på skattelettelser eller noget andet. Der er det bare, jeg tænker, om det fra regeringens side så ikke ville være reelt at sige: Vi ønsker rent faktisk, at der skal være nedskæringer på den borgernære velfærd, fordi vi ønsker at prioritere noget andet? Det ville jo være et reelt politisk valg. Det er bare ikke det, jeg hører ministeren sige.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren for afrunding.

Kl. 13:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det glæder mig, at spørgeren kan bekræfte, at det er gået fremad i kommunerne, og at velfærden er steget på plejehjem og på alle områder. Det er jo lige præcis det, der er min pointe: Det går fremad i det her samfund. Vi får bedre og bedre velfærd, vi tager os bedre og bedre af de syge osv. Selv om der har måttet være justeringer i økonomien, er det gået den vej, og det er et levende eksempel på lige præcis det, jeg mener.

Vi hørte klagesangen i 1984 med Hardy Hansens ord om, at vi alle sammen ville havne i den sociale massegrav. Havnede vi i den sociale massegrav? Nej, og derfor synes jeg, man skal tage den her problemstilling mere alvorligt end at forfalde til de her slagord om, at det er de syge, de gamle og de invalide osv., som det altid med træfsikkerhed går ud over. Det er det jo nemlig ikke.

Kl. 13:44

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren. Det er stillet af fru Pernille Schnoor, Socialdemokratiet.

Kl. 13:44

Spm. nr. S 143 (omtrykt)

5) Til finansministeren af:

Pernille Schnoor (S):

Er ministeren enig med sin partifælle og KL-formand, Martin Damm, der til Frederiksborg Amts Avis den 22. oktober udtaler, at »i valgkampen fortalte partierne vælgerne, hvor meget de gik ind for at styrke den nære velfærd, men hvis de lægger stemmer til omprioriteringsbidraget frem mod 2019, så gør de jo det modsatte«?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først er det spørgeren til oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:44

Pernille Schnoor (S):

Tak. Og jeg læser op: Er ministeren enig med sin partifælle og KLformand, Martin Damm, der til Frederiksborg Amts Avis den 22. oktober udtaler, at »i valgkampen fortalte partierne vælgerne, hvor meget de gik ind for at styrke den nære velfærd, men hvis de lægger stemmer til omprioriteringsbidraget frem mod 2019, så gør de jo det modsatte«?

Kl. 13:45

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, det er jeg ikke enig i. Regeringen har taget et initiativ til at indarbejde et omprioriteringsbidrag i det kommunale udgiftsloft på 1 pct. årligt, og det er et princip, der har været gældende i staten i rigtig mange år. For der er brug for, at vi i hele den offentlige sektor bidrager til at frigøre ressourcer ved effektiviseringer, og det gælder altså også kommunerne, som forvalter halvdelen af den samlede offentlige økonomi. Det er derfor, vi vil sikre den fleksibilitet, at vi kan sætte ind der, hvor behovet er størst, og det er jo det, bidraget skal sikre.

Jeg kan jo gentage som en argumentation fra svaret på det tidligere spørgsmål: I 1974 var der masser af mennesker, der demonstrerede her mod Hartlingregeringen og deres ødelæggelse af velfærdssamfundet. I 1984 var der masser af mennesker, der demonstrerede sammen med Hardy Hansen om, at vi alle sammen havnede i den sociale massegrav. Og sandheden er, at det er gået fremad år for år.

Det, der er magtpåliggende, er jo, at vi sikrer, at vi har en ordentlig og stabil økonomi. Det er derfor, vi har udgiftslofter, og det er derfor, at en af måderne til at sikre, at vi støtter kernevelfærden, er, at vi alle sammen bidrager med 1 pct. i en omprioritering år for år.

Kl. 13:46

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:46

Pernille Schnoor (S):

Så jeg kan forstå på ministeren, at ministeren er enig i, at omprioritering bare er et fint ord for at fjerne pengene fra kommunerne. Men vil ministeren ikke indrømme, at det, som regeringen har døbt med det fine ord omprioriteringsbidrag, i praksis er en beskæring af de kommunale budgetter, og at det alt andet lige kommer til at gå ud over den borgernære velfærd?

Kl. 13:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Omprioriteringsbidraget er, hvad det er. Det sikrer en mulighed for omprioritering i samfundet, altså at man bruger flere penge ét sted, og så bruger man færre penge et andet sted. Det betyder jo ikke, at der spares, men vi bevarer den her fleksibilitet. Og for os er det afgørende, at vi kan sikre et ordentligt sygehusvæsen, at vi kan få ressourcer til det, eller en ordentlig ældrepleje. Det er helt afgørende.

Men vi er jo nødt til at sige, at vi ikke kan have et system, hvor alting støbes i beton, og hvor man siger: Nu har vi fundet idealtilstanden, og så kan tingene udvikle sig, som de vil; men vi kan i hvert fald ikke omprioritere på statens område, vi kan ikke omprioritere på kommunernes område, vi kan ikke omprioritere på regionernes område. Så ville vi jo få et dødt samfund, der ikke kunne tackle de udfordringer, som vi stilles over for.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:48

Pernille Schnoor (S):

Nu omprioriterer man jo ikke inden for kommunernes område, men man fjerner pengene fra kommunerne. Jeg vil lige citere ministerens gode partifælle, Martin Damm, igen. Han har sagt til Information:

»Jeg får det dårligt, når man som politiker siger et og gør noget andet. Stiller man borgerne i udsigt, at de får en fantastisk service til de ældre og flere pædagoger til børnene, men at det er det modsatte, man så gør. Så må man møde vælgerne og sige, at vi prioriterer, at børnene skal gå mindre i skole og ikke kan få den samme pasning. Det er et valg. Men det må være de politikere, der beslutter det, der også tager skraldet for alle beslutningerne – også de hårde«.

Er ministeren klar til, som partifællen opfordrer til, at tage skraldet for beslutningerne om at svække den borgernære velfærd?

Kl. 13:49

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, jeg synes, spørgeren bevæger sig på gyngende grund. Den tidligere regering, som prioriterede børneområdet meget, meget hårdt, endte med, at der var 3.000 færre pædagoger, da man udskrev valg. Kan spørgeren ikke høre, at der er et eller andet der, som virker stærkt hyklerisk ved, at man nu stiller sig op og ligesom er den store forsvarer af et område, når det, man selv tidligere gjorde, var at skære ned?

Der sker jo forandringer hele tiden, men jeg synes, vi skal holde op med det der med at ville garantere og ville garantere, for spørgerens parti kunne ikke garantere en – og nu skal jeg nok lade være at sige, hvad jeg mente – noget i den regerings periode. Der løb man fra løfte til løfte, og vi vil ikke komme i samme situation.

Kl. 13:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:50

Pernille Schnoor (S):

Jeg synes ikke, ministeren svarede på spørgsmålet: Vil ministeren tage skraldet for, at der bliver skåret ned på den borgernære velfærd i forbindelse med omprioriteringsbidraget?

Kl. 13:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren for den afsluttende kommentar.

Kl. 13:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil tage ansvaret for, at der sker en omprioritering. Men jeg anerkender ikke den præmis, at når der skal ske en omprioritering, er det lige præcis de syge, de gamle, børnene og børnefamilierne, hvilket vi ellers må høre hele tiden, det rammer. Jeg har jo dokumenteret her, at der kan hentes ressourcer på mange andre områder inden for det kommunale område, og vi har da en fælles forpligtelse til at sørge for, at skattekronerne bliver brugt bedst muligt. Det vil jeg gerne stå på mål for, men jeg accepterer ikke den argumentationsform, hvor man slår ned og siger: Så er det lige den her gruppe, der skal betale gildet. For der er masser af andre muligheder.

Kl. 13:51

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er stillet af hr. Pelle Dragsted fra Enhedslisten. Også her er der en medspørger, og det er hr. Finn Sørensen, også Enhedslisten.

Kl. 13:51

Spm. nr. S 140

6) Til finansministeren af:

Pelle Dragsted (EL) (medspørger: Finn Sørensen (EL)):

Hvad er ministerens holdning til formanden for KL, Martin Damms, klare udmeldinger om, at KL ikke har accepteret omprioriteringsbidraget i årene 2017-2019, og at det alene er regeringens opfindelse?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først er det hr. Pelle Dragsted til oplæsning af spørgsmålet. Værsgo. Kl. 13:51

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Hvad er ministerens holdning til formanden for KL, Martin Damms, klare udmelding om, at KL ikke har accepteret omprioriteringsbidraget i årene 2017-2019, og at det alene er regeringens opfindelse?

Kl. 13:51

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:51

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtigt, at det er regeringen, der har taget initiativ til at indføre et omprioriteringsbidrag i det kommunale udgiftsloft, og det har vi, fordi et omprioriteringsbidrag styrker muligheden for at prioritere på tværs af sektorer, hvilket regeringen klart har tilkendegivet at den vil gøre. Derudover indebærer omprioriteringsbidraget et sundt princip om, at hele den offentlige sektor skal bidrage til at frigøre ressourcer via effektivisering. Det er jo ikke mindst nødvendigt i disse år, hvor der eksisterer et begrænset økonomisk råderum, og det er ikke mindst vigtigt, idet vi i kasseeftersynet har kunnet konstatere, at de offentlige finanser var i mindre god stand end før valget.

Derfor var et omprioriteringsbidrag på 1 pct. af de økonomiske rammer for 2016 en del af det forhandlingsresultat, som regeringen og KL umiddelbart før sommeren blev enige om. Ved samme lejlighed drøftede regeringen og KL indførelsen af et omprioriteringsbidrag på 1 pct. årligt i de efterfølgende år. Her gjorde regeringen det klart, at den vil tage initiativ til at indarbejde et omprioriteringsbidrag på 1 pct. fra 2017 til 2019, bl.a. med henvisning til at styrke effektiviseringen i kommunerne, og på den baggrund blev regeringen og KL derfor også enige om, hvad rammerne for realiseringen af omprioriteringsbidraget i de kommende år skulle være.

Det blev i den forbindelse aftalt, at der i 2016 tilbageføres 1,9 mia. kr. til kommunerne til prioriterede indsatser på de borgernære områder, at regeringen ønsker at bevare en stærk decentral offentlig sektor, at det bærende princip for samarbejdet mellem stat og kommuner fortsat er mål- og rammestyring, at omprioriteringsbidraget indebærer en bredere effektiviseringstilgang med større frihed til at gennemføre konkrete tiltag i den enkelte kommune, og at regeringen og KL vil samarbejde om at forbedre de kommunale styrings- og prioriteringsmuligheder via regelforenkling.

Kl. 13:54

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:54

Pelle Dragsted (EL):

Tak. Jeg forstår svaret som en bekræftelse af mit spørgsmål, altså at KL for 2016 har accepteret eller i hvert fald har aftalt et omprioriteringsbidrag, men at man ikke har indgået nogen som helst aftale for de følgende år. Og det var også det, som statsministeren bekræftede på talerstolen i går. Tværtimod er det faktisk sådan, at vi har hørt KL direkte opfordre de partier, der gik til valg på at forsvare kernevelfærden, til at stemme nej til regeringens forslag her inden jul, hvor vi jo skal stemme om, hvorvidt de her 7 mia. kr. skal skæres fra kommunerne og flyttes over i det statslige delloft, hvor regeringen eller et flertal så kan vælge at bruge dem på f.eks. at sænke skatten for de højestlønnede.

Jeg kan godt forstå, at KL er bekymret, for hvis regeringen får lokket Dansk Folkeparti til at stemme for de her historiske nedskæringer i kommunerne, vil det få voldsomme konsekvenser for ældreområdet, hvor der allerede er skåret dybt, dybt ind til benet, og for vores børn og vores daginstitutioner. Det er jo kommunerne, der skal føre kniven, mens regeringen nøjes med at bruge pengene. Og det er jo lidt vigtigt, hvad kommunerne og KL selv ønsker. For under finanslovsdebatten hørte vi Dansk Folkeparti, der forsøgte sig med at sige, at KL sådan set har accepteret et omprioriteringsbidrag, så derfor var man nok nødt til at stemme for det nu.

Derfor vil jeg egentlig bare gerne en sidste gang bede om at få gjort helt klart, at finansministeren er enig med statsministeren i det, statsministeren sagde i går, nemlig at der ikke ligger en aftale i KL om at skære ned, altså med et omprioriteringsbidrag, i 2017, 2018 og 2019, at det altså er noget, Folketinget beslutter med vedtagelsen af de to lovforslag om henholdsvis udgiftslofter for 2019 og ændringen i årene 2016, 2017 og 2018 – at det er dér, vi tager beslutningen – og at det ikke er noget, KL allerede har nikket til, sådan som Dansk Folkepartis ordfører udtalte under finanslovsdebatten.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er muligt, at KL ikke er meget begejstret for omprioriteringsbidraget, men jeg kan konstatere, at regeringen og KL blev enige om en aftale, som netop tager udgangspunkt i, at der indgår et omprioriteringsbidrag i det kommunale udgiftsloft på 1 pct. om året, også fremadrettet. De frigjorte midler fra omprioriteringsbidraget sikrer, at vi har et råderum til højt prioriterede indsatser, og det betyder jo bl.a., at vi i forbindelse med de årlige økonomiaftaler, som vi indgår med KL, vil kunne foretage prioriteringer på de kommunale velfærdsområder.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 13:57

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det er jo ikke korrekt, hvad finansministeren siger. Det, der står i aftalen – jeg står sådan set med den her, og i øvrigt hedder den ikke en aftale, for det ville KL ikke have, og med god grund – er:

Regeringen har i sit regeringsgrundlag tilkendegivet, at der skal indføres et omprioriteringsbidrag de næste 4 år, så der kan frigøres ressourcer og ... blablabla.

Det er jo ikke at indgå en aftale, hr. finansminister, og jeg synes, man må lytte til det, når KL, ikke bare én gang, men utallige gange i de seneste uger, bl.a. i forlængelse af Dansk Folkepartis påstand under finanslovsdebatten, har været ude at sige: Vi har ikke accepteret det her; de partier, der ikke ønsker det, skal stemme nej til regeringens forslag.

Er det ikke korrekt, hr. finansminister, at det er Folketingets flertal, der må tage ansvaret, hvis man vælger at stemme for lovforslagene om udgiftslofter og de nedskæringer, der foregår i 2017, 2018 og 2019? Og jeg er med på, at det altså ikke er 2016, for der har KL indgået en aftale – godt nok med armene omme på ryggen, men lad det ligge – men for de følgende år, og det kan man ikke tørre af i, at det har KL accepteret. Det er et ansvar, som hr. Kristian Thulesen Dahl og de øvrige partier, der eventuelt er parat til at stemme for den her aftale, må tage på deres skuldre.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 13:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg forstår ikke den der sammenkædning med udgiftslofterne. For hr. Pelle Dragsted ved jo, at det bliver bogført under det statslige loft, der bliver hævet med det her beløb. Men når man i periodens løb laver aftaler om at tilføre kommunerne penge, sænkes det statslige loft, og så hæves det kommunale loft. Og derfor er der ikke en sammenhæng mellem udgiftslofterne, som jo netop skal sikre, at vi har en holdbar økonomi fremadrettet, og at vi når målet om balance i 2020, og så de beslutninger, der træffes her i Folketinget. De skal selvfølgelig være inden for, hvad lofterne tillader, men man kan godt flytte rundt på udgifterne mellem de forskellige lofter. Det er sådan set det, der er teknikken i det her, og derfor er der ikke den sammenhæng, som hr. Pelle Dragsted fremfører.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det er nu tid til medspørgeren, hr. Finn Sørensen. Værsgo, hr. Finn Sørensen.

Kl. 13:59

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er da en meget væsentlig situation, vi er kommet i nu, for ministeren vil ikke forholde sig til, hvad KL's formand, Martin Damm, klart har sagt: »Lad mig slå det helt fast: KL har ikke blåstemplet det.« Det, der henvises til, er omprioriteringsbidraget fra 2017 til 2019.

Så vil ministeren nu be- eller afkræfte: Har KL skrevet under på en aftale om, at dette omprioriteringsbidrag skal gælde i perioden 2017-2019, eller har KL ikke skrevet under på det?

Kl. 14:00

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

KL har indgået en aftale for 2016, så der er jo en kommuneaftale for 2016. Det er klart, at kommunerne ikke har underskrevet kommuneaftalen for 2017, i og med at der ikke er nogen kommuneaftale for 2017.

Jeg vil så lige gentage, hvad jeg indledte med at sige i den her spørgerunde til hr. Pelle Dragsted angående det ændrede økonomiske råderum:

Derfor var omprioriteringsbidraget på 1 pct. af de økonomiske rammer for 2016 en del af forhandlingsresultatet, som regeringen og KL umiddelbart før sommer blev enige om. Ved samme lejlighed drøftede regeringen og KL indførelsen af et omprioriteringsbidrag på 1 pct. årligt i de efterfølgende år, og her gjorde regeringen det klart, at den vil tage initiativ til at indarbejde et omprioriteringsbidrag på 1 pct. fra 2017 til 2019, bl.a. med henvisning til at styrke effektiviseringen i kommunerne.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:01

Finn Sørensen (EL):

Tak for denne bekræftelse. Den blev klemt lidt ud mellem sidebenene, men det blev jo en bekræftelse af, at KL ikke har skrevet under på omprioriteringsbidraget for 2017-2019. Det er ærgerligt, vi skal bruge så meget tid på at komme frem til det, men nu står det klart.

Så må ministeren vel også erklære sig fuldstændig enig i følgende udsagn fra KL's formand, Martin Damm – jeg citerer:

»Folketingets partier sidder selv med nøglen til at leve op til deres valgløfter. Regeringen kan kun gennemføre omprioriteringsbidraget, hvis de har flertal. Så hvis man er imod besparelser i kommunerne, skal man jo stemme nej til regeringens lovforslag.«

Kan ministeren bekræfte, at det er sådan, det forholder sig?

Kl. 14:02

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gentage igen, at vi har udgiftslofter i det her land for at sikre, at dansk økonomi er holdbar, og at vi kan levere til borgerne i Danmark den velfærd på det høje niveau, som vi gør i dag. Det er lofterne, vi styrer efter, for at der skal være balance i økonomien i 2020.

For at vi så kan sikre, at vi hele tiden kan tackle de udfordringer, vi står over for, indfører vi et omprioriteringsbidrag på hele statens område – det var kun en mindre del tidligere – på kommunernes område og på regionernes område, for så vidt angår deres andre udgifter end sygehusudgifterne. Det er jo, for at vi kan møde de udfordringer, der er.

Og jeg vil sige igen: Der er ikke lavet en kommuneaftale for 2017, så der er ikke noget at underskrive. Det har ligget klart hele tiden. Men det fremgår også, hvis man læser lidt mere i den publikation, som hr. Pelle Dragsted havde, at der er udviklet ideer om, hvordan tingene vil være i de kommende år. Vi har bekræftet, at vi er tilhængere af kommuneaftalesystemet, og derfor skal vi forhandle med kommunerne hvert eneste år.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Så er det hr. Pelle Dragsted for afrunding af spørgsmålet.

Kl. 14:03

Pelle Dragsted (EL):

Det er dejligt, at vi har fået det helt klart nu, at der ikke ligger nogen aftale for 2017, 2018 og 2019. Det vil sige, at det er noget, som vi herinde beslutter os for. Men jeg synes til gengæld, at ministeren – jeg var ellers så glad for, at statsministeren i går faktisk svarede ret klart på nogle spørgsmål – slipper for nemt omkring det her med be-

tydningen af de her udgiftslofter, for det er jo ganske rigtigt, at den overordnede ramme, og det kan man så være enig eller uenig i, omkring den her lovgivning handler om at have nogle faste lofter. Det, vi diskuterer nu, er fordelingen mellem de forskellige lofter, hvor regeringen for første gang vil gå ind og regulere kommunerne ned, så de har færre penge år for år, og flytte de penge over til det statslige delloft. Det statslige delloft er det, vi kalder råderummet. De penge, der ligger i råderummet, kan man f.eks. bruge på skattereduktioner.

Så der *er* jo politik i det her, hr. finansminister. Det er ikke bare teknik. Det er et spørgsmål om, at man frigør nogle midler, som kommunerne indtil videre har kunnet disponere og budgettere med, som man lægger over i finansministerens kasse, og som regeringen eller et tilfældigt flertal eller et flertal herinde, som ikke nødvendigvis er de partier, der stemmer for de her udgiftslofter, kan vælge at bruge på skattelettelser. Kan vi ikke få en ærlig snak om det her? Jeg synes, det er ærgerligt, at det bliver pakket ind i, at det bare er teknik, for det er det jo ikke, hr. finansminister.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er teknik, at det, omprioriteringsbidraget bidrager med, overføres til det statslige loft. Det vil sige, at i princippet overføres de 2,4 milliarder til det statslige loft. Når man så samtidig aftaler, at 1,9 milliarder beholder kommunerne, så føres de 1,9 milliarder over til det kommunale loft. Og det er altså en teknik, hr. Pelle Dragsted er nødt til at anerkende, sådan fungerer de her udgiftslofter. Når man overfører fra den ene sektor til den anden, sænkes det ene, og det anden stiger.

Så jeg ved ikke, hvorfor hr. Pelle Dragsted problematiserer, at det er teknik, for det er teknik, at udgiftslofterne fungerer på den måde.

Kl. 14:05

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ministeren. Dermed er spørgsmålet afrundet.

Til trods for, at der er gået en stiv klokketime og det normalt ville betyde, at ministeren dermed skulle afslutte, så vælger formandsstolen at tage udgangspunkt i forretningsordenens § 20, stk. 5, idet det jo er sådan, at vi sagtens inden for den time kunne have nået alle de oversendte spørgsmål, hvis man havde overholdt taletiden. Derfor går vi videre til spørgsmål nr. 7, som også er til finansministeren. Det er stillet af hr. Erik Christensen og med fru Pernille Schnoor som medspørger.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 147 (omtrykt)

7) Til finansministeren af:

Erik Christensen (S) (medspørger: Pernille Schnoor (S)):

Er ministeren enig med sin partifælle og KL-formand, Martin Damm, der i forbindelse med KL's repræsentantskabsmøde den 22. oktober 2015 sagde, »at hvis Folketinget nu vedtager et omprioriteringsbidrag for de kommende år, så vil det komme til at berøre den helt borgernære velfærd i for eksempel vores daginstitutioner, folkeskoler og på ældreområdet«?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Martin Damm: Folketinget bør afvise omprioriteringsbidrag« af 22. oktober 2015 fra KL.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det er først hr. Erik Christensen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:06

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg læser spørgsmålet op:

Er ministeren enig med sin partifælle og KL-formand, Martin Damm, der i forbindelse med KL's repræsentantskabsmøde den 22. oktober 2015 sagde, »at hvis Folketinget nu vedtager et omprioriteringsbidrag for de kommende år, så vil det komme til at berøre den helt borgernære velfærd i for eksempel vores daginstitutioner, folkeskoler og på ældreområdet«?

Kl. 14:06

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Svaret er nej. Jeg håber, at omprioriteringsbidraget vil understøtte en vedholdende indsats for en mere effektiv offentlig sektor og dermed muligheden for at prioritere nye indsatser på eksempelvis kernevelfærdsområder som sundhed, ældre og tryghed. Omprioriteringsbidraget er en forudsætning for at kunne prioritere velfærden i en tid med stramme økonomiske rammer, og det er ikke mindst vigtigt, idet vi med kasseeftersynet har kunnet konstatere, at de offentlige finanser var i en mindre god stand end antaget før valget.

Der er brug for, at hele den offentlige sektor bidrager til at frigøre ressourcer via effektivisering, så pengene kan prioriteres på tværs af sektorer og anvendes, hvor de gør mest gavn, og det gælder selvfølgelig også kommunerne, som udgør cirka halvdelen af den offentlige sektor.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:07

Erik Christensen (S):

Jeg må gøre ministeren opmærksom på, at også i kommunerne kigges der på tværs af de forskellige sektorer, og at man år efter år forsøger at indrette den kommunale service således, at man eventuelt flytter den fra et sted til et andet. Det foregår allerede i dag og er foregået i rigtig lang tid. Men vi har jo altså indrettet os således, at den borgernære velfærd som eksempelvis ældreplejen og daginstitutionsområdet indrettes og prioriteres lokalt. Med andre ord er det lokalpolitikerne, der beslutter serviceniveauet lokalt og også står på mål for det over for borgerne. Det synes jeg er et godt og fint princip.

Men jeg synes også, det konflikter med, at regeringen nu forlods melder ud, at man ønsker at omprioritere 2,4 mia. kr. årligt i de kommunale budgetter. Kommunerne er jo forpligtet til at vedtage deres budgetter for 2017 senest den 15. oktober, og som jeg har forstået på finansministeren i dag og statsministeren i går, er det jo således, at de 2,4 mia. kr. skal bruges til et råderum for Folketinget. Det vil sige, at de lokale politikere, reelt først efter at de har vedtaget et budget, vil vide, om der eventuelt kommer nogle af de 2,4 mia. kr. tilbage. Det betyder så, at de måske med den ene hånd skal ud at lave besparelser på de borgernære velfærdsområder og bagefter med den anden hånd rent faktisk til at ansætte folk igen, fordi man har fundet ud af i Folketinget, at der er noget, man gerne vil opprioritere.

Alle kommuner viser faktisk rettidig omhu i de her måneder, og det er jo sådan, at de allerede nu er forpligtet til at lægge besparelserne ind i de kommende år, altså i 2017, 2018 og 2019. Så jeg vil ge-

rne spørge ministeren: Anerkender ministeren, at der faktisk i kommunerne i 2017, 2018 og 2019 vil være tale om minusvækst og også om nedskæringer på den borgernære velfærd, medmindre omprioriteringsbidraget fuldt ud føres tilbage til kommunerne i forbindelse med finanslovsforhandlingerne i 2017, 2018 og 2019?

Kl. 14:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes på en måde, at den socialdemokratiske interesse for det her nærmer sig det hykleriske. Kan spørgeren erindre, hvad man gik til valg på af vækst i det offentlige forbrug i »En Fair Løsning«? 1,4 pct. om året var det, man gik til valg på. Man var stærkt forarget over, at VK-regeringen ikke kunne leve op til en så høj vækstprocent. Hvad oplevede spørgeren så i perioden 2012, 2013 og 2014? Kan spørgeren erindre, om kommunerne skar ned i den periode, eller om kommunerne ikke skar ned i den periode?

Jeg kan godt erindre det, for det var et løftebrud af de helt enormt kæmpestore. Man skar ned i kommunerne, der blev færre pædagoger, der blev færre offentligt ansatte, og man var gået til valg på et løfte om en vækst på 1,4 pct. Her taler vi om en omprioritering inden for den offentlige sektor.

Kl. 14:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:10

Erik Christensen (S):

Tak. Nu vil jeg jo holde mig til, at det er mig, der spørger ministeren. Og så kan jeg samtidig spørge – jeg vil ikke bruge ordet hyklerisk – om det ikke er således og rigtigt forstået, at Venstre gik til valg på nulvækst. Og vil ministeren svare mig på, om der allerede i 2016, hvor man har taget 2,4 mia. kr. i et omprioriteringsbidrag og ført 1,9 mia. kr. tilbage, så der dermed mangler 0,5 mia. kr., er minusvækst i kommunerne? Vil ministeren anerkende det, og at den minusvækst bare vil blive større 2017, 2018 og 2019?

Kl. 14:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har gennemført et omprioriteringsbidrag, fordi vi skal kunne prioritere udgifter i det danske samfund, og derfor skal alle sektorer bidrage. Jeg står ikke og garanterer noget som helst, og det burde spørgeren og spørgerens parti heller ikke gøre, specielt ikke når man erindrer – det erindrer jeg meget, meget tydeligt – hvad man gik til valg på i 2011, og hvordan udviklingen så var i perioden.

Så synes jeg også, at vi skulle forlade den her diskussion om, om man kan garantere, at tingene er sådan. Vi kan ingenting garantere i denne verden.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Så er det medspørgeren. Det er fru Pernille Schnoor, som først har en bemærkning på 1 minut – det har ministeren også – og derefter 30 sekunder. Værsgo.

Kl. 14:12

Pernille Schnoor (S):

Tak. Nu har ministeren flere gange i dag brugt ordet klagesang i forbindelse med kommunerne, og ministeren har flere gange nævnt de ældre, de syge og de handicappede. Det er jo alvorligt, for det er helt almindelige, rigtige mennesker. Så jeg vil spørge, om ministeren er ligeglad med, om det går ud over de her grupper, altså de syge, de ældre og de handicappede, når nu ministeren flere gange nævner dem og siger, at det er sådan noget, man altid siger.

Kl. 14:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Undskyld, men det, vi er ude for her, er politik, når det er værst, altså at man ligesom skal begynde på den måde – som om vi skulle ønske, at nogen i den her befolkning får det dårligere. Vi kæmper dagligt for at sikre en høj velfærd i Danmark og for, at vi fortsat kan udbygge velfærden. Det er sådan set derfor, vi er i politik.

Jeg er ikke i politik, for at nogen grupper skal have det dårligere. Jeg er i politik for at sikre, at det her samfund har en sund økonomi, og det er derfor, jeg reagerer så stærkt, når man hele tiden bare kører den retorik, som jeg i og for sig troede kun eksisterede på den yderste venstrefløj.

I 1974 klagede man over Hartlingregeringens nedskæringer, i 1984 var det Hardy Hansens massegrav. Hvordan er det gået i det danske samfund? Det er blevet bedre og bedre, og velfærden har aldrig været så høj, som den er i dag. Borgerne har flere penge til rådighed til sig selv, end de havde i 1974 og i 1984, og derfor er det en unødig måde at argumentere på, hvis man gerne vil have en saglig diskussion.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:14

$\textbf{Pernille Schnoor} \ (S):$

Nu har jeg faktisk ikke sagt noget om, at ministeren ønsker noget. Jeg spurgte, om ministeren var ligeglad med det. Så jeg har overhovedet ikke udtrykt, hvad ministeren ønsker i den forbindelse. Men nu har ministeren jo f.eks. flere gange brugt ordet hyklerisk, og det bedste forsvar er som bekendt et angreb.

Nu var det jo sådan, at vi sammen – altså Socialdemokraterne og Venstre – investerede i børnene og en bedre folkeskole i sidste periode, men vil ministeren indrømme, at omprioriteringsbidraget kommer til at gå ud over børnene i daginstitutionerne og på skolerne?

Kl. 14:14

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Da SR-regeringen forlod regeringskontorerne, var der 3.000 færre pædagoger, end da man indtog dem. Så kan man selvfølgelig godt stå og sige, at man har prioriteret børnene, og at det har været en hjertesag. Jeg prøver bare at få det ind i en kontekst, jeg kan forstå, og jeg kan ikke rigtig forstå, at det at indføre et omprioriteringsbidrag skulle være et angreb på velfærdssamfundet. Vi vil ikke fjerne penge, vi vil bare have en mulighed for inden for den offentlige sektor – staten, kommunerne, regionerne – at have en fleksibilitet, så vi kan tackle de problemer, som trænger sig mest på.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Så er det hr. Erik Christensen til afrunding af spørgsmålet.

Kl. 14:15

Erik Christensen (S):

Jeg vil bare sige til ministeren, at jeg ikke bad om nogen garanti i mit foregående spørgsmål. Jeg forholdt mig blot til, om det ikke var korrekt, at Venstre før valget sagde, at der allerhøjest ville blive tale om nulvækst, og at vi allerede på nuværende tidspunkt oplever minusvækst i kommunerne. Jeg bad blot ministeren om at anerkende, at det forholder sig således. Jeg bad ikke om nogen garantier for noget som helst.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Teknikken i omprioriteringsbidraget er jo, at man bidrager til den fælles kasse, til, at man kan lave en samlet prioritering. Det betyder ikke, at de offentlige udgifter bliver færre, eller at det er nulvækst eller minusvækst. Det er bare muligheden for at kunne prioritere mellem de forskellige sektorer. Jeg mener, at vi fuldt ud lever op til det, vi sagde i valgkampen, nemlig at vi vil prioritere kernevelfærden. Vi løfter sundhedsvæsenet, ældreområdet med 2,4 mia. kr. i vores finanslovsudspil, og det er det, vi arbejder på at indfri nu her i finanslovsforhandlingerne.

Så hele præmissen for spørgsmålet, nemlig at det her er en stor nedskæringsøvelse, er det, jeg protesterer imod, for det er ikke en nedskæring.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ministeren for denne gang. Jeg understreger nok en gang, at tingene jo lettere lader sig afvikle inden for tiden, hvis man også overholder de svartider, som man har.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren, og det er stillet af hr. Holger K. Nielsen fra SF.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 127

8) Til udenrigsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

På hvilket grundlag har udenrigsministeren besluttet at nedlægge CKU, og har ministeren tænkt sig at igangsætte andre initiativer, der kan kompensere for den udenrigspolitiske indsats, der går tabt med nedlæggelsen af CKU?

Skriftlig begrundelse

CKU udfører kultur- og udviklingsprogrammer i tæt samarbejde med ambassader i Danidas prioritetslande. Programmerne fokuserer blandt andet på unge, jobskabelse i kulturelle og kreative industrier og ytringsfrihed for kunstnere, og ydermere benyttes kunst og kultur som redskab i antiradikaliserings-, forsonings- og demokratiseringsprocesser. CKU har skabt gode resultater, og den danske strategi har vundet stor anerkendelse, hvorfor mange europæiske lande lader sig inspirere af den danske indsats på området. Konsekvensen af en lukning af CKU er kort sagt, at en effektiv og strategisk udenrigspolitisk indsats bliver afløst af fragmenteret og ukoordineret støtte til kultur.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først giver jeg ordet til hr. Holger K. Nielsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:17

Holger K. Nielsen (SF):

Tak for det. På hvilket grundlag har udenrigsministeren besluttet at nedlægge CKU, og har ministeren tænkt sig at igangsætte andre initiativer, der kan kompensere for den udenrigspolitiske indsats, der går tabt med nedlæggelsen af CKU?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:17

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

CKU har gjort et stort og godt stykke arbejde i forhold til at lave kulturel udveksling mellem en række udviklingslande og Danmark. De har understøttet det, som på moderne dansk kaldes people to people eller menneske til menneske-dimensionen af vores udenrigspolitik, og de har lavet et godt stykke arbejde.

Jeg står bare i den situation, at med regeringens udspil til finanslov, som jeg er enig i, skærer vi udviklingsbistanden til i forhold til FN's anbefaling på 0,7 pct. af BNI, og det betyder, at jeg skal finde en række konkrete besparelser. I forhold til at prioritere, hvorvidt vi skal reducere støtten til danske ngo'er, der laver konkret udviklingsarbejde, hvorvidt vi skal spare yderligere i forhold til FN's organisationer, eller hvorvidt vi skal spare yderligere i forhold til det bilaterale samarbejde, vi har, har jeg valgt at prioritere støtten til CKU væk. Derfor er det alene en økonomisk prioritering og ikke en værdimæssig vurdering af, at kulturel udveksling ikke kan være godt.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:18

Holger K. Nielsen (SF):

Det synes jeg ikke helt holder. For der ligger jo altid en politisk prioritering i den måde, man udmønter besparelser på. Nu har ministeren lige været i Kina og ville godt have en tilgang til menneskerettighedsspørgsmål ved at åbne et kulturcenter derude, og det må være et udtryk for, at ministeren i hvert fald i sin retorik lægger stor vægt på, at kulturpolitik og kultur er et vigtigt udenrigspolitisk instrument. I Indonesien har ministeren også åbnet et kulturinitiativ, som CKU, Center for Kultur og Udvikling, som det jo hedder, står bag.

Derfor synes jeg i og for sig, at det er rimeligt, at ministeren gør sig lidt flere overvejelser over, hvad konsekvenserne er af, at man skærer den del af dansk udenrigspolitik væk. Hvad får det af betydning, at man skærer CKU væk, også strategisk set, for at vi kan bruge andre instrumenter end de traditionelle i dansk udviklings- og udenrigspolitik?

Kl. 14:20

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg tror sådan set ikke, at hr. Holger K. Nielsen og jeg er så uenige. Jeg synes, kultur er en god måde at møde mennesker og komme til at forstå hinandens hverdag noget bedre på og også en god måde at påvirke andres hverdag på. Ved den måde, man bringer sin kultur frem på, fortæller man noget om sine værdier, livsstil og andet. Derfor

kan kultur være et supergodt middel til at starte en dialog, som vi har brug for at have med en lang række lande.

Jeg er bare nødt til at finde en ret stor besparelse på det budget, der hidtil har været i Udenrigsministeriet under udviklingsbistand. Og i forhold til at prioritere andre områder væk har jeg valgt at prioritere CKU væk, fordi jeg mente, at det var det, der var mindst svært at undvære. Til gengæld har vi reserveret en pulje på 10 mio. kr. til at kunne videreføre nogle enkelte af de mest værdifulde aktiviteter på området.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:20

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, og det er jo der, hvor jeg synes regeringen går galt i byen. For jovist, man kan godt lave kulturaktiviteter ude omkring på ambassaderne. Javist, javist. Men der er jo forskel på det og så at have den der strategiske tilgang til det, som CKU har, hvor det ikke bare bliver noget, man gør sådan lidt ved siden af, men hvor det bliver en integreret og proaktiv og offensiv del af dansk udenrigspolitik. Der er man altså nødt til at have et institut som det her, også fordi det jo med hensyn til økonomi kan søge fondsmidler udefra og få samfinansiering af forskellige ting. Det er jo meget, meget vanskeligere at gøre direkte i ministeriet frem for her, hvor du har en selvejende institution.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:21

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Igen er jeg helt enig med hr. Holger K. Nielsen. Det ville være rart at have en institution som CKU. Men når man skal spare over 2 mia. kr., kan man ikke beholde alt, hvad der er rart. Så er man nødt til først at prioritere, hvad der er nødvendigt.

Men jeg har i dag haft en samtale med formanden for bestyrelsen i CKU, der har et ønske om at prøve at se, om CKU kan leve videre i en anden form, og søge finansiering via andre midler. Og jeg har aftalt med formanden for bestyrelsen, at vi i fællesskab går i gang med at undersøge, hvorledes man kan lave en platform, sådan at CKU kan fortsætte det arbejde, de har gjort – og har gjort godt – men at det samtidig ikke prioriteres i det budget, som jeg er nødt til at overholde i henhold til finanslovsudspillet.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:22

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det vil jeg da godt have konkretiseret nærmere og høre hvad går ud på. For jeg tror, alle har en interesse i, at CKU kan fortsætte, fordi det er værdifuldt, hvad man går og laver. Man har været meget afhængig af det statslige budgettilskud, selvfølgelig har man været det, også fordi det jo giver en form for statslig anerkendelse. Derfor vil jeg da godt høre lidt mere om, hvad det er, regeringen har tænkt sig af yderligere tiltag, i forhold til at CKU kan fortsætte.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Det vil jeg også gerne høre noget mere om, men sagen er den, at det ikke er mit forslag. Mit forslag er, som det fremgår af finanslovsudspillet, at CKU nedlægges ved udgangen af 2016. Så er formanden for bestyrelsen kommet til mig og har sagt: Er det muligt, at vi kan få lov til at køre aktiviteterne videre og overtage ejerskabet af de aktiviteter, der har været i gang, hvis vi kan finde et andet sted at høre hjemme og en anden finansiering? Til det har jeg i dag svaret formanden for bestyrelsen: Jo, det vil jeg gerne være med til at facilitere.

Men det afhænger jo af, hvilken proces formanden ser fremadrettet, og derfor er bolden spillet tilbage til formanden for bestyrelsen. Jeg har givet formanden frihed til at køre videre med de tanker, som formanden har, men jeg kan jo ikke redegøre for, hvad formandens konkrete initiativer måtte blive.

K1. 14:23

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til udenrigsministeren, og det er også af hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 14:23

Spm. nr. S 128

9) Til udenrigsministeren af:

Holger K. Nielsen (SF):

Er udenrigsministeren enig i, at konsekvensen af en lukning af CKU er, at en effektiv og strategisk udenrigspolitisk indsats bliver afløst af fragmenteret og ukoordineret støtte til kultur?

Skriftlig begrundelse

CKU udfører kultur- og udviklingsprogrammer i tæt samarbejde med ambassader i Danidas prioritetslande. Programmerne fokuserer blandt andet på unge, jobskabelse i kulturelle og kreative industrier og ytringsfrihed for kunstnere, og ydermere benyttes kunst og kultur som redskab i antiradikaliserings-, forsonings- og demokratiseringsprocesser. CKU har skabt gode resultater, og den danske strategi har vundet stor anerkendelse, hvorfor mange europæiske lande lader sig inspirere af den danske indsats på området. Konsekvensen af en lukning af CKU er kort sagt, at en effektiv og strategisk udenrigspolitisk indsats bliver afløst af fragmenteret og ukoordineret støtte til kultur.

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Holger K. Nielsen for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:23

Holger K. Nielsen (SF):

Er udenrigsministeren enig i, at konsekvensen af en lukning af CKU er, at en effektiv og strategisk udenrigspolitisk indsats bliver afløst af fragmenteret og ukoordineret støtte til kultur?

Kl. 14:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:24

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Nej, jeg er ikke enig i, at det bliver fragmenteret og ukoordineret. Det er sådan, at det bliver muligt for ambassaderne at søge via den pulje, der er. Og vi vil selvfølgelig sørge for, at den bevilling, der bliver sat af, på de 10 mio. kr. bliver brugt på linje med det, som har været et godt initiativ indtil nu.

Men det er korrekt, at vi lægger op til at prioritere CKU væk. For hvis jeg står over for valget mellem at give penge til World Food Programme, til UNHCR, til UN Women, til FN's familieplanlægningsorganisation eller at give penge til en dansk kulturudvekslingsinstitution, så vil jeg hellere prioritere kulturudvekslingen væk og sørge for, at der er penge til det andet.

Vi er stadig væk nødt til for at opnå den nødvendige besparelse at prioritere nogle af FN's organisationer lidt ned. Men i stedet for at prioritere mere ned der og bevare CKU, har jeg valgt at prioritere CKU væk – altså for at bevare pengene inden for f.eks. FN-rammerne.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:25

Holger K. Nielsen (SF):

Det er klart, at når man laver en så voldsom nedskæring, som regeringen har besluttet at gøre, og som vi selvfølgelig er voldsomt imod, fordi det svækker Danmark udeomkring i verden, så kommer man ud i nogle ubehagelige valg. Det kan jeg godt se.

Men det er jo alligevel sigende, at ministeren ikke mener, at kulturel udveksling er en strategisk prioritet for Danmark. Det, som er hele pointen i det her, er, at man er nødt til at gå til udenrigspolitik med forskellige instrumenter. Jeg ved, at der er nogle her i Danmark, der er meget optaget af det militære instrument, mens andre mere af det diplomatiske og andre igen af det økonomiske. Men også kulturel udveksling er et vigtigt instrument i forbindelse med antiradikalisering, forsoning, state building osv. osv. Det, som jo har været hele pointen i forbindelse med CKU, er, at der her har været en strategisk ramme for at udvikle den form for udviklingspolitik og udenrigspolitik.

Derfor vil jeg godt lige spørge igen, om jeg ikke godt kan få noget lidt mere konkret at vide om, hvad man kan forvente af de samtaler, som jeg kan forstå at ministeren skal have med CKU's ledelse om de her ting. Vil han bare skubbe det væk? Eller vil han gå engageret og proaktivt ind i, at der kan ske en fortsættelse af CKU's arbejde?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:26

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Danmark er ikke svækket. Danmark er stadig væk et af kun fem lande i hele verden, der lever op til FN's mål om, at man skal bruge 0,7 pct. af BNI i udviklingsbistand. Vi står stadig væk som en bistandspolitisk stormagt med rigtig mange rigtig gode aktiviteter i hele verden.

Derfor er det også, at vi, når vi prioriterer de 0,7 pct., bliver nødt til at prioritere ret skarpt, med hensyn til hvad de skal bruges til. Og der har prioriteten så været hellere at bruge dem på konkrete nødhjælpsprojekter og udviklingsprojekter end på kulturel udveksling. Til gengæld går jeg aktivt ind i dialogen med CKU's formand om at se på, om man kan finde et andet sted i forskningsverdenen eller et andet sted i organisationsverdenen, hvor CKU kan høre hjemme og fortsætte med at lave det, de har gjort og faktisk har gjort ganske godt, nemlig at lave kulturel udveksling mellem Danmark og en række udviklingslande.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:27

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det er andet og mere end kulturel udveksling. Altså, det er en strategisk del af dansk udviklingspolitik, der er andet og mere end kulturel udveksling, som er sådan et eller andet lidt uforpligtende noget med nogle kunstnere, der møder hinanden osv. Det er og skal også være en integreret del af den danske udviklingspolitik, at kultur og kulturelle aktiviteter kommer ind som en del af den – for netop at sikre demokratisering, sikre forsoning, sikre antiradikalisering, sikre vækst osv.

Danmark har været et foregangsland på det her område. Det er jo et af de områder, hvor man har set op til Danmark, og hvor vi faktisk er gået foran og ikke mindst gennem CKU har opnået beundring udeomkring i verden. Så er det måske ikke så klogt, at man lukker det her.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

Kl. 14:28

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg beklager, at den her dialogform giver så kort tid, at der ikke er mulighed for at komme i dybden med svarene, så jeg glæder mig til, at vi senere får et samråd, hvor vi kan uddybe det.

Men bare for at sige lidt om udviklingspolitikken: Jeg har en holistisk tilgang til udviklingspolitik. Det er både økonomisk udvikling, samfundsopbygningsudvikling, kulturel opbygning, menneske til menneske-udveksling. Det er et bredt spektrum af initiativer, der skal til, for at skabe den verden, jeg gerne vil være en del af. Og derfor har kulturudveksling også hidtil været en rigtig god idé, men i en situation, hvor man skal finde 2,3 mia. kr. i besparelser, har jeg valgt i højere grad at prioritere kulturdelen væk end at prioritere nødhjælpen væk.

Kl. 14:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Spørgeren.

Kl. 14:28

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, ja, det har jeg så forstået. Så er det bare, at jeg siger, at der selvfølgelig skal prioriteres – selvfølgelig skal der det – men at der da også er muligheder andre steder, hvis ministeren virkelig ville det. Hvis ministeren virkelig anså det her for at være strategisk vigtigt, ville han også kunne finde penge til at beholde CKU.

Stadig væk synes jeg, det er i modstrid med, hvad ministeren selv går rundt i verden og siger. Når ministeren f.eks. tager til Kina og siger, at vi der skal forsvare menneskerettigheder, ved at åbne et kulturinstitut eller inden for den sidste måned er taget til Indonesien og simpelt hen har indledt et program for kulturudveksling, så synes jeg, det er mærkeligt, at man lukker det her.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ministeren.

K1 14:29

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg har intet ideologisk, holdningsmæssigt imod kulturudveksling. Jeg synes, det er glimrende. Jeg har selv som ung været en del af kulturudveksling rundt i Norden og i de engelske og tyske ungdomsorganisationer. Jeg synes, det er glimrende, fantastisk. Men spørgsmålet er, hvad det er, vi skal prioritere i en tid, hvor vi skal prioritere statens økonomi skarpt.

Nu har jeg igennem den dialog, jeg har haft med formanden for bestyrelsen, skabt en mulighed, ved at CKU her året ud får en periode til at se, om de kan finde et andet hjemsted så sige til at kunne fortsætte deres arbejde. Det vil jeg gerne understøtte, og jeg arbejder positivt for, at det sker. Men hvis ikke det er muligt at få det til at ske, vil jeg altså hellere prioritere den så at sige klassiske, traditionelle nødhjælps- og udviklingspolitik, end jeg vil prioritere kulturudveksling i Udenrigsministeriet.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til transport- og bygningsministeren, og det er stillet af hr. Christian Rabjerg Madsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:30

Spm. nr. S 130

10) Til transport- og bygningsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Er det ministerens opfattelse, at der bør etableres en støjmur ved Bramdrupdam, så borgerne på bl.a. Poppelallé m.fl. udsættes for mindre støj i deres hjem og haver fra den udvidede motorvej (E20/ E45) rundt om Kolding?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Først giver jeg ordet til hr. Christian Rabjerg Madsen til oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 14:30

Christian Rabjerg Madsen (S):

Er det ministerens opfattelse, at der bør etableres en støjmur ved Bramdrupdam, så borgerne på bl.a. Poppelallé m.fl. udsættes for mindre støj i deres hjem og haver fra den udvidede motorvej (E20/E45) rundt om Kolding?

Kl. 14:30

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:30

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Trafikstøj er jo et stort samfundsproblem, og jeg har stor sympati med de mange støjplagede borgere rundtomkring i landet, og det gælder ikke mindst i Bramdrupdam. Jeg besøgte selv området i august, hvor jeg lyttede til trafikstøjen fra E45 og talte med flere af de berørte borgere. Det gjorde selvfølgelig et stort indtryk på mig, og der er ingen tvivl om, at området hører til et af de mest støjplagede områder i landet.

Derfor mener jeg, at vi i forligskredsen bag en grøn transportpolitik bør drøfte mulighederne for at etablere støjreducerende tiltag ved Bramdrupdam, når det er muligt. Og på nuværende tidspunkt må man jo sige, at der ikke er nogen lette løsninger. Puljen til støjbekæmpelse langs statsvejene er fuldt udmøntet, og man har heller ikke i den tidligere regerings tid valgt at sige, at nogle af midlerne skulle gå til det her, og man har heller ikke valgt at finansiere en ny pulje.

På baggrund af det gennemførte kasseeftersyn, som lige er sket, kan vi også konstatere, at den tidligere regering har efterladt markant færre penge i kassen end annonceret. Så regeringen er nødt til at sikre, at der er orden i økonomien fremover, før der afsættes nye midler til infrastrukturprojekter, og derfor kan jeg desværre ikke på nuværende tidspunkt sige, hvornår vi får mulighed for at hjælpe borgerne i Bramdrupdam.

K1 14:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:32

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Jeg bor jo i Kolding og kender området ved Bramdrupdam ganske udmærket. Jeg har også besøgt borgerne på Poppelallé, hvor det larmer ekstremt meget. Det larmer konstant, og det ved jeg i øvrigt ministeren er enig med mig i, for det har ministeren udtalt i forlængelse af sit besøg i Bramdrupdam i august.

Ved samme lejlighed, i august 2015, udtalte ministeren, at der skal ligge en aftale, som er klappet og klar, sådan at den er klar, når der kan findes finansiering. Ministeren lovede også at indkalde partiernes ordførere til møde om problemet. Ministeren sagde: Jeg indkalder ordførerne; vi skal være enige om, at problemet skal løses.

Er mødet med ordførerne afholdt, eller hvornår er det lovede møde indkaldt til? Det er varslet til borgerne i Bramdrupdam og i Kolding i august, så jeg synes, det kunne være på sin plads at få en dato på det, eller hvis det allerede er afholdt, at få at vide, hvad mødet så har resulteret i. Tak.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:33

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kunne næsten sige: Det er det selvfølgelig ikke. Jeg forstår godt, at spørgeren er meget interesseret i Bramdrupdam. Jeg er interesseret i hele Danmark, og sådan må det være. Vi har udfordringer i Hvidovre, vi har også udfordringer i Nordsjælland, så vi skal lige have gennemgået alle projekterne. Jeg forstår godt, at spørgeren kan være interesseret i, at det er Bramdrupdam, der bliver fremmet, det kan jeg ikke fortænke spørgeren i. Men vi er bare nødt til at sørge for at indkalde alle de her projekter, der er rundtomkring i landet, så vi kan få en drøftelse med hinanden om, hvordan prioriteringen skal være.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:34

Christian Rabjerg Madsen (S):

Men hvornår indkaldes der til det lovede møde – det møde, der blev lovet i august 2015? Hvornår er ministeren klar til at indkalde ordførerne til det møde?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:34

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen det er vi jo, så snart vi har ydet alle andre den samme service. Jeg rejser land og rige rundt næsten hver uge, og det er bl.a. for at se på de her projekter. Der er endnu nogle steder, hvor vi skal hen og kigge på, hvad de områder så i grunden har. Noget af det er mere kompliceret end andet, fordi det ud over Vejdirektoratet involverer Banedanmark, nemlig når vi laver projekter af begge arter. Men jeg er kun glad for, at spørgeren er interesseret i det, for jeg er sikker på,

at vi vil få en god debat sammen, når vi altså har alt materialet, for det skal jo ligge der.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:34

Christian Rabjerg Madsen (S):

Så på trods af at mødet er lovet indkaldt i august, vil ministeren ikke i dag fortælle Bramdrupdamborgerne, hvornår der bliver indkaldt til mødet med ordførerne. Det er sådan, jeg må forstå ministeren.

Ud over at love at indkalde partiernes ordførere til møde om sagen, kom ministeren ved samme lejlighed med et udsagn, der kun kunne opfattes som en håndfast garanti til borgerne i Bramdrupdam. Ministeren udtalte: Vi skal forberede forslaget, så det er klart, når der er penge. Nu har regeringen jo netop opjusteret sit økonomiske råderum, og jeg kan derfor spørge ministeren: Hvornår er der økonomisk råderum til, at man kan få opsat en støjmur ved Bramdrupdam? Tak.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:35

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu synes jeg, at debatten begynder at tage sådan en lidt skarp facon, så jeg vil bare minde ordføreren om, at i $3\frac{1}{2}$ år har hans parti jo siddet her og endda siddet på den her post i den sidste periode. Der er jeg bare nødt til at sige, at da man i juni 2014 lavede et forlig, kunne man have valgt at lave en ny støjpulje, men det blev aldrig bragt op af den tidligere transportminister. Det kan jeg jo se. Så det kunne man have gjort, hvis man var optaget af det. Det er selvfølgelig ærgerligt, at det ikke er sket.

Jeg holder ord, og det kan man være sikker på, nøjagtig som jeg plejer, så vi kommer også til at diskutere det her, men det bliver på den ordentlige måde, hvor vi har alle projekterne inde på en gang.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak for det, og tak til spørgeren, som har afsluttet sit spørgsmål. Vi går videre til det næste spørgsmål, som er til transport- og bygningsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:36

Spm. nr. S 144

11) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S) (medspørger: Pernille Schnoor (S)):

Hvordan forklarer ministeren, at regeringen nu alligevel ikke færdiggør Frederikssundmotorvejen og forlænger Hillerødmotorvejen, selvom Venstre udtrykkeligt har lovet det og bl.a. Venstres borgmester i Gribskov, Kim Valentin, har sagt, at det vil være løftebrud, hvis Venstre løber fra sit løfte og skrinlægger færdiggørelsen af Frederikssundmotorvejen og forlængelsen af Hillerødmotorvejen?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Borgmester: Regeringen svigter løfter om motorvej« bragt i Hillerød Posten den 7. september 2015.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:36

Rasmus Prehn (S):

Tak. Hvordan forklarer ministeren, at regeringen nu alligevel ikke færdiggør Frederikssundmotorvejen og forlænger Hillerødmotorvejen, selv om Venstre udtrykkeligt har lovet det og bl.a. Venstres borgmester i Gribskov, Kim Valentin, har sagt, at det vil være løftebrud, hvis Venstre løber fra sit løfte og skrinlægger færdiggørelsen af Frederikssundmotorvejen og forlængelsen af Hillerødmotorvejen?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:36

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Jamen jeg mener, at der er mange gode projekter rundtomkring i hele landet, også i hovedstadsområdet. Og jeg kan godt forstå, at der i Nordsjælland er et stort ønske om at få udbygget motorvejsnettet.

Lad mig dog starte med at slå fast, at regeringen jo ikke har aflyst nogen projekter. Det gælder både færdiggørelsen af Frederikssund-motorvejen og en mulig forlængelse af Hillerødmotorvejen. Projekterne i Nordsjælland er vigtige, og jeg er også glad for, at der i øjeblikket er flere projekter i gang i Nordsjælland. Vi er således aktuelt ved at udvide Helsingørmotorvejen, og ved Roskilde Fjord er vi i gang med projekteringsfasen af brobyggeriet, som bl.a. omfatter ekspropriation og udbud.

Desuden indviede jeg i sommerferien anden etape af Frederikssundmotorvejen, en strækning der i øvrigt blev fundet midler til i 2009 med Venstre ved roret. Og for den resterende del af Frederikssundmotorvejen er der vedtaget en anlægslov, som vi i Venstre står bag.

Med hensyn til forlængelsen af Hillerødmotorvejen er det et ønske, som jeg godt kan forstå. Men jeg kan jo samtidig konstatere, at den forhenværende regering ikke har prioriteret projektet, idet det var sådan, da jeg satte mig i stolen, at der hverken var udarbejdet en forundersøgelse eller en VVM-undersøgelse.

Så må jeg også sige, at på baggrund af det gennemførte kasseeftersyn kan vi konstatere, at den tidligere regering har efterladt færre penge i kassen end annonceret, og man må jo sige, at der skal være penge i kassen, før vi kan bruge dem. I regeringen er vi derfor nødt til at sikre os, at der er orden i økonomien fremover, før vi sætter nye infrastrukturprojekter i gang.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:38

Rasmus Prehn (S):

Det var godt nok en usædvanlig lang forklaring efter et meget simpelt spørgsmål. Vi nævnte jo netop, da vi havde regeringsmagten, at det gjaldt om at finde de her midler, og at det krævede et vist arbejde. Men der pressede Venstre på og sagde, at det sådan set bare var at knipse med fingrene at få lavet det her projekt.

Venstres nuværende finansminister var ude at kræve, at det var noget, der skete med det samme. Og borgmesteren i Gribskov, Kim Valentin, som er partifælle med transportministeren, giver udtryk for, at det vil være at bedrage vælgerne. Han siger den 7. september 2015, at det vil være at bedrage vælgerne, hvis det er sådan, at Venstre ikke lever op til det løfte, der udtrykkeligt blev givet før valget. Og det var jo ikke sådan noget med, at den vej nok skulle komme på et eller andet tidspunkt. Nej, der var forståelsen den, at det, Venstre

lovede, var, at man ville sætte spaden i jorden, stort set når valget var overstået

Er ministeren enig med Venstres borgmester i Gribskov i, at Venstre nu bedrager vælgerne ved at løbe fra sit løfte om en motorvej?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:39

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg kender ikke noget til de løfter, og jeg kan heller ikke genfinde dem. Jeg ved, at det, man har sagt, er, at man vil arbejde på at få det her udvirket i Nordsjælland. Det kan jeg kun bekræfte. Og det gør jeg også – jeg var faktisk deroppe i mandags for at se på problemerne. Så det bruger vi megen tid på.

Nu kender jeg spørgeren som en dygtig politiker. Og spørgeren ved jo godt, at der skal være et råderum, og når der ikke er det, er man nødt til at tage bestik af det, nøjagtig ligesom regeringen før os måtte gøre det.

Så vil jeg bare komme med den sidste pointe, nemlig at man jo godt selv kunne være gået lidt i gang med at lave det. Det er meget billigere at lave et forundersøgelsesprojekt, og ikke engang det har man fundet penge til.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:40

Rasmus Prehn (S):

Nu brystede ministeren sig af en række initiativer, der allerede er taget, og der har vi også givet vores bidrag fra socialdemokratisk side, så helt uden ansvar for de mange ting, der er sket, er vi jo ikke. Men ministeren giver udtryk for, at han intet kender til de løfter, der er blevet givet, og der må jeg bare henlede opmærksomheden på et indlæg, som har været trykt i Frederiksborg Amts Avis den 24. marts 2015, hvor hr. Claus Hjort Frederiksen, den nuværende finansminister, skriver:

»Det må være et krav, at vi forlænger de to motorveje til henholdsvis Helsingør og Hillerød, og at vi går i gang med at planlægge Hillerødmotorvejens videre forløb efter Hillerød.«

Det er jo et klart løfte. Løber ministeren ikke fra det?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:40

Kl. 14:41

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg forstår, at det, spørgeren læser op, fuldstændig er det, som hr. Claus Hjort Frederiksen, den nuværende finansminister, har skrevet, nemlig at man går i gang med at planlægge. Og jeg kan da ikke se, hvordan man kan sige, der er sket andet, når transportministeren allerede i mandags var oppe at besøge både borgmestre og den trafikpolitiske sammenslutning, de har deroppe, og diskutere de her ting.

Jeg tillader mig bare sige, at hvis det var noget, man gik meget op i, så kan jeg ikke forstå, at man ikke bare lige havde lavet et forprojekt eller en VVM-undersøgelse. Det er jo forholdsvis små beløb.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så har vi en medspørger, som er fru Pernille Schnoor, ligeledes fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 14:41

Pernille Schnoor (S):

Tak. Jeg vil gerne holde fast i, hvad ministerens partifælle i Gribskov, borgmester Kim Valentin. har sagt. Han har sagt – ud over det her med, at man bedrager vælgerne – at det er en rigtig dårlig idé for hele samfundet at skrotte planerne om at udbygge de to motorveje, og at det er dokumenteret, at investeringerne tjener sig ind og faktisk bliver en god forretning for skatteborgerne. Han henviser til en rapport fra COWI, hvor det er dokumenteret, at det koster 2,8 mia. kr. at færdiggøre Frederikssundmotorvejen, og at investeringen giver samfundet 4,6 mia. kr. tilbage.

Er ministeren enig med ministerens partifælle, Kim Valentin?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:42

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er enig med spørgeren i, at det at bygge veje er et rigtig godt initiativ, og at det giver en god forrentning – og at det er godt at bygge motorveje. Jeg er så glad for at høre, at spørgeren er enig i, at vi skal have flere motorveje. Tænk, hvis det også var det, der havde præget debatten herinde, da spørgerens eget parti sad i regering, for da brugte man 28 mia. kr. på en togfond, selv om langt den største del af trafikken foregår på vejene. Så jeg er fuldstændig enig i, at vi skal i gang så hurtigt som muligt, men vi skal altså lige finde pengene først.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo

Kl. 14:42

Pernille Schnoor (S):

Det er dejligt, vi er enige. Jeg bor jo i Nordsjælland, og så er det da dejligt, at vi er enige om, at det er godt at få motorveje til Hillerød og Frederikssund. Så derfor kunne jeg godt tænke mig lige her i sidste sekund at holde ministeren fast på, om ministeren vil love, at der bliver lavet en undersøgelse, altså en VVM-undersøgelse, og hvornår ministeren vil sætte den i gang.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:43

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu ved jeg nok, hvor spørgeren bor henne, for jeg havde jo muligheden for at møde spørgeren i mandags – det var fint nok. Men jeg vil bare sige, at når man har været i Folketinget i lang tid, ved man også, at skal man have noget igennem, skal man helst mødes med dem, som gerne vil det samme som en selv, og så diskutere det. Så derfor vil jeg leve op til det løfte, jeg gav på det møde, og invitere jer over, også de forskellige trafikordførere fra partierne, og så synes jeg vi skal tage en diskussion sammen. Så det gør jeg gerne.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Stine Brix):

Vi går tilbage til hr. Rasmus Prehn for et sidste spørgsmål. Værsgo. Kl. 14:43

Rasmus Prehn (S):

Jamen det lyder jo vældig lovende, at ministeren igen vil indkalde til et møde. Det er en disciplin, ministeren er rigtig god til. Vi hørte det også i det tidligere svar til hr. Christian Rabjerg Madsen, at der var blevet givet et løfte til nogle borgere i Kolding om en støjskærm, og der ville man også holde et møde. Men møder gør det jo ikke i sig selv. Man kan godt slå ud med armene og invitere til et møde – vi finder nok ud af det – men hvis tingene ikke bliver til noget, og man igen og igen løber fra sine løfter, så opstår problemerne.

Der vil jeg igen simpelt hen spørge ministeren: Hvad er ministerens kommentar til Gribskovs borgmesters udtalelse om, at det simpelt hen er et løfte, der bliver svigtet, når man ikke leverer på det her? Han opfattede det, som om det var en motorvej, der skulle komme med det samme.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:44

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jo, men jeg har den grundholdning, at man altid skal forberede sig godt. Selv om vi sammen må sige, at vi jo ikke har pengene lige nu, hvad man heller ikke havde det sidste år af den tidligere regerings tid, for der kunne man heller ikke komme til at bruge af pengene i Infrastrukturfonden, så kan vi sagtens forberede os godt. Jeg har bare den holdning, at man skal behandle alle lige, og det gør man bedst ved at sørge for, at alles projekter kommer med på bordet. Så holder vi møderne, og dem skal jeg gerne sørge for bliver afholdt.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgsmål afsluttet.

Vi går videre til et nyt spørgsmål, også stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne, til transport- og bygningsministeren.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 146

12) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan vil ministeren finansiere Venstres mange løfter inden for transportområdet, når regeringen ikke vil udmønte de udisponerede midler i Infrastrukturfonden?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen »Claus Hjort sætter sig på trafikmilliard« af 8. oktober 2015 fra Altinget.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:45

Rasmus Prehn (S):

Hvordan vil ministeren finansiere Venstres mange løfter inden for transportområdet, når regeringen ikke vil udmønte de udisponerede midler i Infrastrukturfonden?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:45

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Tak for spørgsmålet. Ja, det er korrekt, at Venstre har store ambitioner på transportområdet. Men for Venstre og regeringen er det jo først og fremmest vigtigt, at pengene passer, altså at der er balance mellem indtægter og udgifter. Og man må altså bare her konstatere, at den tidligere regering har haft og har ført en økonomisk politik helt ud til grænserne, og det ønsker vi ikke i regeringen. Derfor er vi så nødt til at tilpasse de offentlige investeringer, og det fremgår jo klart og tydeligt af regeringens kasseeftersyn. Og derfor har vi ikke nu og her lagt op til nye offentlige investeringer.

Jeg vil så i den forbindelse gerne minde om, at det som bekendt ikke er os i regeringen, der har besluttet at bruge de her 28 mia. kr. på kollektive trafikprojekter som led i f.eks. Togfonden DK. Det var altså den regering, som spørgerens parti var en del af, der sørgede for det. Så det er jo medvirkende til, at vi nu står i den ærgerlige situation, at vi må give Togfonden DK et serviceeftersyn.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:46

Rasmus Prehn (S):

Igen var det et meget, meget langt svar med en hel masse udenomssnak. Ministeren bliver ved med at nævne det her med Togfonden DK, og lige før kom det til at lyde, som om den tidligere regering allerede havde brugt de 28 mia. kr. på at forbedre forholdene for vores togpassagerer. Men det er jo ikke tilfældet, for regeringen har stoppet de her planer og gør ikke rigtig noget ved det og siger, at de undersøger det nærmere. I mellemtiden må de mange togpassagerer vente på at få elektriske tog og vente på at få hurtigere tog – vente på at få en mere tidssvarende service. Så regeringen har sådan set sat det på standby.

Alligevel kan regeringen ikke levere i forhold til de helt utrolig mange løfter, som der blev givet. Nu havde vi i det tidligere spørgsmål sagerne med Frederikssundmotorvejen og Helsingørmotorvejen, og så kunne man sige, at hvis det bare var det, var det til at overskue. Men det er jo en lang, lang liste, hvor Venstre har rejst land og rige rundt og stukket løfter ud. Det er sådan, at når det gælder Fyn, har klima-, energi- og bygningsministeren og hr. Carl Holst, som nu ikke længere er minister, men dog medlem af Folketinget, talt meget varmt for en udvidelse af den vestfynske motorvej. De har skrevet i et fælles indlæg, at vi skal have gjort resten af motorvejen tresporet, så bilisterne kan køre 130 km/t. mellem Fyn og Jylland. Så det var ét løfte på Fyn.

Men der er jo rigtig, rigtig mange flere løfter. Vi har hr. Kristian Pihl Lorentzen, som er ude at love en hærvejsmotorvej til 20 mia. kr., hvorefter ministeren selv i et opfølgende indlæg er inde at bakke op om det og sige: Det er bare alle tiders, lad os komme i gang. Vi har støjskærme, vi har alverdens projekter. Der er en liste så lang, og det er jo milliarder af kroner, der bliver lovet ud. Hvordan kan partiet Venstre og regeringen overhovedet være i sig selv med alle de løfter, der er blevet givet, når det første, man så gør på sin vagt, er at lukke kassen i for Infrastrukturfonden?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:48

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Nu er det jo sådan, at når man laver transportpolitik, laver man langsigtede investeringer. Jeg vil bare sige, at det ikke er sikkert, at hr. Rasmus Prehn har oplevet det, men jeg kan forsikre for, at jeg som transportminister – både sidste gang, jeg var det, og den her gang – har oplevet, at heldigvis er der rigtig mange trafikordførere, i øvrigt fra spørgerens eget parti og fra andre partier, der går meget op i at fortælle, hvad de vil arbejde for. Det synes jeg kun er en kvalitet. Jeg kan kun rose folk for, at de går ind og arbejder med, hvordan vi skal

videreudbygge vores infrastruktur. Det får de kun ros for fra min si-

de. Men vi ved jo også alle sammen godt, at ligesom det skete for den tidligere regering, så skal vi ind i en prioritering.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Ja, vi skal ind i en prioritering. Men her er der jo tale om, at alle projekter bliver sat på standby. Alle projekter bliver sat på standby, når det er, man lukker Infrastrukturfonden. Hvornår kommer regeringen til at fremlægge en plan? Det kan godt være, at det så ikke er i budgetåret 2016, at man sætter penge af, men hvad med 2017, hvad med 2018, hvad 2019? Hvornår kommer regeringen med en plan for, hvornår der skal ske noget med alle de her mange løfter – lige fra hærvejsmotorvej til støjskærme til Hillerødmotorvej til Frederikssundmotorvej til, jeg ved snart ikke hvad? Hvornår kommer planen så?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:49

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, bare jeg ikke kendte spørgeren så godt, men det gør jeg jo, så jeg ved, at spørgeren udmærket godt ved, at når der ikke er efterladt midler til det, er man nødt til at vente på, at der kommer midler. Og jeg er også bare nødt til sige til spørgeren, at det jo ville have været rart, hvis spørgeren nu også havde haft den der store interesse for motorveje og veje, dengang man sad i regering. For da stod der jo 28 mia. kr. på alle de penge, man kunne finde, og så stod der Togfonden DK. Det var lidt ærgerligt, at man ikke da lavede en vejfond, det kunne man måske have gjort. Men det var måske, fordi det mest var tog, man var optaget af.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:50

Rasmus Prehn (S):

Det er korrekt, at vi Socialdemokrater også var optaget af tog, fordi vi synes, det er vigtigt, at man også kører kollektivt, og at man tænker på klima og miljø. Men vi har da gennemført masser af vejprojekter. Bl.a. var det Socialdemokratiet, der samlede op på Holstebromotorvejen, som regeringen havde efterladt til en lidt uvis skæbne. Så vi ville noget. Jeg var selv med til at lægge linjeføringen fast i forhold til den tredje Limfjordsforbindelse.

Så det, vi mangler nu, er jo penge i Infrastrukturfonden. Pengene er der, men regeringen vil ikke bruge dem. Og er det ikke rigtigt, at regeringens egne vismænd har sagt, at råderummet er langt større end det, I giver udtryk for? Så pengene er der, hvis I vil. Hvornår kommer planen?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:51

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil bare sige til hr. Rasmus Prehn, at jeg synes, at en klog ting, man kan gøre her, er det, der altid har virket i transportpolitik, nemlig at vi sætter os sammen og hjælper hinanden med at finde de her penge og finde de prioriteringer. Og det ændrer sig jo ikke ret meget,

for den økonomiske situation i Danmark er nu engang den, at vi er nødt til at gå ind og vurdere krone for krone og projekt for projekt. Så jeg er sikker på, at vi får nogle gode forhandlinger, og at vi også får nogle gode diskussioner. Og jeg skal nok indkalde til de første møder.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til transportog bygningsministeren af hr. Jeppe Bruus fra Socialdemokraterne.

K1 14·51

Spm. nr. S 150 (omtrykt)

13) Til transport- og bygningsministeren af:

Jeppe Bruus (S):

Synes ministeren, at det er en god idé at gøre al offentlig transport gratis for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:51

Jeppe Bruus (S):

Synes ministeren, at det er en god idé at gøre al offentlig transport gratis for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:51

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil lige indledningsvis gøre opmærksom på, at takstkompetencen jo er decentral, og at det altså ikke er staten, men de enkelte trafikselskaber og togoperatører, der bestemmer, hvad bus- og togbilletter skal koste, og hvilke rabatter f.eks. ældre borgere skal have.

Når det så er sagt, er det mit indtryk, at landets ældre borgere allerede i dag har adgang til nogle ganske udmærkede rabatordninger hos de enkelte trafikselskaber og togoperatører. Staten giver også et ganske omfattende beløb til den kollektive trafik i dag. Togtrafikken får hvert år over 4 mia. kr. fra staten, hvilket for DSB's vedkommende dækker omkring halvdelen af omkostningerne, og det er bl.a. med til at sikre, at de ældre får 25 pct.s rabat på billetterne.

Dansk Folkeparti skal selvfølgelig have lov til at have nogle ønsker, som de vil arbejde for at gennemføre, men jeg synes ikke, det giver meget mening at stå og diskutere, hvad Dansk Folkeparti måske kunne finde på at stille forslag om – det må spørgeren afklare med Dansk Folkeparti.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:52

Jeppe Bruus (S):

Jeg medgiver ministeren, at det selvfølgelig ville være nemmere at spørge Dansk Folkeparti direkte. Nu er det bare sådan, at Dansk Folkeparti jo har erklæret, at de opnår mere indflydelse uden for regeringen end i regeringen. Derfor er vi selvfølgelig nødt til at få testet regeringen, med hensyn til om man agter at leve op til det, at Dansk

Folkeparti sådan set har mere indflydelse ved at stå uden for, ved at spørge, om regeringen så agter at gennemføre nogle af de valgløfter, som Dansk Folkeparti er kommet med, bl.a. i deres ældrefolder her.

Der er jeg bare nødt til at stille spørgsmålet igen, for jeg synes ikke helt, jeg fik svar på det. Altså, det, de skriver og giver løfte om til de ældre, handler jo ikke om tilskud til DSB, takster osv. Nej, de siger direkte, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis. Derfor stiller jeg bare spørgsmålet til transportministeren igen: Agter regeringen og transportministeren at gennemføre Dansk Folkepartis valgløfte fra valgkampen om, at al offentlig transport for folkepensionister skal være gratis?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:54

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg skal bare kort sige, at jeg ikke er bekendt med, at Dansk Folkeparti har stillet det forslag, og jeg har heller ikke set det.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren.

Kl. 14:54

Jeppe Bruus (S):

Det er selvfølgelig fair nok. De har sådan set lavet en folder, som var meget omdiskuteret op til og under valgkampen, og som jeg tror at de fleste af os i hvert fald bemærkede, for den fyldte ganske meget og var et helt centralt valgløfte fra Dansk Folkeparti.

Transportministeriet har tidligere beregnet eller vurderet, at det ville koste ca. 1,1 mia. kr. at opfylde det her valgløfte. Ønsker regeringen og transportministeren at indfri Dansk Folkepartis valgløfte og dermed afsætte 1,1 mia. kr., så al offentlig transport kan være gratis for folkepensionisterne?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:54

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg beder om både spørgerens og andres forståelse for, at jeg altså ikke kan stå her som minister under ministeransvarlighedsloven og forholde mig til en pjece.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:54

Jeppe Bruus (S):

Jeg har sagt, at det selvfølgelig ville være nemmere at stille spørgsmålet direkte til Dansk Folkeparti, men al den stund de mener, at de får mere indflydelse ved ikke at være i regering end ved at være i regering, er vi nødt til at teste regeringen for at finde ud af, om man vil indfri Dansk Folkepartis valgløfter.

Lad mig så bare afslutningsvis spørge ministeren: Når regeringen ikke gennemfører Dansk Folkepartis valgløfte, er der så tale om et løftebrud fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:55

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg har det princip, at jeg forholder mig til de forslag, der bliver forelagt mig, både fra oppositionens side og fra det parlamentariske grundlags side, når de foreligger som forslag, men altså ikke når de bliver gengivet fra en pjece.

K1 14·54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål på dagsordenen, som er et spørgsmål til udlændinge-, integrations- og boligministeren, og det er stillet af hr. Peter Hummelgaard Thomsen fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 138

14) Til udlændinge-, integrations- og boligministeren af:

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Anerkender ministeren, at tusindvis af børnefamilier vil blive tvunget ud i fattigdom, som følge af at regeringen indfører den såkaldte integrationsydelse?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:55

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Tak for det. Anerkender ministeren, at tusindvis af børnefamilier vil blive tvunget ud i fattigdom, som følge af at regeringen indfører den såkaldte integrationsydelse?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:56

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Nej, det gør jeg ikke.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:56

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det var da et simpelt svar. Men grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål, er jo – og det er i virkeligheden også et interessant svar fra ministerens side – at hvis man går tilbage og ser på, hvad konsekvenserne var, da ministerens eget parti sidst sad i regering og man havde starthjælpen, kan man se, at Rockwool Fonden i en rapport fra 2009 beskrev, at der var udtalte sociale problemer blandt personer berørt af starthjælp, hvis levevilkår var præget af relativ og for nogles vedkommende absolut fattigdom.

På samme måde konkluderede rapporten »Flygtninge på langvarig starthjælp« fra 2011:

»Den langvarige starthjælpsydelse modvirker flygtninges og indvandrers integration i det danske samfund. De svære økonomiske vilkår betyder, at både børn, unge og voksne flygtninge og indvandrere må afstå fra at deltage i forenings- og fritidsliv, fra at bo i ressourcefyldte boligområder, og fra at deltage i dagligdagsfællesskaber, som kan tilbyde ressourcer og netværk, fortrolighed med dansk kultur og nogle gange formidle adgang til arbejdsmarkedet.«

Så på den baggrund er der jo grund til at tro, at den nye integrationsydelse rent faktisk vil medføre præcis de samme problemstillinger, som starthjælpen gjorde under den daværende VK-regering.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:57

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Jeg er ganske enkelt ikke enig. Det, jeg derimod mener, og det, som regeringen mener, er, at den bedste vej ud af en lav ydelse – for integrationsydelsen er en relativt lav ydelse; man kommer ikke til at leve i sus og dus, og det er sådan set heller ikke meningen – selvfølgelig er, at man får et arbejde. Derfor er integrationsydelsen også indrettet, som den er: En relativt lav ydelse, der klart giver et incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet, men i en langt forbedret form efter min mening, i og med at der er indlagt en sprogbonus, sådan at når man har bestået dansk 2, kan det udløse en sprogbonus på 1.500 kr. om måneden. Det er et rigtig godt skub ud på arbejdsmarkedet og dermed også et bevidst skub ind i integrationen.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:58

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Det skub, som ministeren snakker om, er jo noget, der betyder, at et ægtepar vil få halveret indkomsten. Jeg kunne godt tænke mig at følge op på det, som ministeren siger, for Berlingske kunne her for nogle dage siden fortælle om beregninger fra Udlændinge-, Integrationsog Boligministeriet om, at den nye integrationsydelse næste år kun vil få 883 mennesker i job.

Så spørgsmålet til ministeren er: Synes man, at det er tilstrækkelig mange, der kommer i arbejde, når det berører så mange mennesker og så mange familier vil blive presset ud i fattigdom eller fattigdomslignende konsekvenser?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:58

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Men den beregning forudsætter jo, at der kun findes en integrationsydelse. Der er mere i det her, fordi der både er et kontanthjælpsloft, der er en 225-timersregel, og så er der integrationsydelsen, tillagt at vi jo til foråret skal til at diskutere skattelettelser. Og der er vores prioritet klart, at vi skal se skattelettelser for de laveste indkomster. De ting skal selvfølgelig lægges oveni, og derfor mener jeg ikke, at det tal, som ordføreren her nævner, rent faktisk kommer til at holde

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

vand.

Kl. 14:59

Peter Hummelgaard Thomsen (S):

Nej, men jeg henholder mig selvfølgelig til, at det er tal fra ministerens eget ministerium. Men det andet aspekt af hele spørgsmålet om, hvorvidt man kan skabe en god integration, er jo, at mange af de her flygtningefamilier rent faktisk kan få et sted, hvor de kan bo. Og der er flere kommuner, som er begyndt at melde sig på banen og sige, at med den her lave integrationsydelse er det ganske enkelt ikke muligt

at finde boliger, der er til at betale. Bl.a. har Næstved Kommune i år modtaget 148 flygtninge. Ingen af dem har fået permanent bolig, og borgmesteren er ude at sige, at det simpelt hen ikke er muligt med den nye integrationsydelse at indkvartere dem i boliger, der er til at betale.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Stine Brix):

betydet, at vi har set en meget stor tilstrømning.

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:59

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg): Jeg er ikke i tvivl om, at kommunerne er pressede i øjeblikket. Det tror jeg at enhver kan se, og det er bl.a., fordi vi tidligere har haft en regering, der har ført en meget lempelig udlændingepolitik, som har

Når det er sagt, er meningen jo altså ikke, at man skal være på integrationsydelse. Meningen er, at man skal ud på arbejdsmarkedet, at man skal blive en del af den helt almindelige danske hverdag. Derfor er integrationsydelsen indrettet, som den er, så vi har en relativt lav ydelse. Der er et klart incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet tillagt en sprogbonus oveni.

Lad mig så bare lige afslutte med at sige, at jeg synes, der er en rimelighedsbetragtning i, at når man lige er kommet til Danmark, får man ikke præcis de samme ydelser som mennesker, der har bidraget til det danske samfund længe. Men for mig er integrationen det vigtigste. Derfor er integrationsydelsen indrettet, som den er.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er til skatteministeren og stillet af fru Lisbeth Bech Poulsen fra SF.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 122

15) Til skatteministeren af:

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Kan ministeren uddybe, hvorfor han har valgt at takke nej til invitationen fra Europa-Parlamentets Taxe-udvalg for at høre nærmere om deres arbejde, jf. henvendelsen fra Taxe-udvalget dateret den 23. april 2015, »Information on the activities of the TAXE special committee«?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo for oplæsning spørgsmålet.

Kl. 15:00

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Kan ministeren uddybe, hvorfor han har valgt at takke nej til invitationen fra Europa-Parlamentets TAXE-udvalg for at høre nærmere om deres arbejde jf. henvendelsen fra TAXE-udvalget dateret den 23. april 2015, »Information on the activities of the TAXE Special Committee«?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren til besvarelse. Værsgo.

Kl. 15:01

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Indledningsvis skal jeg takke for spørgsmålet. Det vidner jo om en interesse i Folketinget for den globale indsats mod skatteunddragelse.

Det korte svar på spørgsmålet er, at jeg den 23. april ikke var skatteminister. Men jeg tror, at den daværende skatteminister sagde,

at man ikke ønskede at deltage. Jeg har efterfølgende, da jeg var blevet skatteminister, fået en henvendelse, og den har jeg også takket pænt nej til.

Hvis jeg skal uddybe svaret en lillebitte smule, vil jeg sige, at vi fra dansk side har taget del i det arbejde, der på flere fronter har været i EU og i OECD. Senest er der opnået enighed om et nyt direktiv, hvor grænseoverskridende skatteafgørelser automatisk bliver udvekslet mellem andre EU-lande med henblik på at undgå skatteunddragelse.

Dette tiltag skal bl.a. være med til at begrænse aggressiv, grænseoverskridende skatteplanlægning og lyssky skatteaftaler, som vi så i forbindelse med de såkaldte Lux Leaks. De nævnte udfordringer på skatteområdet håndteres allerede i dag i Kommissionens og Rådets regi, og det er en proces, der involverer alle medlemslande, herunder Danmark. Kommissionen har på tværs af alle medlemslande indsamlet oplysninger om afgørelsespraksis på skatteområdet, og formålet er at undersøge, om denne afgørelsespraksis kan indeholde elementer af statsstøtte.

Der er altså allerede initiativer i Kommissionen og i Rådet vedrørende skatteafgørelser, og jeg har fuld tiltro til, at de kan varetage den opgave. Og det er på den baggrund, at jeg – og det tror jeg i øvrigt også gælder den tidligere skatteminister, der oprindelig fik henvendelsen i april – ikke har fundet det nødvendigt at deltage i et personligt møde med TAXE-udvalget, altså fordi arbejdet faktisk er forankret i andet regi, i det her tilfældet Rådet og Kommissionen.

Jeg vil også godt sige, at der ikke skal herske nogen tvivl om, at man skal lægge stor vægt på samarbejdet med Parlamentet, men i denne sag har jeg altså som skatteminister valgt at tage dialogen med dem, der har kompetencen, og det er i det her tilfælde Kommissionen og Rådet.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:03

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Tak. Det er jo rigtigt, at ministeren ikke var skatteminister den 23. april, men var minister og underskrev brevet, da det blev sendt afsted den 26. august, og sagde, at det ikke havde nogen interesse at mødes.

Hvad synes ministeren om, at blandt alle de EU-lande, der har svaret, har stort set alle lande svaret meget mere fyldestgørende end Danmark? Specielt kan jeg nævne Sverige, men også lande som Litauen, Ungarn og Tjekkiet har været meget imødekommende over for at mødes med TAXE-udvalget eller blive inviteret til deres respektive lande.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:03

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Ja, det er jo rigtigt: Man kunne godt have valgt at møde op i Europa-Parlamentet, og det gør jeg gerne, hvis der er anledning til det. Jeg har så ikke fundet, at det her spørgsmål var et, som jeg og Skatteministeriet ville involvere os i i forhold til Parlamentet. Jeg skal i øvrigt snart til Bruxelles i forbindelse med Skatteudvalgets studietur til Frankrig for bl.a. at se på nogle af de her problemstillinger. Men på daværende tidspunkt følte jeg, at min tid var bedre brugt herhjemme.

Det er vist ikke en hemmelighed for nogen, at der har været lidt udfordringer i skattevæsenet med svindel og udbyttesager og inddrivelse, der ikke har fungeret. Så derfor har jeg nedprioriteret et besøg i Bruxelles, selv om det givetvis kunne have været nyttigt.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

TAXE-udvalgets formand tilbød også i sit brev at komme til Danmark for at diskutere det her arbejde.

Men jeg hører lidt ministeren – og ellers må ministeren jo rette mig – sige, at Rådet, hvor ministrene sidder, og Kommissionen, hvor kommissærerne sidder, er dér, hvor man skal diskutere de her ting. Men der, hvor de europæiske folkevalgte sidder, Europa-Parlamentet, skal man ikke beskæftige sig med det her, for det har de ikke kompetence til, og det skal de egentlig ikke interessere sig for. Skal jeg forstå det sådan, at det er derfor, at der ikke er nogen grund til at beskæftige sig med det udvalg, der er nedsat af Europa-Parlamentet?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:05

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Europa-Parlamentet kan beslutte sig for at involvere sig i det, man nu beslutter sig for at involvere sig i, men vi har jo ikke fælles skatteregler i EU, og det er et område, hvor vi accepterer, at der er nationale forskelle. Det synes jeg som Venstremand er fornuftigt, særdeles fornuftigt, og det er også mit indtryk, at Socialistisk Folkeparti har det udgangspunkt.

Hvis det var noget, der lå mere inden for rammen af det europæiske samarbejde i almindelighed, ville jeg synes, det var mere relevant. I det her tilfælde er det et spørgsmål, der bedst håndteres i kommissions- og rådsregi, og det er jo, fordi det, man har ønsket udleveret, er nogle fortrolige skatteafgørelser. Hvis man udleverer dem til Europa-Parlamentet, har man ikke sikkerhed for, at de vedbliver med at være fortrolige. Så kunne man måske risikere, at de blev offentliggjort, og derfor har vi ikke udleveret dem.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Så er det spørgeren for sidste bemærkning. Værsgo.

Kl. 15:06

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det er da interessant, at ministeren står i Folketinget og siger, at nedsatte udvalg i Europa-Parlamentet – det, man måske lidt kan sammenligne med Folketinget, hvor der er folkevalgte, men på europæisk niveau – kan man ikke sende noget til, fordi det så bare bliver lækket til alle mulige steder. Det synes jeg er ret vildt.

Men min pointe med det her spørgsmål var, at jeg gerne ville have en kommentar fra ministeren til det her europæiske samarbejde, som bl.a. er baseret på OECD's BEPS-model, og som er noget, Danmark skal være i front med. Det klæder jo ikke Danmark at være et af de lande, som giver allermindst information tilbage ved sådan nogle henvendelser.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:06

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Vi har svaret, at vi ikke vil udlevere de her skatteafgørelser, fordi der ikke er nogen sikkerhed for, at den fortrolighed, der er ved dem, ikke kan blive brudt i Europa-Parlamentet. Det handler ikke om, at man

lækker ting eller andet, men det handler om, at Europa-Parlamentet ikke er underlagt den fortrolighed, som det danske Folketing f.eks. er. Den besvarelse er i fuldstændig overensstemmelse med besvarelsen fra alle andre EU-lande, så på den måde går vi ikke dansk enegang.

Jeg vil gerne diskutere med spørgeren, hvordan vi kan bekæmpe skattely og skatteunddragelse, men den her vej fra Europa-Parlamentet har vi altså ikke vurderet var den mest effektive måde at gøre det på.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Så er spørgsmålet er afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som er stillet af fru Karin Gaardsted fra Socialdemokraterne, og det er stillet til sundheds- og ældreministeren.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 149

16) Til sundheds- og ældreministeren af:

Karin Gaardsted (S):

Synes ministeren, at det er en god idé at indføre et dagligt bad til vores ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:07

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Synes ministeren, at det er en god idé at indføre et dagligt bad til vores ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:07

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Tak for det. Jeg kan egentlig svare ret kort: Regeringen prioriterer ældreområdet massivt, men det er velkendt, at vi ikke er varme tilhængere af minimumsrettigheder i ældreplejen, så min holdning og regeringens holdning er sådan set den samme, som den hele tiden har været.

Men med det spørgsmål i dag kan man næsten komme helt i tvivl om, hvad der er den socialdemokratiske holdning til det, fordi det jo sådan set var en af de ting, Socialdemokraterne foreslog – jeg tror, det var i 2007 – med alle de her velfærdsrettigheder, man lancerede, og som man så efterfølgende valgte at skrotte sammen med så meget andet af sin politik, dengang man kom i regering. Og det må jo så betyde, må jeg gå ud fra, at spørgeren og spørgerens parti i dag mener nøjagtig det samme som regeringen i forhold til det her spørgsmål. Jeg kan i hvert fald svare klart, at for Venstres vedkommende har vi ikke skiftet holdning, bare fordi vi er kommet i regering.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:08

Karin Gaardsted (S):

Nu er jeg selvfølgelig interesseret i at høre, hvad det er, regeringen har tænkt sig at gøre i den her sag, og det er altså meget markante løfter, der er i Dansk Folkepartis folder her. Det er meget markante løfter, der er, til de ældre. Det er selvfølgelig interessant at vide, hvordan regeringen har tænkt sig at agere i forhold til de løfter, fordi man må forvente, at det parlamentariske grundlag har brug for at få nogle af de her løfter ført ud i virkeligheden. Nu har jeg så taget fat på det løfte, der hedder, at de ældre skal have ret til at få et dagligt bad. Det kan jeg så forstå at regeringen ikke er indstillet på.

Jeg vil gerne høre, om der er forslag på bordet i finanslovsforhandlingerne om, at bare noget af det, der står i den her folder, og som har at gøre med det område, som ministeren dækker, bliver opfyldt.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:10

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Man kunne jo også have forventet, at Socialdemokraterne havde indfriet de løfter, de gav danskerne, før de kom i regering. Det valgte Socialdemokraterne ikke at gøre. Men det, der er forskellen, er bare, at i Venstre har vi ikke skiftet holdning til det her spørgsmål, og derfor er mit svar også meget klart: Vi mener det samme i dag, som vi mente før valget.

Til gengæld tror jeg da, at Dansk Folkeparti er overordentlig glade for al den her reklame for Dansk Folkepartis politik og deres pjecer og andet, som Socialdemokraterne har sendt sit onsdagshold afsted med her til mig i dag. Det er jo svært at tale på andre partiers vegne, men jeg tror da alligevel godt, at jeg kan sende en lille uformel tak for den reklame, I hermed gør. For regeringens vedkommende fører vi finanslovsforhandlingerne i Finansministeriet.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:10

Karin Gaardsted (S):

Det er, fordi vi hos Socialdemokraterne er interesseret i, om de løfter her, som jo er grundlaget for, om regeringen kan handle eller ej – i hvert fald hvad angår partiet, der har afsendt de løfter her – kan føre til, at regeringen vil afsætte midler til, at der skal gives et dagligt bad til de ældre. Det er et af de markante punkter heri, og derfor er det vigtigt for mig at finde ud af, om regeringen vil afsætte penge til det eller ej.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:11

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Derfor kan spørgeren heller ikke løbe fra, at det er Socialdemokraterne, der er løbet fra sine løfter. Regeringen mener det samme nu i dag, som vi mente, da vi var i opposition.

I forhold til om vi prioriterer ældreområdet, vil jeg sige, at ja, det gør vi. Det er derfor, vi har fremlagt et ambitiøst finanslovsudspil, hvor vi har lagt op til en massiv prioritering af hele sundheds- og ældreområdet. Og vi har aktuelt rigtig gode drøftelser, også med Dansk Folkeparti, i forhold til en prioritering af ældreområdet.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren ønsker ikke flere bemærkninger. Så har vi afsluttet spørgsmålet.

Vi går videre til det næste, som også er stillet til sundheds- og ældreministeren. Det er stillet af hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne.

Kl. 15:12

Spm. nr. S 152

17) Til sundheds- og ældreministeren af:

Jeppe Bruus (S):

Dansk Folkepartis formand har i partiets ældrefolder givet udtryk for, at der skal for godt og vel 9 mia. kr. forbedringer af omsorgen og plejen af vores ældre borgere til, for at vores ældre borgere kan få et værdigt liv – er ministeren enig i det?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:12

Jeppe Bruus (S):

Dansk Folkepartis formand har i partiets ældrefolder givet udtryk for, at der skal for godt og vel 9 mia. kr. forbedringer af omsorgen og plejen af vores ældre borgere til, for at vores ældre borgere kan få et værdigt liv – er ministeren enig i det?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:12

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Vi skal sikre ældre borgere et værdigt liv, og det er også derfor, regeringen prioriterer ældreområdet højt. Vi vil sikre, at alle ældre, hvad enten de bor på et plejehjem eller i egen bolig, får en værdig omsorg og pleje, så de kan fortsætte med at leve det liv, de ønsker at leve, med størst mulig selvbestemmelse.

Det er også baggrunden for, at vi fra regeringens side har fremlagt et ambitiøst finanslovsudspil, hvor vi netop lægger op til at prioritere ældreområdet. Vi har særskilte prioriteringer i forhold til demente og ældre medicinske patienter, hvor vi sætter massivt ind over de næste år. For bare at nævne nogle eksempler foreslår vi nu her at afsætte godt en milliard til en handlingsplan for de ældre medicinske patienter. Det er nogle af de allerallersvageste ældre, vi snakker om her. I de netop afsluttede satspuljeforhandlinger glæder det mig jo at spørgerens parti sammen med regeringen og en række andre partier nu har bakket op om regeringens forslag om en national demenshandlingsplan, hvor vi over de næste 4 år afsætter 470 mio. kr. Vi afsætter mere end 250 mio. kr. til en bedre pleje og behandling af de svageste ældre, bl.a. til også at kunne få faste læger ude på landets plejecentre.

Det er for at nævne nogle eksempler på tiltag, som den her regering har valgt at prioritere i forhold til ældreområdet, og som jo viser, at vi prioriterer det højt og oven i købet med en prioritering, som ligger ud over det, som Socialdemokraterne lagde for dagen.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:13

Jeppe Bruus (S):

Jamen det kan jeg jo kun byde velkommen. Altså, der er jo ingen tvivl om, at vi Socialdemokrater prioriterer både sundhed og ældreomsorg meget højt, og derfor er det da glædeligt, hvis regeringen og-

så deler den prioritering og ønsker at gennemføre forbedringer til gavn for vores ældre medborgere.

Men det, jeg sådan set spørger til her, er jo Dansk Folkeparti. For Dansk Folkeparti turnerede i valgkampen med en ældrefolder med forbedringer, der samlet set løber op i over 9 mia. kr., og det var jo ligesom fundamentet for, at ældre medborgere kunne få et værdigt liv. Så mit spørgsmål til ministeren var egentlig, om ministeren deler Dansk Folkepartis formands syn på, at prisen for, at ældre kan få et værdigt liv, er 9 mia. kr., og indholdet af den ældrefolder, som jeg er sikker på at ministeren også er bekendt med. Det er det ene.

Det andet er, at det selvfølgelig er lidt omsonst at skulle stå og spørge sundheds- og ældreborgmesteren fra Venstre – sagde jeg borgmesteren? Det beklager jeg, jeg mener ministeren; jeg kunne godt se det på smilet. Det er selvfølgelig lidt omsonst at gøre pr. stedfortræder, kan man sige, men det er jo, fordi Dansk Folkeparti har sagt, at de har truffet et aktivt valg om at stå uden for regeringen, fordi de sådan set får mere indflydelse uden for regeringen end i regeringen. Og derfor må man jo så prøve at teste regeringen på, om regeringen agter at gennemføre den politik, som Dansk Folkeparti gik til valg på. Og hvis ikke, ja, så må der være tale om, at Dansk Folkeparti gennemfører et løftebrud. Det kunne jeg sådan set også godt tænke mig at høre ministerens vurdering af.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:15

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Jeg kan jo svare for Venstres og dermed regeringens politik, og jeg kan da sige, at vi [lydudfald] ... ældreområdet. Det er derfor, vi har fremlagt et ambitiøst finanslovsudspil, hvor vi lægger op til en prioritering, som ligger ud over det, som den tidligere regering lagde for dagen, og derfor glæder det mig jo, at spørgeren også byder det velkommen, at den her regering rent faktisk prioriterer sundheds- og ældreområdet højere end det, den socialdemokratisk ledede regering lagde for dagen. Det er jo et godt skridt, at den her regering er i stand til det. Og jeg er sikker på, at de mange tiltag, vi nu har præsenteret som et led i vores finanslov, hvis altså vi kommer igennem med dem i sidste ende, vil betyde et mærkbart løft på hele ældreområdet.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak, og jeg skal beklage, at der var et kort udfald af lyden. Men jeg tror, pointen kom igennem. Det er spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:16

Jeppe Bruus (S):

Nu tror jeg, ministeren lægger spørgeren ord i munden. Men lad nu det ligge, det er sådan set ikke det, der er det centrale her i mit spørgsmål til ministeren. Det centrale er, om ministeren deler Dansk Folkepartis formands vurdering af, at prisen for at gennemføre de her valgløfter og dermed, at ældre kan få et værdigt liv, er 9 mia. kr.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:16

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Jeg deler i hvert fald ikke udgangspunktet om, at det at have en værdig og god ældrepleje alene kan gøres op i et spørgsmål om kroner og øre. Kvalitet i vores ældrepleje handler ikke bare om kroner og øre. Det handler *også* om, hvor mange penge vi politisk prioriterer.

Det er derfor, vi i vores finanslovsforslag har lagt op til en ambitiøs prioritering af sundheds- og ældreområdet – ud over den, som Socialdemokraterne lagde for dagen.

Men det handler også om noget andet. Man kan jo kigge ud i den kommunale verden og konstatere, at eksempelvis en kommune som den, vi befinder os i lige nu og her, Københavns Kommunes, udgifter pr. ældre er dobbelt så høje som de udgifter pr. ældre, man har i Egedal Kommune. Har Københavns Kommune så en ældrepleje, der er dobbelt så god som den, man tilbyder borgerne i Egedal Kommune? Det tror jeg ikke, nej. Så det handler ikke kun om penge.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:17

Jeppe Bruus (S):

Så uden at jeg skal lægge ord i munden på ministeren, hører jeg i hvert fald ministeren sige, at man ikke deler Dansk Folkepartis valgløfter og dermed ikke har tænkt sig at indfri alle de punkter, der står i den valgfolder, som Dansk Folkeparti har fremlagt, og dermed heller ikke betale en pris på 9 mia. kr. Når regeringen ikke har tænkt sig at gøre det, er det så ministerens vurdering, at det parlamentariske grundlag, Dansk Folkeparti, begår et løftebrud, når de ikke kan få ministeren og dermed regeringen til at gennemføre deres valgløfter?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:18

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Spørgeren har i hvert fald ikke hørt mig sige, at vi ikke vil prioritere ældreområdet højt. Det er sådan set det, vi lægger for dagen med vores forslag til finanslov, hvor vi foreslår en prioritering på sundhedsog ældreområdet, som ligger ud over den, som Socialdemokraterne foreslog. Så det betyder i hvert fald alt andet lige, at vi dermed prioriterer det område højere, end spørgerens eget parti formåede.

Er det så kun et spørgsmål om penge? Nej, det mener jeg ikke det er. Det var det, jeg prøvede at illustrere før med mit eksempel med de markante forskelle, der er på udgifterne imellem kommunerne. Så det er ikke kun et spørgsmål om kroner og øre. Men jeg kan jo kun tale på vegne af regeringen. I Venstre har vi udstedt nogle valgløfter; dem er vi i fuld gang med at indfri i modsætning til Socialdemokraterne, der havde travlt med at løbe fra dem alle sammen, da de overtog regeringsansvaret.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste punkt. Det er et spørgsmål stillet af fru Julie Skovsby, Socialdemokraterne, til sundheds- og ældreministeren.

Kl. 15:19

Spm. nr. S 153

18) Til sundheds- og ældreministeren af:

Julie Skovsby (S):

Synes ministeren, at det er en god idé at indføre ugentlig støvsugning i hjemmet for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Fru Julie Skovsby er velkommen til at starte med at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 15:19

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Synes ministeren, at det er en god idé at indføre ugentlig støvsugning i hjemmet for alle ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i deres ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:19

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Man kan vel snart sige, at jeg traditionen tro har fået et spørgsmål, som minder gevaldigt om et af de foregående, jeg allerede har besvaret. Men jeg gentager det gerne, og jeg tror, at Dansk Folkeparti sætter pris på al den reklame for deres politik, som Socialdemokratiet sørger for at levere her om onsdagen, frem for for sin egen.

Men for Venstres vedkommende, og dermed regeringens, gentager jeg gerne, at vi ikke støtter minimumsrettigheder i ældreplejen. Og igen må jeg sige, at det jo er et interessant spørgsmål, Socialdemokraterne stiller, eftersom det var Socialdemokraterne selv, der bl.a. foreslog ugentlig rengøring til de ældre i forbindelse med deres såkaldte velfærdsrettigheder, som Socialdemokraterne, da man fik regeringsansvaret, jo straks løb fra og afviste gang på gang. Jeg tror, spørgerens eget parti senest her i valgkampen afviste netop minimumsrettigheder til de ældre.

Så nej, vi mener ikke det modsatte af, hvad vi mente før valget. Det er noget, Socialdemokraterne har praktiseret, fra de gik fra opposition til at komme i regering. Vi vælger altså en anden vej. Vi vælger at prioritere ældreområdet, og det er derfor, vi har fremlagt et ambitiøst finanslovsudspil, hvor vi lægger op til en massiv prioritering af det.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:20

Julie Skovsby (S):

Tak for det, og tak for svaret. Jeg fortæller gerne om Socialdemokratiets politik, men nu har vi jo fået en ny regering, en Venstreregering, og Dansk Folkeparti har valgt at stå uden for. Der er jo blevet lovet mange ting i valgkampen, og nogle af de ting, der bl.a. er blevet lovet, er fra Dansk Folkeparti til de ældre. En teknisk diskussion om minimumsrettigheder synes jeg egentlig ikke er så relevant. Det må være relevant at sige, om man ønsker at prioritere at løfte det her område i det omfang, som Dansk Folkeparti har lovet. Det er i dag præcis 2 år siden, Finansministeriet har beregnet, hvad de her mange valgløfter koster, som vi har mødt fra Dansk Folkeparti, også i den seneste valgkamp, og det koster minimum 8,5 mia. kr. årligt at gennemføre de her løfter. Så derfor tilbage til mit spørgsmål: Ønsker ministeren at indfri de her løfter, og er det noget, man agter at gøre allerede her i den kommende finanslov?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:22

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det er jo i sig selv pudsigt, at det kan gå hen og blive en nyhed her en onsdag eftermiddag, at Venstre mener det samme efter valget, som vi mente før valget. Vi mener ikke, minimumsrettigheder er vejen frem, det er jo Socialdemokraterne, der har skiftet holdning til det her. Før valget gik man ind for minimumsrettigheder, men så fik man ansvaret i regeringskontoret, og pludselig mente man noget andet. Det gælder ikke for vores vedkommende. Vi siger det klart, og hvad vi mente før valget, mener vi også her efter valget, når det gælder minimumsrettigheder.

Så det er jo spørgerens eget parti, der har det med at vende tingene på hovedet og frem og tilbage og pludselig kan se det som en nyhed, at man ikke skifter holdning som parti, blot fordi man kommer i regering. Det fortæller jo en lille smule om fortiden.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:23

Julie Skovsby (S):

Tak. Jeg er her egentlig ikke for at diskutere Socialdemokratiets politik; jeg er her for at diskutere den politik, der nu er flertal for i Folketinget, for Dansk Folkeparti, Venstre og de øvrige partier har nu besluttet, at vi i det her land skal have en ny statsminister. Men Dansk Folkepartis politik er jo, at der bl.a. indføres en ugentlig støvsugning og vask til de ældre. De har mange andre løfter på det her område, og alt i alt vil det minimum medføre en merudgift på 8,5 mia. kr. årligt. Jeg spørger bare, hvor langt Dansk Folkeparti er med at få indfriet de her ønsker og løfter. Er det noget, vi vil se i den kommende finanslov?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det ministerens tur. Værsgo.

Kl. 15:23

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det er rigtigt, at vi har fået et nyt flertal i Folketinget og forhåbentlig også et nyt flertal, som er enig med den her regering i, at vi skal prioritere sundheds- og ældreområdet højere end det, som Socialdemokraterne lagde for dagen.

Jeg har svært ved at tale på vegne af et andet parti og skal dermed heller ikke udtale mig på vegne af Dansk Folkeparti, men jeg synes ikke, jeg afslører for meget ved at sige, at jeg fornemmer, at Dansk Folkeparti også er enig med Venstre i, at vi skal prioritere sundhedsog ældreområdet højt, også højere end det, som den tidligere regering lagde for dagen.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:24

Julie Skovsby (S):

Tak. Nu står jeg jo her over for sundheds- og ældreministeren, og jeg må bare konstatere, at Dansk Folkeparti ikke er kommet særlig langt med at indfri deres løfter på det her område. For jeg hører jo ikke ministeren sige, at vi vil se det her område prioriteret i den kommende finanslov i det omfang, som Dansk Folkeparti har givet løfter om og er gået til valg på.

Jeg tænker, at hvis man i sine drøftelser var så tæt på at nå til et resultat, ville det være noget, som ministeren i dag klart kunne sige til Folketinget.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren. Værsgo.

Kl. 15:25

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Jeg tror ikke, det er nogen nyhed, at det er svært at sige noget om en finanslov, som ikke er indgået endnu. Det har jeg trods alt ikke hørt nogen ministre være i stand til. Jeg kan redegøre for, hvad regeringen har præsenteret af finanslovsudspil, og det er et udspil, hvor vi prioriterer sundheds- og ældreområdet. Det er jeg jo selvfølgelig rigtig glad for som sundheds- og ældreminister, og det udspil ligger over det niveau, som Socialdemokraterne foreslog.

Det betyder, at vi vil kunne levere en prioriteret indsats i forhold til bl.a. demente borgere, sætte ind til fordel for ældre medicinske patienter og give en bedre pleje ude i hjemmeplejen og på plejehjemmene m.v. Og jeg tror da i sidste ende, at det at prioritere ældreområdet højt er noget, Dansk Folkeparti også vil gøre her i forbindelse med finanslovsforhandlingerne.

Men nu er der i hvert fald et udgangspunkt, som ligger over det niveau, som Socialdemokraterne har foreslået.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Og jeg skal minde Folketingssalen om, at tiden til besvarelse kun er 30 sekunder efter første runde.

Vi går videre til næste spørgsmål, og det er til energi-, forsynings- og klimaministeren. Det er stillet af Søren Egge Rasmussen fra Enhedslisten.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 117 (omtrykt)

19) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL):

Når regeringen i sit finanslovsforslag vil nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016, vil ministeren så ud fra bestyrelsens beretning for anvendelse af EUDP-midler i 2014, som har støttet 75 nye energiteknologiske projekter og 15 samarbejdsprojekter under Det Internationale Energiagentur (IEA), begrunde, hvorfor regeringen foreslår de omfattende nedskæringer på EUDP-midlerne?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:26

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak for det. Regeringen vil i sit finanslovsforslag nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016 – vil ministeren ud fra bestyrelsens beretning for anvendelse af EUDP-midler i 2014, som har støttet 75 nye energiteknologiske projekter og 15 samarbejdsprojekter under Det Internationale Energiagentur (IEA), begrunde, hvorfor regeringen foreslår de omfattende nedskæringer på EUDP-midlerne?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:27

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak for det, og tak for spørgsmålet. Regeringen har netop indgået en bred aftale om fordelingen af forskningsreserven for 2016, hvori EUDP tilføres yderligere 127 mio. kr. Aftalen betyder, at den samlede bevilling til EUDP nu udgør 180 mio. kr. Det er en klar prioritet for regeringen, at der er styr på økonomien. Regeringens kasseeftersyn viste, at rammerne for dansk finanspolitik er snævre – der er færre penge i statskassen end ventet før valget – og derfor har vi tilpasset forskningsbudgettet.

Men vi vil fortsat have et højt offentligt investeringsniveau. Regeringen har en ambitiøs målsætning om, at det samlede offentlige forskningsbudget skal udgøre mindst 1 pct. af BNP, og regeringen opfylder stadig denne målsætning. Det er min forventning, at Danmark også med en tilpasset forskningsindsats vil ligge i toppen internationalt set.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:28

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ja, jeg kan så konstatere, at ministeren ikke svarede på mit spørgsmål. For ministeren forholdt sig ikke til den beretning, som bestyrelsen for EUDP-midlerne har foretaget, og jeg ville sådan set gerne ud fra den redegørelse, som bestyrelsen for EUDP-midlerne skal lave, og som den grundigt har udført, have haft ministerens vurdering af, hvorfor man så kommer og foreslår en så omfattende nedskæring på EUDP-midlerne.

Så kommer ministeren ind på, at der er indgået et forlig om forskningsmidlerne, og der er det jo korrekt, at der så er andre partier end regeringen, som har prioriteret EUDP, sådan at der er tilført ekstra midler, sådan at besparelsen stadig væk er massiv, og sådan at EUDP-midlerne kun er 47 pct. af, hvad de er i 2015.

Hvis man kigger på den her evaluering af EUDP-midlerne, er der fremhævet nogle særlige projekter. Jeg noterede mig, at ministeren for nylig på Dansk Fjernvarmes årsmøde fremhævede et fjernvarmelager drevet af solfangere ved Gram Fjernvarme. Og der er det jo interessant at gå ind i rapporteringen og evalueringen af EUDP-midlerne og kunne se, at EUDP-midlerne har været med til at støtte et projekt med Dronninglund Fjernvarme, hvor man har afprøvet ny teknik og man sådan set har fået det til at fungere. Og efterfølgende har man så kunnet realisere to endnu større projekter i Gram og i Vojens, hvor man har etableret verdens største lager af solvarme. De to store projekter har man jo kunnet gennemføre helt uden tilskud, fordi man har haft et forprojekt, hvor man sådan set via offentlig støtte fik afprøvet, hvordan man udvikler det. Det er jo den type projekter, som vi får langt færre af i fremtiden, når nu regeringen vil halvere EUDP-midlerne.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:30

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg er da meget enig med spørgeren i, at EUDP er et rigtig godt redskab til at sikre, at vi får gennemført nogle forskningsprojekter. Det har vi gjort i en årrække, og det kommer vi også til at gøre fremadrettet på et lidt lavere niveau end ellers. Opgaven for os som regering, som jeg er en del af, er at få pengene til at hænge sammen, og til trods for, at vi gør det her, så vil der fortsat være – med EU-hjemtag – ca. 800 mio. kr. til energiforskning i Danmark. Og derfor er det min opfattelse, at vi stadig væk vil ligge på et relativt højt niveau.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:30

Søren Egge Rasmussen (EL):

Altså, vi har jo en beretning her fra bestyrelsen for EUDP-midlerne, hvor der også gøres opmærksom på, at man modtager mere end dobbelt så mange ansøgninger som det, man bevilger til. Og vi står i en

situation, hvor vi har at gøre med, at de virksomheder, som får støtte, selv leverer et væsentligt bidrag til de projekter, der bliver gennemført.

Jeg synes, det er for dårligt, at ministeren slet ikke forholder sig til indholdet i den her beretning og kun taler om, at regeringen har en økonomisk linje, hvor man gerne være ansvarlig over for noget bestemt.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 15:31

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jamen altså, jeg forholder mig gerne til beretningen, som jo viser, at EUDP er en meget velfungerende ordning – det skal jeg gerne medgive at jeg synes. Og sådan vil det også være fremadrettet, også med de penge, der er i ordningen nu og fremefter, og i 2016 vil der stadig være plads til også at gennemføre en lang række initiativer.

Jeg er også som minister meget glad for, at der er mange ansøgere til puljen. Det viser, at der er stor interesse for området, og jeg noterer mig jo også, at der i en lang række virksomheder er et højt niveau med hensyn til energiforskning.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:31

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen jeg er da glad for, at ministeren betragter EUDP-ordningen som en velfungerende ordning, for jeg synes virkelig, at man skal læse de her beretninger nøje og have for øje, at man bør skrue op for niveauet og prioritere den her forskning og udvikling.

Indimellem hører man jo, at regeringen gerne vil gøre noget for Udkantsdanmark. Hvis vi ser på de projekter, der har fået støtte her, må vi sige, at man i høj grad har understøttet den underskov, der er inden for energiteknologi rundt i landet, og det synes jeg er positivt.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:32

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Sådan vil det også være fremover. EUDP-ordningen blev jo gennemført tilbage i 2008 eller deromkring i forbindelse med en tidligere energiaftale. Det var faktisk under en borgerlig regering, at vi tog initiativ til at etablere EUDP, og det er jo netop, fordi vi gerne vil understøtte teknologiudviklingen inden for energiområdet.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmål nr. 19 afsluttet.

Vi går videre til nr. 20. Det er også stillet af hr. Søren Egge Rasmussen fra Enhedslisten til energi-, forsynings- og klimaministeren.

Kl. 15:33

Spm. nr. S 135

20) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Søren Egge Rasmussen (EL):

Vil ministeren oplyse, hvilke negative konsekvenser det vil få for beskæftigelsen og for eksport af energiteknologi fra Danmark, at regeringen i sit finanslovsforslag vil nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Først skal vi høre spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:33

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak. Regeringen vil jo i sit finanslovsforslag nedskære Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) fra 385 mio. kr. i 2015 til 53 mio. kr. i 2016. Vil ministeren oplyse, hvilke negative konsekvenser det vil få for beskæftigelsen og for eksport af energiteknologi fra Danmark?

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:33

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): I sidste uge blev der indgået en aftale om fordelingen af forskningsreserven. I aftalen indgår, at der tilføres yderligere 127 mio. kr. til EUDP, så den samlede bevilling i 2016 bliver på ca. 180 mio. kr. Regeringen har valgt at prioritere vores kernevelfærd, samtidig med at vi sikrer økonomisk ansvarlighed, vækst i hele Danmark og stærke virksomheder til gavn for den samlede beskæftigelse og eksport.

Når vi prioriterer disse områder, må vi omvendt tilpasse indsatsen på andre områder for at kunne finde finansieringen. Her mener regeringen bl.a., at det giver mening at tilpasse niveauet for forskning. Vi forventer fortsat at have et samlet offentligt forskningsbudget, der ligger i toppen internationalt. Regeringen har en ambitiøs målsætning om, at det samlede offentlige forskningsbudget skal udgøre mindst 1 pct. af BNP. Regeringen opfylder stadig denne målsætning. Det giver ikke mening at tage et enkelt element ud af helheden og tale om negative konsekvenser for beskæftigelse og eksport.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:34

Søren Egge Rasmussen (EL):

Tak for at have fået læst det samme svar op to gange. Jeg må så konstatere, at ministeren ikke kom nøjere ind på, hvilke negative konsekvenser det ville få for beskæftigelse og for eksport af energiteknologi fra Danmark, at der laves den her heftige nedskæring, som nu betyder, efter at andre partier har prioriteret forskning og udvikling, sådan at det kommer op på 180 mio. kr., så man har reduceret den skade, som regeringen har bestilt, at vi så er ude i, at det er under 50 pct. af de EUDP-midler, som der var i 2015, der er til rådighed i 2016. Det vil selvfølgelig få en negativ konsekvens for beskæftigelse og for vores eksport. Jeg synes, det er fuldstændig kortsigtet og tåbeligt, at man laver den her type nedskæringer.

Jeg hørte under finanslovsdebatten, at finansministeren sagde, at regeringen prioriterede erhvervsliv og jobs, og hvad er det så, vi ser her? Ja, der er sådan nogle overordnede vendinger om, at man vil grøn realisme, og at man vil prioritere den overordnede velfærd i Danmark, men hvad er virkemidlerne til det? Det er sådan set at skære ned på det erhverv, som har en galoperende eksport, og som er oppe på, at der eksporteres for 74 mia. kr. fra Danmark i energiteknologi – et område, som har et heftigt potentiale for at stige i de kommende år, hvis det er sådan, at det har en eller anden form for understøttelse.

Hvis man kigger i evalueringen omkring EUDP-midlerne, vil man se, at det er meget klart, at der er projekter, som man er lidt tvivlende over for ville kunne flyve selv, og som har brug for støtte i en udviklingsperiode, inden man når frem til at have et færdigt produkt, som kan opstilles i Danmark og være med til at løse vores klimaproblemer, og som kan eksporteres til andre lande, sådan at vi kan bidrage til de globale løsninger, som er så nødvendige.

Så jeg synes, det er lidt skuffende, at ministeren ikke vil komme ind og se på nogle nøgletal for, hvad det har af negativ beskæftigelseseffekt i Danmark, når man skærer så og så mange millioner, og at man dermed hindrer, at nogle virksomheder kan udvikle sig.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:36

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Nu er der mange elementer, der afgør, hvor stor eksporten fra Danmark er, og hvor mange der er beskæftiget inden for området. Selvfølgelig er det klart, at når man skærer i den her pulje, vil det have nogle konsekvenser. Men jeg er fortsat af den opfattelse, at Danmark med hensyn til energiforskning står rigtig, rigtig stærkt, dels med det, vi gør fra offentlig side, dels med den meget omfattende forskningsindsats, der gøres ude i virksomhederne.

Når vi kigger på eksporttallene, viser det sig, at vi er på den anden side af 70 mia. kr. De meldinger, jeg får fra virksomhederne, er, at man forventer, at eksporten faktisk er stigende i de kommende år, herunder også beskæftigelsen på virksomhederne i Danmark.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:37

Søren Egge Rasmussen (EL):

Ja, hvis det er sådan, at eksporten er stigende i de kommende år, er det jo på grund af det flertal, der har været, indtil regeringsskiftet kom. Så er det jo spændende, om vi i statistikkerne kan se de samme tendenser, som vi så, da den borgerlige regering kom til, i starten af 00'erne, hvor vindmølleudbygningen bare stoppede på en gang. Jeg synes, at det her er foruroligende, og jeg synes, ministeren i højere grad skulle forholde sig til, at der nu sådan set bliver givet 200 mio. kr. mindre til forskning og udvikling, og at det betyder, at virksomheder også selv investerer mindre i det her område, nok også 200 mio. kr. Det er investeringer på 400 mio. kr. mindre i det kommende år, og det synes jeg er katastrofalt.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:38

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg er ikke enig i, at det er katastrofalt. Danmark er meget, meget stærk inden for energiforskning, og med den her finanslov vil vi fortsat være i førerfeltet. Når jeg møder mine europæiske kollegaer, ser de faktisk med misundelse på det niveau, vi ligger på i Danmark. Vi ligger højt med hensyn til energiforskning, herunder også den offentlige indsats på området, ligesom der jo også ude i virksomhederne foregår rigtig meget på det område, som understøtter eksporten af dansk energiteknologi.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:38

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen så vil jeg nøjes med at glæde mig over, at finansloven endnu ikke er vedtaget, så man stadig væk kan håbe på, at der bliver tilført

ekstra midler til EUDP, og det må så være op til De Konservative og Liberal Alliance, som har været ude og kritisere den her heftige nedskæring, at skaffe ekstra midler, sådan at vi kan prioritere det her eksportområde, som Danmark skal leve af i fremtiden. Jeg synes, det, regeringen gennemfører, er kortsynet, og jeg vil håbe, at man med debatten, som har været heftig indtil nu, og hvor mange kræfter ude i erhvervslivet sådan set har sagt til regeringen, at det, den gør, er forkert, på et tidspunkt trænger igennem til regeringen og får den til at prioritere EUDP-midlerne på samme niveau som i 2015.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Stine Brix):

Og ministeren, værsgo.

Kl. 15:39

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): I modsætning til spørgeren har jeg også som medlem af regeringen et ansvar for, at dansk økonomi hænger sammen. Og jeg må bare konstatere, at der ikke var de penge, som vi havde forventet, da vi overtog regeringsmagten i juni, og det er jo det, der gør, at vi er tvunget til at prioritere. Men det er fortsat sådan, at Danmark bruger 1 pct. af BNP på forskningsbudgettet, så det er jeg ganske godt tilfreds med, og jeg er også overbevist om, at de midler, der er til energiforskning, fortsat vil sikre, at Danmark har et forspring på det her område.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak for det. Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste punkt, og det er et spørgsmål stillet af Kirsten Brosbøl, Socialdemokraterne, til energi-, forsynings- og klimaministeren.

Kl. 15:39

Spm. nr. S 131

21) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis ministeren anerkender, at Samsø Energiakademi for sin bevilling på 2,5 mio. kr. årligt gør en stor forskel for Samsø i form af grøn omstilling, arbejdspladser og turismeindtægter og samtidig bidrager til at sætte Danmark på verdenskortet som grøn førernation, hvorfor fjerner regeringen så støtten til Samsø Energiakademi på finansloven for 2016?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til oplæsning.

Kl. 15:40

Kirsten Brosbøl (S):

Hvis ministeren anerkender, at Samsø Energiakademi for sin bevilling på 2,5 mio. kr. årligt gør en stor forskel for Samsø i form af grøn omstilling, arbejdspladser og turismeindtægter og samtidig bidrager til at sætte Danmark på verdenskortet som grøn førernation, hvorfor fjerner regeringen så støtten til Samsø Energiakademi på finansloven for 2016?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

KL 15:40

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg anerkender det store arbejde, der er udført på Samsø, for at omstille energiforsyningen til vedvarende energi, og akademiet har spillet en meget, meget vigtig rolle. Samsø Energiakademi har været med til at sætte Danmark på verdenskortet, og det var også derfor, at

parterne bag energiaftalen fra 2012 var enige om at afsætte 9,5 mio. kr. til at støtte arbejdet på Samsø til at demonstrere løsninger for at skabe en fossiluafhængig ø. Støtten var fortsat i en begrænset periode fra 2012 til 2015, og Samsø Energiakademi har derfor siden 2012 vidst, at støtten ville udløbe i år. Det har ikke noget med regeringens prioriteter på finansloven at gøre, for pengene kom fra en pulje i energiforliget, der udløb i 2015. Det er således i fuld overensstemmelse med energiaftalen, at midlerne til Samsø Energiakademi ikke indgår i forslaget til finanslov for 2016.

Aftaleparterne bag energiaftalen skal mødes i 2015 for at drøfte videreførelse af initiativer i aftalen. Der skal således udmøntes en energireserve på 60 mio. kr. årligt fra 2016 til 2020. Regeringen har ikke taget stilling til konkrete forslag til udmøntning endnu. Jeg vil tage initiativ til, at der snarest muligt kommer en drøftelse i energiforligskredsen om udmøntning af energireserven i 2016 og frem til 2020.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:42

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen der er jo heldigvis noget at glæde sig over i det svar, vi får her, nemlig at anerkendelsen af Samsø Energiakademis betydning for den grønne omstilling både på Samsø og i resten af landet sådan set kommer her fra ministeren. Så jeg vil tillade mig først og fremmest at glæde mig over, at ministeren altså bekræfter det, som jeg også spørger om i det skriftlige spørgsmål her, nemlig om ministeren anerkender det. Det er jo et godt udgangspunkt, for så er det næste spørgsmål selvfølgelig, hvorfor regeringen så ikke har afsat nogen midler til det. Det må jeg forstå sådan, at der ligger nogle midler her, som regeringen så ikke har taget stilling til, om Samsø Energiakademi skal have bevilget i 2016, og det konkrete opfølgende spørgsmål kunne så være: Hvad er ministerens holdning? Er den, at Samsø Energiakademis bevilling også bør fortsætte efter 2015, så den altså er en del af de her 60 mio. kr. årligt?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:43

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Tak til spørgeren. Jeg vil gerne anerkende det store arbejde, der er gjort på Samsø. Jeg har som ordfører været der indtil flere gange og oplevet, hvordan akademiet fungerer. Der er ingen tvivl om, at her er der noget, hvormed vi er fremme på dagsordenen. Men det er også sådan, at de penge jo udløber med den energiaftale, vi havde, fra 2012, og så er vi jo i den heldige situation, at vi sammen med spørgerens parti og andre partier i Folketinget skal udmønte energireserven på 60 mio. kr., sandsynligvis her i løbet af november måned, på vores førstkommende møde i energiforligskredsen, og der vil det her naturligvis indgå som en prioritet, og hvis spørgerens parti kommer med forslag om det, vil jeg selvfølgelig se på det.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:43

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen nu spurgte jeg jo sådan set om ministerens holdning, jeg spurgte, om ministeren mener, at den bevilling bør fortsætte. Det er jo rigtig godt. Der er jo den forskel i forhold til mange af de andre ting, vi diskuterer, hvor vi får at vide, at der ikke er nogen penge, at riget fattes penge, og hvad ved jeg, at vi nu får at vide, at der er nogle penge. Og det er jo rigtigt, at vi har aftalt, at der er nogle ting, som der skulle kigges på igen, og så får vi se fremadrettet.

Mit spørgsmål gik på: Hvad er ministerens holdning? En ting er jo, hvad mit parti kommer med – det, at jeg står her i dag, er udtryk for, at vi sådan set synes det her er rigtig vigtigt – en anden ting er, hvad ministeren synes, hvad Venstre synes. Kunne man give et signal nu om, at ministeren og regeringen er positive over for, at den her bevilling kan fortsætte?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:44

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Jeg vil sige, at vi har så stor en respekt for en energipolitisk aftale og for en aftale om, at man sætter sig ned og fordeler de her penge mellem partierne. Derfor synes jeg også, at det ville være helt forkert, hvis jeg stod her i dag og begyndte at fordele nogle penge, som jeg skal mødes med spørgerens parti og andre gode partier her i Folketinget om, og som afventer den drøftelse og de signaler, der bliver givet på det møde. Men det er klart, at spørgsmålet her i dag jo også er med til at foranledige, at jeg i hvert fald vil tage spørgsmålet op, når vi mødes med forligskredsen for at fordele energireserven.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:44

Kirsten Brosbøl (S):

Det er jeg rigtig glad for, og jeg vil rigtig gerne kvittere for, at ministeren også tager det alvorligt. Så vil jeg bare se frem til, at vi får lejlighed til i energiforligskredsen at drøfte det her spørgsmål, for selvfølgelig skal vi have respekt for, at der sidder en forligskreds, der skal tage stilling til fremadrettede bevillinger. Jeg synes, det var nogle gode signaler, vi fik fra ministeren i dag, om, at man anerkender betydningen af Samsø Energiakademi for både Samsø og Danmark. Lad os prøve at se, om vi ikke i fællesskab kan sørge for, at det også får lov til at forsætte i fremtiden.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:45

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Så vil jeg gerne takke spørgeren for gode spørgsmål, og så håber jeg på, at vi i fællesskab finder en løsning, hvormed vi får fordelt de her penge bedst muligt.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål til energi-, forsynings- og klimaministeren af fru Lea Wermelin, Socialdemokraterne.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 133

22) Til energi-, forsynings- og klimaministeren af:

Lea Wermelin (S) (medspørger: Kirsten Brosbøl (S)):

Mener ministeren, at Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) er med til at skabe arbejdspladser og øge danske eksportindtægter?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Vi starter med at få læst spørgsmålet op. Værsgo.

K1 15:45

Lea Wermelin (S):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at Energiteknologisk Udviklings- og Demonstrationsprogram (EUDP) er med til at skabe arbejdspladser og øge danske eksportindtægter?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:46

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): EUDP-programmet har til formål at understøtte de energipolitiske målsætninger om forsyningssikkerhed under hensyn til det globale klima og et renere miljø samt omkostningerne. Desuden skal programmet fremme udnyttelse og udvikling af erhvervspotentialer på området til gavn for vækst og beskæftigelse.

Der er netop afsluttet en ekstern evaluering af EUDP, der fastslår, at EUDP lever op til programmets målsætninger om at fremme vækst og beskæftigelse.

Jeg er meget tilfreds med, at programmet har sådanne positive effekter, og jeg kan tilføje, at programmet fortsætter den gode indsats, da der med aftalen om forskningsreserven er en samlet bevilling i 2016 på 180 mio. kr.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:46

Lea Wermelin (S):

Ja, programmet fortsætter, men jo desværre med store nedskæringer. Det er også derfor, jeg står her i dag, og der er jo også nogle, der har spurgt til det tidligere. Men jeg synes ikke rigtig, ministeren svarede på det her med eksporten, og det var jo sådan set det, som jeg spurgte til. Altså, mener ministeren, at EUDP bidrager til dansk eksport? Det kunne jeg godt tænke mig et klart svar på. For nu henviste ministeren jo til en evaluering, der er lavet, hvor der netop står, at der har været en meromsætning på i alt 574 mio. kr., hvoraf de 410 mio. kr. kommer fra eksport, altså at EUDP bidrager til eksport. Så jeg vil sådan set bare gerne have ministeren til at bekræfte, at EUDP netop bidrager til dansk eksport.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:47

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Der er mange elementer i energipolitikken, der bidrager til eksport. Danmark er oppe på at eksportere for mere end 77 mia. kr. inden for energi, og så er det jo et samspil af en lang række forskellige elementer, først og fremmest virksomhedernes indsats. Men det er da klart, at EUDP og andre elementer på energiområdet selvfølgelig også bidrager til, at vi står stærkt på eksportområdet.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:48 Kl. 15:50

Lea Wermelin (S):

Det er jeg da sådan set glad for at ministeren siger. Jeg er jo netop helt enig i, at det er en vigtig del af det både at fremme energiforskningen, men jo også at være med til at eksportere nogle af de grønne løsninger, som vi er så kendte for ude i verden, og som vi jo så også tjener penge på. Men så bliver jeg jo nødt til at spørge ministeren om noget, for ministeren har sagt til EnergiWatch her for nylig, og jeg citerer:

»EUDP-puljen har ikke noget med eksport at gøre. Den fokuserer udelukkende på forskning og udvikling i Danmark.«

Står ministeren så stadig ved det citat?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:48

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): [Lydudfald]... Nu er det citat revet ud af en sammenhæng, hvor det var i forbindelse med et statsbesøg i Indonesien, hvor jeg blev spurgt ind til, hvilken betydning EUDP havde i den forbindelse, og der må jeg bare sige, at EUDP ingen rolle spillede i forhold til det pågældende statsbesøg i Indonesien. Men skal man se samlet på det, er det da klart, at man også kan se af evalueringen her, at der jo er mange elementer, som er afgørende for, at vi i Danmark står, hvor vi står, med hensyn til eksport af energiudstyr, og der spiller EUDP da også en eller anden rolle.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Så er der en medspørger, og det er fru Kirsten Brosbøl. Værsgo.

Kirsten Brosbøl (S):

Så skal jeg bare være sikker på, at jeg forstår ministeren rigtigt. Vil det sige, at ministeren var fejlciteret, da han sagde til EnergiWatch, at det ikke har noget med eksport gøre? For nu hører jeg sådan set lidt en anden sang fra ministeren i dag, altså at det måske har en betydning, at det nok har en betydning. Så er ministeren fejlciteret i EnergiWatch?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:49

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Det kunne måske godt have været skarpere udtrykt fra min side. Det var i forbindelse med et besøg i Indonesien, hvor jeg blev spurgt ind til sammenhængen med det, om det var som erstatning for EUDP, og der kunne jeg bare sige, at det var det ikke. Det pågældende statsbesøg og det pågældende eksportfremstød var blevet gennemført under alle omstændigheder. Men jeg vil godt sige, at det for mit vedkommende er klart, at alt, hvad vi gør på energiområdet – forskning, udvikling, eksportfremstød og en lang række forskellige tiltag, som vi også fortsætter med at gennemføre – jo alt sammen på en eller anden måde spiller ind i forhold til Danmarks position og i forhold til de produkter, der bliver udviklet på energiområdet.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er sådan set rigtig glad for, at ministeren nu siger, at det måske godt kunne have været formuleret skarpere. Men igen: Skal vi forstå det sådan, at det er forkert, når ministeren er citeret for at sige, at det ikke har nogen sammenhæng med eksporten? For jeg er jo helt enig i det, som ministeren nu siger, nemlig at forskning og udvikling selvfølgelig har en betydning – og endda en meget væsentlig betydning – for Danmarks fremtrædende position på verdensmarkedet på det grønne område, og det gælder i øvrigt både EUDP, MUDP og GUDP, altså de her udviklings- og demonstrationsprogrammer, som jo netop er bindeleddet imellem den forskning, vi laver, og så den markedsføring af vores produkter, som gerne skulle komme derefter.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak. Så er det ministeren, værsgo.

Kl. 15:51

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Alting har en betydning; det har energiforskning, og det har også de tiltag, vi gør i en lang række lande, som ligger uden for EUDP, med hensyn til myndighedsarbejde. Der er eksportfremstød, som intet har med EUDP at gøre, og der er en lang række andre tiltag. Men EUDP i en eller anden udstrækning er selvfølgelig i det, at vi forsker og udvikler på området. Sammen med mange andre gode tiltag er der jo tale om en samlet energipolitik og et samlet fremstød for Danmark, når vi er udeomkring. Og det er klart, at der spiller forskning og udvikling og EUDP da selvfølgelig også en rolle.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak, og så er det fru Lea Wermelin for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:51

Lea Wermelin (S):

Jeg er nødt til at konkludere på det, der bliver sagt nu her af ministeren, at det, han sagde til EnergiWatch, så ikke holder stik. For ministeren anerkender jo så, at EUDP er vigtigt i forhold til eksporten, og det er jeg sådan set helt enig i. Det er jo også derfor, vi er så ærgerlige over, at regeringen nu skærer så markant ned på EUDP, og det er jo ikke bare os, der er kritiske. Lad mig bare nævne, at det også er Dansk Industri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Ingeniørforeningen og DTU's rektor. Der er rigtig mange, der er kritiske over for de markante nedskæringer, vi ser her. Så jeg vil bare lige til sidst spørge: Synes ministeren, det er klogt, at man nu skærer så markant ned på noget, der bidrager til vækst og beskæftigelse og eksport?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 15:52

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt): Nu er det jo sådan, at vi som regering er kommet i en situation, hvor vi må sige, at der ikke var de penge til rådighed i Danmark, som den forrige regering gav udtryk for. Der manglede 3 mia. kr. for at få finansloven til at hænge sammen, og der bærer jeg som medlem af regeringen jo også et ansvar for, at økonomien i Danmark hænger sammen. Og der har vi været nødt til at kigge på alle områder, og vi er også kommet til at kigge på energiområdet og på energiforskningen. Men heldigvis og til trods for at vi gør det her – i øvrigt i bred enighed i Folketinget; der er jo indgået en aftale om fordelingen af forskningsreserven – ligger Danmark jo fortsat rigtig, rigtig højt med

hensyn til den samlede energiforskning, hvor vi er på den anden side af 800 mio. kr.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak for det, og dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som er stillet af hr. Leif Lahn Jensen fra Socialdemokraterne, og det er stillet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 132

23) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Mener ministeren, at arbejdsløse med andre problemer end ledighed kommer tættere på arbejdsmarkedet, når deres ydelser sænkes?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:53

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Mener ministeren, at arbejdsløse med andre problemer end ledighed kommer tættere på arbejdsmarkedet, når deres ydelser sænkes?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:53

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak. Regeringen mener, at vi skal have et kontanthjælpssystem, hvormed det kan betale sig at arbejde. Derfor vil vi med det nye kontanthjælpsloft sikre, at alle kontanthjælpsmodtagere vil opleve en indkomstfremgang ved at tage et fuldtidsjob til en overenskomstmæssig løn, og at de allerfleste familietyper vil opnå en mærkbart større gevinst end i dag.

Med det nye loft sætter vi nu en overligger for de ydelser, som en kontanthjælpsmodtager kan modtage. Det betyder ikke, at vi sænker selve kontanthjælpsydelsen eller de børnerelaterede ydelser – det vil jeg gerne understrege – men derimod vil loftet have betydning for boligstøtten og den særlige støtte, som kontanthjælpsmodtagere kan modtage. Med regeringens forslag til et kontanthjælpsloft vil man i en kontanthjælpsfamilie efter de standardiserede familietypeberegninger, vi anvender, have mellem ca. 70 og 90 pct. af den indkomst efter skat, som man alternativt ville have ved at tage et job til en overenskomstmæssig løn på 18.500 kr. om måneden eller svarende til 115 kr. i timen. Vores forslag til nyt kontanthjælpsloft betyder f.eks., at gevinsten for et ægtepar med tre børn vil stige fra i dag 1.400 kr. efter skat til 3.700 kr. efter skat om måneden.

Vi har med vores forslag fundet en balance mellem på den ene side at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og på den anden side at kontanthjælpen skal udgøre et midlertidigt forsørgelsesgrundlag. Det betyder, at et typisk kontanthjælpsægtepar med tre børn fortsat har ca. 15.000 kr. om måneden, når skat, husleje, institutionspladser osv. er betalt, og det står jeg gerne på mål for.

Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ikke ønsker at indføre et kontanthjælpsloft og åbenbart vil fastholde, at det nuværende system er godt nok. At det ikke er godt nok, fremgår af udviklingen i antallet af kontanthjælpsmodtagere, hvor det her i de sidste år er steget med 20 pct., mens det for ægtepar er steget med 50 pct.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak for det. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 15:56

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil godt sige tak for svaret. Man skal selvfølgelig altid tage det arbejde, der er, og det skal altid kunne betale sig at arbejde. Det er der jo ikke nogen der er uenige i, og det er vi i Socialdemokratiet sådan set heller ikke uenige i. Men alle, der har lidt forstand på det her, og som kender mange af de her kontanthjælpsmodtagere, ved også udmærket godt, at de har forskellige muligheder og forskellige forhindringer, og her er der bare nogle, som har andre problemer end arbejdsløshed. Der er nogle, som af forskellige årsager ikke kan arbejde. Det kan være, fordi de har en eller anden sygdom, det kan være noget psykisk, det kan være manglende uddannelse eller noget andet, altså mennesker, som simpelt hen gerne vil i arbejde, men som bare ikke kan komme i arbejde, fordi de har nogle problemer at slås med. Hvordan er det så, ministeren mener at man kan få de her mennesker, som er syge, og som har nogle problemer, og som ikke kan komme i arbejde, i arbejde ved at tage penge fra dem? Det er det, jeg simpelt hen ikke forstår. Hvor man burde give dem en aktiv indsats, tager man i stedet penge fra dem. Hvordan får det de her mennesker i arbejde?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:57

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det er jo et både og. I det omfang at mennesker har en restarbejdsevne, har vi en forpligtelse til at gøre, hvad der kan gøres, for at denne arbejdsevne kan aktiveres gennem et aktivt liv på arbejdsmarkedet med den indkomst og den velstandsstigning, det har til følge. Men vi skal i samme åndedrag sikre, at der også er et klart økonomisk incitament til at tage arbejde, og det er det, vi sikrer. Så jeg er ikke i tvivl om, at incitamenter virker, når der er en arbejdsevne eller en restarbejdsevne.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 15:57

Leif Lahn Jensen (S):

Men så simpelt er det jo ikke, for den reform eller det kontanthjælpsforslag, man kommer med nu, er jo langt værre end det, man gjorde i 00'erne under den borgerlige regering. Det vil sige, at det, man foreslår i dag, er, at alle, også de aktivitetsparate, altså dem, som har andre problemer end ledighed, jo rent faktisk skal optjene 225 timer på et år. Sagt med andre ord: Er vi så ikke enige om, at man tager penge fra folk, tvinger dem i arbejde, selv om de har andre problemer? De her aktivitetsparates problem er jo ikke, at de ikke vil, deres problem er, at de ikke kan. Men man har lige pludselig taget aktivitetsparate med ind i det, hvilket man ikke gjorde i 00'erne.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vores afsæt er, at der er rigtig mange mennesker, der står op hver morgen, passer deres job til måske 18.500 kr. om måneden, betaler deres skat, passer deres familie og børn og dermed med deres skat bidrager til at holde vores velfærdssamfund sammen. De mennesker skal have mere ud af det til sig selv end mennesker, der bliver forsørget af det offentlige. Derfor har vi indlagt dette bånd, som i dette

tilfælde indebærer, at kontanthjælpsfamilier i samme situation vil få nogle procent mindre tilbage til sig selv.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 15:59

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jeg ikke et sekund i tvivl om, og jeg har også kæmpe stor respekt for alle dem, som gerne vil arbejde. Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren og regeringen mener, at dem, som virkelig gerne vil, men ikke kan arbejde, kan komme i arbejde, ved at man tager penge fra dem – dem, som ikke tænker på økonomien, dem, som virkelig gerne vil tage et lavtlønsjob, dem, som er ligeglade med, at de sådan set mister penge ved at gå på arbejde, men ikke kan, fordi de er syge eller psykisk syge eller har andre problemer. Nu ved jeg godt, at ministeren jo ikke svarer på det, men det er rent faktisk det, man gør.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 15:59

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg påstår ikke, at økonomiske arbejdsincitamenter virker for mennesker, som ikke har en arbejdsevne. De skal hjælpes på anden vis. Men den logik, der er i vores forslag her, er, at mennesker, som har en arbejdsevne, skal have økonomiske incitamenter til at drage nytte af den arbejdsevne, og at mennesker, som arbejder til overenskomstmæssige lønninger, skal have mere ud af det end dem, der bliver forsørget af det offentlige i det laveste offentlige forsørgelsessystem, som kontanthjælpssystemet er som midlertidigt system.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 23.

Det næste er stillet til beskæftigelsesministeren, og det er også stillet af hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 136

24) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at en genindførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen først og fremmest vil ramme børnefamilier?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Værsgo.

Kl. 16:00

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at en genindførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen først og fremmest vil ramme børnefamilierne?

Kl. 16:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:00

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at det bedste, vi kan gøre for de familier, hvor både en mor og en far er på kontanthjælp, er at få dem begge i arbejde. Og lige nu går det på trods af spirende opsving den gale vej. Over de seneste 4 år har vi set, at antallet af ægtepar, hvor begge modtager kontanthjælp, er steget med 50 pct., og det, på trods af at vi har haft otte kvartaler i træk med stigende beskæftigelse.

Det er derfor, regeringen er i gang med en jobreform. Jobreformen skal sikre, at det kan betale sig at arbejde for kontanthjælpsmodtagere, også når det er til en løn i den lave ende af skalaen på f.eks. 18.500 kr. om måneden. Herefter skal vi med jobreformen lette skatten på arbejde for helt almindelige hårdtarbejdende lønmodtagere.

Vi har med vores forslag til et kontanthjælpsloft fundet en balance mellem at sikre, at det altid kan betale sig at arbejde, og at kontanthjælpen udgør et fornuftigt midlertidigt forsørgelsesgrundlag. Den balance har vi fundet ved ikke at reducere selve kontanthjælpen og ved, at de udsatte kontanthjælpsmodtagere, der ikke har nogen mulighed for at leve op til arbejdskravet på 225 timer, bliver undtaget. Hvis der er tale om personer, som mere permanent ikke kan arbejde, skal de slet ikke være i kontanthjælpssystemet. Kontanthjælpsydelsen er en midlertidig ydelse.

Kl. 16:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Leif Lahn Jensen (S):

Kontanthjælpsloftet, som regeringen vil have gennemført og sikkert får forhandlet på plads med Dansk Folkeparti, vil især ramme børnefamilierne ret hårdt. Forskellen på det loft, man laver nu, og så det, man gjorde under den tidligere borgerlige regering, er, at det især vil ramme de enlige med børn og uden. Dengang var den maksimale nedsættelse af ydelserne 1.713 kr. for enlige, og nu vil den komme helt op på 3.500 kr. Dengang gjaldt loftet også først efter 6 måneder på kontanthjælp, nu er det så fra dag et.

Dengang var det så også, at en rapport fra FN's børneorganisation, UNICEF, konkluderede, at der var kommet 13.000 flere fattige børn i Danmark fra 2008 til 2012, altså dengang den tidligere regering lavede det samme, som man gør nu, som dengang bare ikke var så slemt. Der kom altså flere fattige børn i Danmark. Men da den tidligere regering, den socialdemokratisk ledede regering, så netop gjorde noget ved de her fattigdomsydelser og afskaffede dem, faldt det igen fra 13.000 fattige børn til 7.900 i 2012.

Så i lyset af de her ting har jeg så ikke bare ret i, at børnefamilierne netop bliver ramt hårdt på pengepungen og endnu hårdere end med det sidste loft, som den forrige regering, altså VK-regeringen, lavede i 00'erne?

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:03

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Den logik, der er i det kontanthjælpsloft, vi fra regeringens side har foreslået nu, er en lidt anden end den logik, der var i det oprindelige, som blev afviklet af den tidligere regering. Den logik, der ligger i vort forslag nu, er en logik, der tager afsæt i, hvad man har tilbage til sig selv, når man i Danmark arbejder til overenskomstmæssige lønninger, og der laver vi en tilbageregning for at sikre, at man har lidt mindre, når man er på kontanthjælp, men at man har nok til en ordentlig forsørgelse – som midlertidig forsørgelse i kontanthjælpssystemet, uanset hvor mange børn man har. Vi reducerer ikke nogen børneydelser, og vi skal være opmærksomme på, at når man taler om familier med børn, som det var fremme i valgkampen, så taler vi om

samlede indkomster for disse familier på måske over 400.000 kr. om året. Så vil jeg ikke anerkende, at der er tale om fattigdom.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Leif Lahn Jensen (S):

Men alt andet lige får de her børn og familier mindre til sig selv, end de rent faktisk havde under den borgerlige regering i 00'erne. Og alt andet lige kunne vi også se, at der blev flere fattige børn i 00'erne. Derfor må man da kunne se fra ministerens og regeringens side, at det her alt andet lige vil gøre, at der er mange, der får det endnu værre og meget, meget slemmere. Hvorfor er det egentlig, at ministeren ikke bare kan anerkende, at hvis man går så meget ned, som man gjorde i 00'erne, bare endnu mere, så gør det selvfølgelig også, at børnefamilierne får det langt værre?

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:05

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Fordi kursen er helt uholdbar. Der er i de sidste år sket en stigning på 20 pct. i antallet af kontanthjælpsmodtagere og en stigning på 50 pct. i antallet af familier, der modtager kontanthjælp. Det er helt uholdbart. Det bedste, vi kan gøre for de familier og for deres børn, er at give dem et bidrag og et incitament til, at mindst en i familien kommer i arbejde. Det er det, der er det allerbedste for børnene. Det viser alle undersøgelser om gennemslaget af den sociale arv. Jeg håber, at der kommer det ud af det, at en del flere fra kontanthjælpsfamilierne kommer i job. Det vil stille deres børn i en langt bedre situation end den, at begge deres forældre i en længere periode bliver forsørget gennem kontanthjælp.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål mere til hr. Leif Lahn Jensen. Værsgo.

Kl. 16:06

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det, hr. formand. Jeg er også af den opfattelse, at vi selvfølgelig skal have folk i arbejde, men vi har så bare forskellige holdninger til det. Jeg tror ikke, at folk kommer i arbejde, bare ved at man gør dem fattigere. Men man kan også løse problemet på den måde, som regeringen har gjort det. Den har nemlig fjernet fattigdomsgrænsen, og så er der lige pludselig ingen fattige. Så kan man gøre folk endnu fattigere, for der er ingen, der kan måle det, for man har ikke noget at måle på.

Hvis det nu viser sig, at jeg har ret, og hvis der kommer endnu flere, der lever under ringe vilkår, vil man så tage fat på det igen? Og vil man så igen lave den der fattigdomsgrænse, så man har noget at måle på? Eller er det sådan set bare meget nemt, nemlig at man fjerner grænsen, for så er der ingen fattige?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:06

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vi har ikke nogen intention om at genindføre fattigdomsgrænsen, som vi lige har afskaffet, for vi er af den opfattelse, at man skal have hele det komplekse billede med i bedømmelsen af den her familiesituation, når man foretager den, og der er den økonomiske bedømmelse for snæver. Det er det ene.

Det andet er, at vi er drevet af ønsket om at skabe vækst, velstand og velfærd i Danmark, og det kræver, at vi i de kommende år får flyttet i ti tusindvis af mennesker fra offentlig forsørgelse og over i job. Det er det, vi er optaget af. Det er det, der giver familierne i Danmark det bedste eksistensgrundlag.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det slut på spørgsmål 24. Tak til hr. Leif Lahn Jensen.

Spørgsmål 25 er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Maria Reumert Gjerding, Enhedslisten, og der er en medspørger, og det er hr. Pelle Dragsted, der er medspørger.

Kl. 16:07

Spm. nr. S 141

25) Til beskæftigelsesministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL) (medspørger: Pelle Dragsted (EL)):

Mener ministeren, at danske familier skal arbejde mere?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:07

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mener ministeren, at danske familier skal arbejde mere?

Kl. 16:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:07

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at regeringen arbejder målrettet for at skabe et samfund med gode muligheder for og stærke incitamenter til, at flere mennesker kommer ind på arbejdsmarkedet. Regeringen vil samtidig gøre det mere attraktivt for mennesker i Danmark at arbejde mere, hvis de selv ønsker det. Det gør vi, fordi det er forudsætningen for, at vi også i fremtiden kan have et stærkt velfærdssamfund.

Regeringen vil derfor fremlægge en jobreform 1 og en jobreform 2, og vi er allerede i gang med et udspil om et nyt kontanthjælpsloft. Kontanthjælpsloftet skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Der skal være en mærkbar forskel på at være på kontanthjælp og på at forsørge sig selv. Det er ikke bare sund fornuft; det er også fuldstændig afgørende for opbakningen til vores velfærdssamfund. Kontanthjælpsloftet er første skridt i regeringens jobreform, og næste skridt er at indkalde til forhandlinger om at lette skatten på arbejde, så det i endnu højere grad kan betale sig at arbejde, og så flere f.eks. kan få råd til at købe hjælp til praktiske ting i hjemmet.

Som beskæftigelsesminister interesserer jeg mig naturligvis for den gennemsnitlige arbejdstid i Danmark sammenlignet med andre lande. Og her kan jeg konstatere, at rigtig mange mennesker i Danmark har tilknytning til arbejdsmarkedet, men samtidig kan jeg også konstatere, at vi i Danmark i gennemsnit arbejder mindre end gennemsnittet i OECD, når vi ser på hele befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Det ser jeg som tegn på, at der kan være et potentiale for helt generelt at øge danskernes samlede arbejdstid. Det hænger bl.a. sammen med, at der er relativt mange i Danmark, der arbejder på deltid. Derfor mener jeg også, at debatten om vilkårene for arbejdsmarkedet og ikke kun for børnenes vilkår kan nuanceres lidt.

Jeg vil gerne slå fast, at det ikke er Venstres politik at blande sig i, hvordan den enkelte familie vælger at tilrettelægge sin hverdag og sit familie- og arbejdsliv. Venstres holdning er, at en familie grundlæggende er den nærmeste og den bedste til selv at vurdere og træffe beslutning om, hvad der samlet set er til familiens bedste. Det er også Venstres holdning, at arbejdstid er noget, der bl.a. aftales i overenskomsterne mellem arbejdsmarkedets parter, og det skal regeringen som udgangspunkt ikke blande sig i.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 16:10

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mange tak for besvarelsen. Jeg vil gerne starte med at sige, at det var ganske uhørt, da ministeren i Berlingske, den 19. oktober, gav de danske børnefamilier lidt af en opsang med en række meget klare budskaber: Familier med små børn kan godt droppe drømmerierne om at komme på deltid, mens børnene er små; det er urealistisk, at forældre kan komme til at arbejde mindre; i dag har alt for mange forældre valgt deltid. Sådan udtrykte ministeren det klart.

Jeg synes, det er interessant, at ministeren i hvert fald på det tidspunkt mente, at det er regeringens opgave at diktere, hvad børnefamilier skal drømme om, og diktere, hvilke liv de kan ønske at leve, og hvordan de skal indrette deres arbejdstid, så familieliv og arbejdsliv kan hænge bedre sammen for dem. Jeg glæder mig så over, at der kom protester fra ministerens bagland, Venstres bagland. Men de her lidt tvetydige og modsatrettede udmeldinger, der er kommet fra henholdsvis Venstres familieordfører og beskæftigelsesministeren, har skabt lidt uklarhed om, hvad der egentlig er Venstres linje i familiepolitikken.

Så for at være helt sikker på, at jeg forstår det, ministeren siger nu, vil jeg gerne bede ministeren om at uddybe, om det var en fejl, da ministeren udtalte, at danske børnefamilier godt kan droppe deres drømmerier om at komme på deltid. Og var det en fejl, da ministeren sagde, at alt for mange børnefamilier i dag har valgt deltid? Og mener ministeren, at de danske børnefamilier selv må bestemme, hvad de vil drømme om, og at de skal have frihed til fuldstændig selv at vælge, hvordan de vil indrette deres liv?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det, som det pågældende interview var bygget op over, var en vurdering af og samtale om børnefamiliers vilkår i Danmark. En af de ting, man er nødt til at være meget opmærksom på, og som var min tilgang til det, er, at det er afgørende at give børnefamilierne de bedste muligheder for at vælge det liv, de ønsker at leve som familie. Det skal vi ikke blande os i. Men samtidig er det også væsentligt at være opmærksom på, at vores velstands- og velfærdsniveau i Danmark forudsætter, at vi finder veje til, at nogle arbejder mere. Det er det, der har været mit ærinde. For de udfordringer, vi står over for i de kommende år, kræver, at der arbejdes mere i Danmark. Men det er ikke Venstres politik eller min opfattelse, at der skal peges på den enkelte familie, og at der skal siges til den enkelte familie, at de skal arbejde mere. De skal arbejde og indrette sig, sådan som de finder det bedst

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 16:13

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mange tak. Virkeligheden er jo, at mange forældre til små børn har valgt at få børn, fordi de gerne vil tilbringe tid sammen med dem, og selv om gode daginstitutioner, hvor pædagogerne faktisk har tid til det pædagogiske arbejde, er en gave til børn, så synes mange forældre jo nok, at der er en grænse for, hvor lang tid børnene skal være i daginstitutionerne, og at det måske ikke er hensigtsmæssigt, at de tilbringer over halvdelen af deres vågne timer i en daginstitution og væk fra deres forældre. Det er jo lige præcis derfor, at der er rigtig mange forældre, der ønsker deltid, og det er derfor, at de, der har mulighed for det, faktisk også vælger deltid. Så hvis nu deltid er frie menneskers frie drømme og ønsker for deres liv, og hvis det nu er det, mange mennesker forstår ved at give deres børn en god opvækst og et godt børneliv, og hvis deltid netop er det, der gør, at forældre får hverdagsliv og arbejdsliv til at hænge bedre sammen, er det så noget, regeringen vil bakke op om?

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:14

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vi vil bakke op om at give danske familier, herunder danske børnefamilier, det bedst mulige grundlag for at leve præcis det liv, de ønsker at leve. Her er kanten, at vi bør gøre, hvad vi kan, for at der ikke
er familier, der oplever sig tvunget til en anden arbejdstid på grund
af institutionsåbningstider eller transportforhold og sådan noget end
den, de ønsker. Det er det, vi er optaget af, altså at give den enkelte
familie de bedst mulige relationer for sig og efter deres valg. Men vi
er nødt til at være opmærksomme på, og det var det, der var min tilgang i det pågældende interview, at det kræver, at der er nogle rammevilkår, der udvikler sig på en bestemt måde, og det kræver, at vi
er i stand til at skabe den værdiskabelse i Danmark, der er forudsætningen for vores velstand.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er der en medspørger. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:14

Pelle Dragsted (EL):

Jeg var ligesom mange andre danskere, tror jeg, også ved at få morgenkaffen lidt galt i halsen efter ministerens udsagn om danske børnefamiliers drømme og ministerens krav om, at de skulle arbejde mere. Men ud over det her, synes jeg, lidt absurde i at skælde ud på danske børnefamilier hæftede jeg mig også ved, at ministeren i Berlingske sagde om de danske børnefamilier – og jeg citerer:

>I forvejen arbejder de ikke særlig meget, når vi måler i forhold til andre lande.«

Men er det korrekt, hr. minister? Danske familier leverer jo, så vidt jeg kan se, som familier flere timer på arbejdsmarkedet, end de gør i de fleste andre lande. Så vidt jeg kan se, er vi bortset fra Sverige det land i Europa med den højeste andel af familier, hvor begge forældre arbejder, fordi vi har flere kvinder på arbejdsmarkedet. Det kan godt være, at den gennemsnitlige arbejdstid pr. beskæftiget er lavere, men det er jo ikke så mærkeligt, hvis det er sådan, at vi har flere kvinder på arbejdsmarkedet, der så arbejder deltid. Men det interessante er jo det samlede antal arbejdstimer, der leveres. Kan ministeren bekræfte, at danske familier med børn arbejder mindst lige så meget som familier i mange af de lande, vi normalt sammenligner os med?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg har ikke tallene med mig her, men jeg tror sådan set, at det er meget rimeligt, når vi måler danske familier i forhold til andre familietyper af tilsvarende karakter syd for Skandinavien, at sige, at der er det billede, der beskrives. Det er ikke det, der er min udfordring.

Det, der er min udfordring som beskæftigelsesminister, er at finde veje til, at vi samlet set i Danmark – os, der bor i Danmark – leverer den nødvendige arbejdsindsats, for at vi kan skabe den nødvendige vækst, velstand og velfærd i Danmark. Her er vi udfordret, for når vi omregner vores beskæftigelsesfrekvens i fuldtid til målbare størrelser, glider vi fra at ligge øverst i feltet til at ligge ottendenederst i OECD-feltet. Omregner vi så igen det fra dem, der arbejder, til årlig samlet arbejdstid, så ligger vi fjerdenederst i OECD-feltet. Så vi er nødt til at finde veje til at få udført det arbejde, der skal udføres i Danmark, for at vi kan opretholde vores velfærd. Det er det, der er min udfordring, og her peger jeg ikke specifikt på, at børnefamilier skal arbejde mere. Jeg peger på, at vi har en arbejdsudfordring i de kommende år, vi skal tage meget alvorligt. Ellers krakelerer vores velfærdssamfund.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 16:17

Pelle Dragsted (EL):

Jeg kvitterer for, at ministeren så klart tilkendegiver, at det var forkert, når ministeren sagde, at danske børnefamilier arbejder for lidt sammenlignet med familier i andre lande. Jeg håber, at ministeren fremover vil afholde sig fra at komme med den slags udsagn, for det er jo, synes jeg, en uhørt påstand over for familier, som har rigtig svært ved at få tingene til at hænge sammen, når de både skal hente børn og gå på arbejde osv. osv. Og det skyldes simpelt hen, at vi har flere udearbejdende par.

Så siger ministeren det her med, at vi mangler arbejdskraft i fremtiden. Det undrer mig lidt, for vi har jo lige haft et møde med vismændene, som siger, at med de reformer – og dem kan man så mene om hvad man vil – som er gennemført, er der holdbarhed, og at der ikke er behov for yderligere forøgelse af arbejdsudbuddet for at kunne forsørge Danmark og for at kunne, hvad kan man sige, svare på den demografiske udvikling, der kommer. Hvorfor bliver ministeren ved med at sige, at danskerne skal arbejde mere og mere, efter den lange perlerække af reformer, der har tvunget arbejderne til at arbejde både længere tid i deres liv og flere timer?

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:18

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det gør jeg, fordi vi står over for fortsatte strukturelle udfordringer. Vi har kunnet se her i de sidste år, hvor der heldigvis er kommet vækst – en meget svag vækst, men der er kommet vækst i Danmark – at det har været nødvendigt for danske virksomheder, både private og offentlige, at dække en ikke uvæsentlig del af arbejdskraftbehovet med arbejdskraft fra vores nabolande, samtidig med at vi stadig har titusindvis af voksne mennesker med arbejdsevne, der bliver forsørget af det offentlige.

Her har vi en udfordring med at få flere af de mennesker, der bor i Danmark, som er voksne, og som har arbejdsevne, ind på arbejdsmarkedet, således at også de offentlige finanser kan få glæde af, at der bliver arbejdet mere. Det er det, der er udfordringen for os i de kommende år, og det er en forudsætning for, at vi kan give børnefamilierne et godt grundlag for et godt liv.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 16:19

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mange tak. Jeg vil gerne takke ministeren for nogle gode besvarelser. Det, der jo står lidt tilbage, er, at da ministeren udfoldede Venstres familiepolitiske visioner i Berlingske den 19. oktober, sagde ministeren dels noget vrøvl om familiers arbejdstid, dels noget, som ministeren måske ikke helt mente – eller i hvert fald som det parti, ministeren repræsenterer, ikke er helt enig i. Så jeg vil gerne slutte med at opsummere:

Når det nu er sådan, at børnefamilier i Danmark ikke arbejder mere pr. familie end i andre lande, men at familier i Danmark tværtimod arbejder mindre end i andre lande, er ministeren så enig med mig i, at hvis familier ønsker at indrette sig med kortere arbejdstid, fordi det giver mindre stress og jag, og fordi nogle mener, at det giver deres børn et bedre liv, er det noget, hverken ministeren eller nogen andre skal blande sig i?

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:20

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg er fuldstændig enig i, at den enkelte danske familie for egne penge skal kunne indrette sig fuldstændig, som den mener giver det bedste liv. Men jeg er også optaget af, at vi sikrer og er opmærksomme på, at der arbejdes tilstrækkeligt i Danmark, til at den enkelte familie kan have det frie valg til at indrette sig i et samfund, der er trygt og har en velfungerende kernevelfærd. Det kræver, at vi finder veje til, at nogle arbejder mere i Danmark.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål nr. 25.

Spørgsmål 26 er også stillet til beskæftigelsesministeren, og det er ligeledes af fru Maria Reumert Gjerding, og der er en medspørger, og det er hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 142

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Maria Reumert Gjerding (EL) (medspørger: Pelle Dragsted

Hvordan vil ministeren skabe bedre vilkår for danske børnefamilier?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:21

Maria Reumert Gjerding (EL):

Hvordan vil ministeren skabe bedre vilkår for danske børnefamilier?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det er os magtpåliggende at søge at sikre, at den enkelte familie får det bedst mulige grundlag for at indrette sig fuldstændig, som familien ønsker. Det, vi har valgt at indarbejde som regering nu, er at sikre, at vi får gennemført nogle jobreformer, som giver mulighed for skattelettelser, således at de enkelte familier får mere til sig selv. Derudover har vi videreført boligjobordningen, således at den enkelte familie får mulighed for at få betalt praktisk arbejde i familien. Og vi er som sagt meget optaget af at søge at sikre, at Danmark er på et sikkert vækstspor, således at vi i de kommende år er i stand til at forbedre vores velstand og dermed have et bedre grundlag for at finansiere vores kernevelfærd, også til glæde for de danske børnefamilier.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Maria Reumert Gjerding (EL):

Mange tak. Nu er det jo sådan, at børnefamilier i Danmark føler sig pressede. Over halvdelen af danske børnefamilier oplever, at det faktisk er svært at få arbejdsliv og hverdagsliv til at hænge sammen på en fornuftig måde, og flere og flere oplever, at stress er et voksende problem for dem. Det hænger selvfølgelig sammen med det, som vi også var inde på under det tidligere spørgsmål, nemlig at danske børnefamilier som familie arbejder mere, end de gør i andre lande, og samtidig er rettighederne for familier jo også dårligere i Danmark, end de er f.eks. i vores nabolande Norge og Sverige. Hvis vi kigger på barsel, hvis vi kigger på rettigheder til at holde fri på børns sygedage og mulighed for nedsat arbejdstid, ser vi, at der er bedre muligheder i vores nabolande, end der er i Danmark.

Det er rigtig godt for forældre, og det er rigtig, rigtig godt for børn, hvis man har mere tid til hinanden. Men vi hjælper dem jo ikke med at få mere tid ved hjælp af boligjobordninger eller skattelettelser. Tværtimod er det, at børnefamilier er så pressede, noget, vi er nødt til at tage alvorligt. Vi skal udvikle et samfund, hvor der er bedre plads til, at familier kan indrette sig med mindre stress og jag, og hvor der bliver langt bedre betingelser for, at især vores små børn kan vokse op i rolige omgivelser, hvor der er tid til præcis det, som betyder noget for dem, nemlig fred og ro.

Jeg kan også på de tidligere besvarelser forstå, at ministeren ønsker at tilgodese børnefamilierne ved at udvide institutionernes åbningstid, så børnene ikke bliver en barriere for forældrenes arbejdsliv, og så de kan overlades til professionelle i endnu længere tid end i dag, og ved at give skattelettelser, så man kan få tid til at få hjælp derhjemme, hvad enten det er til børnepasning eller rengøring. Men jeg vil gerne spørge, om ministeren mener, at det er ministeren eller børnefamilierne, som det her jo handler om, der er bedst til at vurdere, hvad det er, der skal til for at sikre et bedre familieliv.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:24

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det, der skal til inden for familiens ramme, for at man kan bestemme, hvordan familielivet skal udvikle sig, har ingen minister noget med at gøre. Det er fuldt og helt familiens egen afgørelse. Men vi har som regering et ansvar for at følge og udvikle vores samfund på en sådan måde, at det udvikles, som vi ønsker det i henseende til velstand og velfærdsprioriteringer. Her skal vi i forhold til samspillet mellem familie og arbejdsliv være opmærksomme på, at der er et

samspil mellem skiftende regeringer og arbejdsmarkedets parter. Og der er faktisk i forhold til familierne i Danmark – set med øjne relateret til arbejdsmarkedet – udviklet en række goder, som arbejdsmarkedets parter har taget stilling til og bedømt, både i henseende til omsorgsdage eller feriefridage, fravær i forbindelse med barns første sygedag og længerevarende sygdom for børn osv. Det er selvfølgelig en arbejdsmarkedsprioritering, som vi accepterer.

Regeringerne har også sikret, at man i Danmark har mulighed for at aftale deltidsrettigheder, uanset hvilke regler der i øvrigt gælder, og vi vil selvfølgelig følge den udvikling. Men her er vi primært optaget af, at familierne har det bedst mulige frie valg på det bedst mulige velstandsfundament i Danmark.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:26

Maria Reumert Gjerding (EL):

Ja, for man kan jo også vælge at se sådan på det, at vi har en politisk opgave i at sikre, at der er de bedste rammer for, at der er et godt familieliv og for, at der er et godt børneliv. Og det er egentlig lige præcis det, jeg gerne vil forfølge lidt. Er ministeren ikke enig med mig i, at mennesker får børn, fordi de gerne vil tilbringe tid sammen med dem? Og er ministeren ikke enig med mig i, at børn har brug for deres forældre, og at selv om vi har gode daginstitutioner, er der en grænse for, hvor lang tid børn skal overlades til professionelle og være væk fra deres forældre?

Kl. 16:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:26

$\textbf{Beskæftigelsesministeren} \ (\textbf{Jørn Neergaard Larsen}) :$

Jeg har fuldstændig tillid til, at danske forældre har den bedste bedømmelse af, hvad det er for et liv, de bør have sammen med deres børn. Det har jeg ikke nogen adkomst til at give karakter eller komme med nogen bedømmelse af. Jeg er sikker på, at de danske forældre er dem, der er bedst til at sikre deres børn den bedst mulige opvækst. Men jeg er optaget af, at det grundlag og de rammer, vi skaber, er de bedst mulige, også for børnefamilierne i Danmark.

Kl. 16:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Pelle Dragsted som medspørger.

Kl. 16:27

Pelle Dragsted (EL):

Jeg fik aldrig rigtig svar på tidligere, om det ikke var korrekt, at vi ifølge de økonomiske vismænd *har* langsigtet holdbarhed og altså ikke har behov for en yderligere forøgelse af arbejdstiden. Det synes jeg bare lige vi skal have et svar på, for jeg hører, at ministeren turnerer rundt med, at vi skal arbejde mere – igenigen – efter alle de reformer, som ministerens tidligere organisation, Dansk Arbejdsgiverforening, ønskede, efterhånden er gennemført.

Så siger ministeren, at vi skal gennemføre jobreform 2. Ja, I vil f.eks. gerne sænke topskatten. Men er det ikke rigtigt, hr. minister, at det altså ikke har til formål at give familierne mulighed for at arbejde mindre? Tværtimod er forudsætningen for jeres egne beregninger af, at den skattelettelse virker, at befolkningen arbejder mere. Altså, med andre ord: Ministeren siger, at regeringen ikke blander sig i det her, men al den politik, regeringen fører, har jo det klare formål at øge familiernes arbejdstid, med den konsekvens at der bliver færre timer sammen med børnene. Er det ikke korrekt, hr. minister?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:28

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Regeringen har ikke noget mål om at øge familiers arbejdstid. Vi har et mål om at skabe vækst i Danmark, vi har et mål om at skabe velstand og dermed grundlaget for bedst muligt at finansiere kernevelfærden. Vi skal være opmærksomme på, at når vi taler om, at vi heldigvis har fået vækst i Danmark igen, så er det meget, meget små vækstrater, vi taler om. Vækstraterne rundtomkring i verden er markant større. Vi har ikke små ambitioner, vi har sådan set ambitioner om, at Danmark skal kunne udvikle sig ligeværdigt med andre samfund, og skal det det, så kræver det, at vi får flyttet flere mennesker fra offentlig forsørgelse – når de er voksne og har en arbejdsevne – til at blive aktive på arbejdsmarkedet.

Det er det, vi er optaget af, og det er det, der vil kunne give det bedst mulige grundlag for at finansiere syge, ældre, børneinstitutioner osv.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 16:29

Pelle Dragsted (EL):

Jeg vil så bare stadig fastholde, at det er finansieret, også ifølge jeres egne beregninger og de reformer, som er gennemført – og det kan man så være enig eller uenig i – så jeg forstår ikke, at man bliver ved og ved. Men sagen er jo den, at alle er enige i, at dem, der er uden for arbejdsmarkedet, skal have en chance for at komme ind. Men en god vej til at få dem ind var måske at tilbyde familierne f.eks. nogle bedre muligheder for at tage en forældreorlov, sådan som vi kendte til den under Nyrup, og det var faktisk en konservativ arbejdsminister, der dengang indførte det. Kunne det ikke være en mulighed at give forældrene ret til at tage noget forældreorlov, som vi kender det fra tidligere, for faktisk at give plads til de mennesker, i stedet for at tro, at de får et job, ved at vi tager ydelserne fra dem? Var det ikke en vej, regeringen burde gå ned ad i stedet for at sænke ydelserne for de mennesker, der går arbejdsløse?

Kl. 16:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:30

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

De ydelser og orlovsrettigheder, der i dag er for forældrene, er nogle, der er udviklet i et samspil imellem arbejdsmarkedets parter og skiftende regeringer, og der er det denne regerings holdning, at det er arbejdsmarkedets parter, der går foran. Så vi har ingen initiativer i henseende til eller planer om at lave ændringer, som giver større frihedsrettigheder på disse arbejdsmarkedsområder.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Maria Reumert Gjerding.

Kl. 16:31

Maria Reumert Gjerding (EL):

Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om ministeren mener, det er muligt at skabe vækst i Danmark, uden at befolkningen, herunder børnefamilierne, kommer til at arbejde mere. For var det i virkeligheden ikke det, der var årsagen til de udtalelser, som ministeren kom med i det her berømte interview den 19. oktober, altså at hvis vi skal øge væksten, bliver vi nødt til at piske endnu mere derudad, og så er vi nødt til at finde os i, at vores børn skal tilbringe endnu mere tid i snart døgnåbne institutioner?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:31

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Nej, i forhold til muligheden for at skabe vækst kan man godt skabe vækst i Danmark, hvis vi formår at få flere mennesker til at arbejde mere, også uanset at det ikke påvirker den enkelte børnefamilie. Så der kan godt skabes vækst, uden at den enkelte børnefamilie bliver udsat for et pres eller tvunget til at skulle arbejde mere. Det afgørende er, at der samlet set arbejdes mere og produceres mere i Danmark, således at vi kan finansiere vores velfærd.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, og det var afslutningen på spørgsmål nr. 26. Tak til fru Maria Reumert Gjerding og hr. Pelle Dragsted.

Spørgsmål nr. 27 er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Karin Gaardsted, Socialdemokratiet

Kl. 16:32

Spm. nr. S 148 (omtrykt)

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Karin Gaardsted (S):

Synes ministeren, at det er en god idé at forhøje ældrechecken for de dårligst stillede ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:32

Karin Gaardsted (S):

Tak for det.

Synes ministeren, at det er en god idé at forhøje ældrechecken for de dårligst stillede ældre borgere, sådan som regeringens parlamentariske grundlag Dansk Folkeparti har lovet i sin ældrefolder, og er det noget, ministeren har tænkt sig at gennemføre?

Kl. 16:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:32

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for det. Dansk Folkeparti vil ifølge den omtalte ældrefolder gøre en række ting for de ældre. Det er jo grundlæggende et prioriteringsspørgsmål, hvilke forbedringer de enkelte partier søger at fremme. Jeg er helt enig i, at det er vigtigt at sikre de ældre gode vilkår, også økonomisk.

Det var som bekendt den tidligere regering med Venstre og Det Konservative Folkeparti, der sammen med Dansk Folkeparti indførte ældrechecken i 2004. Senest blev ældrechecken forhøjet med 4.500 kr. i 2013. Det var som led i udmøntningen af skattereformen fra 2012, som den daværende regering gennemførte med Venstre og Det Konservative Folkeparti.

I dag er ældrechecken en vigtig og integreret del af folkepensionen. Der er som nævnt gennemført en række forbedringer af ældrechecken til gavn for de økonomisk dårligst stillede folkepensionister.

Regeringen har ikke nogen aktuelle planer om at forhøje ældrechecken, men regeringen har fokus på de økonomisk dårligt stillede ældre. Det fremgår af regeringsgrundlaget. Det fremgår her, at regeringen til foråret 2016 vil fremlægge forslag til en pensionsreform. Formålet med pensionsreformen er, at antallet af personer uden egen opsparing til alderdommen reduceres markant.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Karin Gaardsted (S):

Tak for ministerens svar. Jeg kan forstå, at regeringen ikke har tænkt sig at forhøje ældrechecken. Det må jo tolkes sådan, at det kan blive vanskeligt at se, hvordan de dårligst stillede ældre kan få bedre vilkår. Da Socialdemokraterne var i regering, som ministeren også nævnte, hævede vi ældrechecken med 40 pct., fordi vi mente, at de ældre med svag økonomi fortjener bedre vilkår. Ministerens udmelding om, at ældrechecken ikke skal forhøjes, står i skærende kontrast til de løfter, som DF har givet de ældre under valgkampen i denne folder. Derfor spørger jeg nu: Er det et område, som DF har taget med til forhandlingsbordet i forbindelse med finanslovsforhandlingerne?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:35

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg er ikke i finanslovsforhandlingerne og er ikke i stand til at kommentere spørgsmålet. Jeg har ingen viden om det.

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Karin Gaardsted (S):

Det svar bøjer jeg mig for, men jeg kunne jo så spinde en tråd om, at jeg kan være i tvivl om, om det er noget, som DF har taget med ind til forhandlingsbordet. Jeg synes faktisk, at det er rigtig vigtigt for vælgerne at finde ud af, om det er noget, som regeringen tager stilling til, på baggrund af at DF ønsker, at ældrechecken skal hæves. Men så vil jeg spørge ministeren: Synes ministeren, at det er rimeligt, at de dårligst stillede ældre ikke skal nyde godt af den fremgang, som nu igen er på vej i dansk økonomi?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:35

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vi finder det meget væsentligt at videreudvikle det meget gode pensionssystem, vi har i Danmark. Danmark har et af verdens bedste pensionssystemer. Det er et opsparingsbaseret system i kombination med et skattefinansieret system. Det er et system med en god balance imellem top og bund. Systemet er udfordret, fordi der er en del af den arbejdende befolkning, som slet ikke sparer op, og som derfor på den ene eller på den anden måde som pensionister bliver afhængige af de skattefinansierede ydelser. Her ønsker vi at finde en vej til, at flere sparer op, således at man ikke indirekte kommer til at straffe de mennesker, der er omfattet af de obligatoriske opsparinger, som

så indirekte kommer til at finansiere en for stor del af pensionsindkomsterne for andre befolkningsgrupper.

Så vi ønsker at sikre og pleje den sammenhæng, der skal plejes og udvikles i vores pensionssystem, og det gør vi selvfølgelig løbende i respekt for den laveste forsørgelsesgrad. Det er også det, man har kunnet se i de sidste år.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Karin Gaardsted (S):

Altså, det er jo mennesker som min far på 87 år, der aldrig nogen sinde har haft et arbejde, som har givet pensionsmidler med sig. Når nu ministeren ikke vil forhøje ældrechecken, vil ministeren så forklare bare lidt mere om, hvad det er, man har i tankerne med hensyn til en ændring af pensionen.

Kl. 16:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:37

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Målet, som det fremgår af regeringsgrundlaget, er at søge at udvikle vores pensionssystem på en sådan måde, at flere af de mennesker, der i dag slet ikke sparer op til pension, på den ene eller på den anden måde bliver omfattet af den gruppe af mennesker i Danmark i dag, som sparer op til pension, således at vi ikke får en udvikling i pensionssystemet, der indeholder for store spændinger.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 27. Tak til fru Karin Gaardsted.

Det sidste spørgsmål i dag er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.

Kl. 16:38

Spm. nr. S 154

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Julie Skovsby (S):

Har ministeren i lyset af sin udtalelse til Berlingske den 19. oktober 2015 om, at nogle forældre ikke arbejder nok sammenlignet med forældre i andre lande, og at for mange arbejder på deltid, tænkt sig at tage de budskaber med sig videre i de bebudede trepartsforhandlinger, og kan vi forvente at se nogle reguleringsmæssige tiltag, der kan fremme ministerens budskaber?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 16:38

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Har ministeren i lyset af sin udtalelse til Berlingske den 19. oktober 2015 om, at nogle forældre ikke arbejder nok sammenlignet med forældre i andre lande, og at for mange arbejder på deltid, tænkt sig at tage de budskaber med sig videre i de bebudede trepartsforhandlinger, og kan vi forvente at se nogle reguleringsmæssige tiltag, der kan fremme ministerens budskaber?

Kl. 16:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at regeringen arbejder målrettet for at skabe et samfund med gode muligheder for og stærke incitamenter til at få flere mennesker ind på arbejdsmarkedet. Regeringen vil samtidig gøre det mere attraktivt for mennesker i Danmark at arbejde mere, hvis de selv ønsker det. Det gør vi, fordi det er forudsætningen for, at vi også i fremtiden kan have et stærkt velfærdssamfund. Regeringen vil derfor fremlægge jobreform 1 og 2, og vi er allerede kommet med et udspil til et nyt kontanthjælpsloft. Det loft skal sikre, at det bedre kan betale sig at arbejde. Der skal være en mærkbar forskel på at være på kontanthjælp og på at forsørge sig selv. Det er ikke bare sund fornuft, det er også fuldstændig afgørende for opbakningen til vores velfærdssamfund.

Kontanthjælpsloftet er første skridt i regeringens jobreform, og næste skridt er at lette skatten på arbejde, så det i endnu højere grad kan betale sig at arbejde, så også flere får råd til f.eks. at købe hjælp til praktiske ting i hjemmet.

I forhold til de kommende trepartsdrøftelser vil jeg blot gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at det ikke er regeringens politik at blande sig i, hvordan den enkelte familie vælger at tilrettelægge sin hverdag og sit familie- og arbejdsliv. Det ved den enkelte familie bedst selv. Regeringen ønsker derimod at skabe de bedste rammer for, at familierne kan indrette sig, som de selv ønsker det.

Hvad angår reguleringsmæssige tiltag, som spørgeren efterlyser, er det regeringens holdning, at arbejdstid først og fremmest er en sag for arbejdsmarkedets parter. Den holdning går jeg også ud fra at Socialdemokraterne deler.

Kl. 16:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Spørgeren.

Kl. 16:40

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jamen jeg er glad for det budskab – jeg forstår det sådan, at de citater er faldet lidt forkert, og at det ikke er det, der vil blive taget med ind til bordet i trepartsforhandlingerne.

Men hvad der så er Venstres familiepolitik, hvad der er regeringens familiepolitik, synes jeg står lidt som et åbent spørgsmål. For os Socialdemokrater er det jo rigtig vigtigt, at vi får skabt en bedre balance mellem familieliv og arbejdsliv, og vi synes, at noget af det allervigtigste – og det føler jeg også selv som forælder – er, at når vi er på arbejde, ved vi med sikkerhed, at vores børn har det godt, at de er i dagtilbud af høj kvalitet, og at vi kan være sikre på, at der er voksne omkring dem, som tager hånd om dem. Det er jo også derfor, at den tidligere regering ønskede at investere i de helt små børn med børnepakken.

Men så hører jeg de her bud på, hvad regeringen vil gøre for at skabe en balance mellem arbejdsliv og familieliv. Og der synes jeg ikke det er helt så klart, hvad det er, Venstre og regeringen egentlig vil tage med ind til forhandlingsbordet for at få skabt en bedre balance mellem familieliv og arbejdsliv.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:41

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vort mål er først og fremmest at skabe det bedste grundlag for familiernes frie valg, og at det frie valg, når der er tale om institutionsvalg, er et valg, som forældrene også kan have tillid til, og med en servicegrad, som forældrene er tilfredse med. Derfor har regeringen

jo også ladet den prioritering, som den tidligere regering foretog, af 750 mio. kr. på det område stå. Den er fortsat intakt.

Så vi ønsker at skabe den bedst mulige økonomi for børnefamilierne; vi ønsker, at børnefamilierne med boligjobordningen kan købe sig til de ydelser, de har behov for at købe sig til; vi ønsker, at de kan træffe de valg, de ønsker at træffe, i et samfund, der fortsat er i vækst på et højere velstandsniveau og med forbedrede velfærdsydelser på de områder, som skiftende regeringer nu vil give prioriteringer, herunder på børneområdet.

Kl. 16:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:42

Julie Skovsby (S):

Jeg er glad for, at Venstreregeringen ikke vil skære ned på det beløb, som den tidligere regering valgte at sende ud til kommunerne til netop at styrke dagtilbud.

Men jeg synes også, det er trist, at man ikke vil investere i det, som vi netop allesammen kan se der er behov for, og at det, der blev fremlagt i børnepakken i foråret, ikke længere er på tapetet så at sige. Man har valgt at se bort fra investeringen i de helt små børn, de 0-6-årige, som jo ville medføre flere voksne og bedre uddannelse og dermed skabe bedre kvalitet i dagtilbuddene. Jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vi har nogle gode velfærdsinstitutioner, et godt og velfungerende velfærdssamfund og også et godt arbejdsmarked med den danske model, som giver folk en løn, de kan leve af. Det er jo nogle af de ting, der kan forhandles og være med til i en trepartsforhandling at skabe bedre balance.

Så spørger jeg i dag: Hvad er det, Venstreregeringen vil bringe med ind til forhandlingsbordet på netop den familiepolitiske dagsorden?

Kl. 16:44

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:44

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det, vi vil tage med ind her, er først og fremmest noget, der kan skabe grundlaget for, at Danmark kan fastholde og forøge sin vækst. Vi vil søge at få håndteret de matchningsproblemer, der er på arbejdsmarkedet, således at det er hele Danmark, der kan opleve vækst, og væksten kan komme alle danskere til gode. Så de dagsordener, der bliver sat i trepartsforhandlingerne, er nogle grundlæggende arbejdsmarkedspolitiske dagsordener, der kan have meget positive effekter for grundlaget for, at man kan leve og udvikle det gode familieliv, men vi har ikke planer om at sætte specifikke familiepolitiske dagsordener under trepartsforhandlingerne.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Julie Skovsby (S):

Jeg er selvfølgelig enig i, at Danmark skal fastholde og forøge sin vækst. Jeg havde nær sagt: Hvem kan være uenig i det? Men med hensyn til familiepolitikken mener jeg jo som familieordfører, at den altid skal tage udgangspunkt i barnet. Og der hører jeg ikke nogen visioner fra Venstre. Tværtimod synes jeg at vi nu erfarer, at der er forskellige meldinger om Venstres og regeringens familiepolitik fra beskæftigelsesministeren og Venstres familieordfører. Så det står jo lidt uklart, hvad der er Venstres og regeringens familiepolitik. Det

må være lidt mere konkret, hvad man ønsker at bringe ind til det forhandlingsbord og de trepartsforhandlinger, som ligger forude.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:45

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Når de udtalelser, der kommer fra ligestillingsministeren, og de udtalelser, der kommer fra mig, er forskelligartede, er det, fordi det er forskellige vinkler. Jeg er kun optaget af grundlaget for, at vi kan få skabt vækst og velstand og dermed velfærd i Danmark qua et sammenhængende og velfungerende arbejdsmarked. Det er ikke min opgave at foretage de familiepolitiske prioriteringer. De ligger et andet sted i regeringen. Derfor er det klart, at der kan være udsagn, som har forskellige mål.

Målet er som sagt for hele regeringen at sikre, at familierne får det bedst mulige grundlag for at træffe deres egne frie valg, og at vi alle søger at udvikle Danmark med vækst, så vi får bedre mulighed for at udvikle vores velstand og de velfærdsydelser, vi ønsker at prioritere. Her skal vi være opmærksomme på, at vækst ikke længere kommer af sig selv. Vi er nødt til at kæmpe for væksten.

Derfor er vi også nødt til at gøre, hvad der kan gøres, for at mennesker i Danmark, der har arbejdsevne, også drager nytte af den arbejdsevne på arbejdsmarkedet.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 28. Tak til beskæftigelsesministeren, og tak til fru Julie Skovsby.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:47

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 5. november 2015, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:47).